

ปีการศึกษา 2532

การสร้างภาพจากอัลตราซาวด์
(Ultrasound Tomography)

โดย

นางสาว อารมม	สังขะวิวัฒนะ
นาย ปกรณ์	นันทศรี
นางสาว ศิริพร	วิมิตศิริวัฒน์
นาย สุวัฒน์	หงษ์วิวัฒน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศจ. ดร. ไพรัช	รัชพงษ์
อาจารย์ กวิน	สนธิเพิ่มพูน

ปริญญาโท ประจำปีการศึกษา 2532

ภาควิชา คอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การสร้างภาพจากอัลตราซาวด์

ผู้จัดทำ

1.	นางสาว	ธารกมล	สังขะวัณณะ	29-1072
2.	นาย	ปรกรณ์	นันทศิริ	29-1118
3.	นางสาว	ศิริพร	นิมิตศิริวัฒน์	29-1214
4.	นาย	สุวัฒน์	หงษ์วิวัฒน์	29-1281

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(ศจ. ดร. ไพรัช รัชชพงษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ กวิน สนธิเพิ่มพูน)

การสร้างภาพจากอัลตราซาวด์

ชารมกล   สังขะวิณะ
ปรกรณ์   นันทศรี
ศิริพร   นิมิตริวิวัฒน์
สุวิวัฒน์   หงษ์วิวัฒน์
ศจ.ดร. ไพรัช   รัชยพงษ์   อาจารย์ที่ปรึกษา
อ. กวิน   สตรีเพิ่มพูน   อาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา   2532

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างภาพจากสัญญาณอัลตราซาวด์ (ultrasound) โดยลักษณะของการสร้างภาพจะใช้คุณสมบัติการสะท้อนของสัญญาณเป็นหลัก เมื่อส่งสัญญาณอัลตราซาวด์ผ่านเข้าไปในร่างกาย จะมีสัญญาณสะท้อนกลับออกมาผ่านชิ้นเนื้อเยื่อต่าง ๆ สัญญาณที่สะท้อนกลับออกมานี้จะนำไปเข้าวงจรขยาย เพื่อลดรายการลดทอนของสัญญาณในเนื้อเยื่อก่อนที่จะนำไปใช้สร้างภาพ หลังจากผ่านการลดรายการลดทอนสัญญาณสะท้อนซึ่งเป็นสัญญาณอนาล็อก (analog) จะถูกแปลงเป็นสัญญาณ ดิจิตอล (digital) เพื่อส่งให้เครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผล โดยคอมพิวเตอร์จะทำการคำนวณค่าพลังงานของสัญญาณเพื่อแสดงถึงความสว่างของแต่ละจุดในจอภาพ และหาค่าช่วงเวลาของสัญญาณสะท้อนแต่ละสัญญาณ เพื่อแสดงถึงความกว้างของชิ้นเนื้อเยื่อ ซึ่งผลจากการคำนวณที่ได้จะถูกแสดงเป็นจุดสว่างต่อเนื่องกันเป็นเส้น และเมื่อนำแต่ละเส้น มาประกอบกันทำให้เกิดเป็นภาพออกมาในที่สุด

Ultrasound Tomography

Tharnkamol Sungkhawattana

Pakorn Nandhasri

Siriporn Nimitsiriwat

Suwat Hongwiwat

Prof.Dr. Pairash Tachayapong Advisor

Kawin Sonthipaumpoon Advisor

1989

Abstract

The content of this thesis concerns with creating image from ultrasound signal by utilizing its reflection characteristics. When the ultrasound signal passes through distinct tissue medium, it will be reflected. This reflected signal will be amplified in order to compensate the attenuation in tissue. Then, the signal which is analog signal will be converted to digital signal and transmitted to computer. Computer, with ability in calculation, will calculate the power of signal for brightness of each point in picture and by calculation of reflected interval, the width of tissue will be known. The result of these calculations, which is the brightness of point, will be shown in contiguous points. These points will form a line and, by composing every line, the picture is formed.

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	บทนำ.....	1
บทที่ 2	ทฤษฎีและหลักการเบื้องต้น.....	2
	2.1 คลื่นอัลตราซาวด์.....	2
	2.2 ทรานสดิวเซอร์.....	2
	2.3 คุณสมบัติบางประการของอัลตราซาวด์.....	3
	2.3.1 การสะท้อน.....	3
	2.3.2 การหักเห.....	4
	2.3.3 การดูดกลืนพลังงาน.....	4
	2.4 การขยายสัญญาณ.....	5
	2.5 ทฤษฎีการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์.....	8
	2.6 การแสดงภาพของคลื่นอัลตราซาวด์.....	10
	2.6.1 การสแกนแบบเอ.....	10
	2.6.2 การสแกนแบบบี.....	11
	2.7 การใช้งานการ์ด ดิจี-2827.....	12
	2.7.1 รายละเอียดของรีจิสเตอร์.....	13
	2.7.2 การทำงานแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอลในแบบช่องการ สื่อสาร DMA เดียว.....	17
	2.7.3 การตั้งค่าสำหรับควบคุม DMA.....	19
	2.8 การใช้การ์ดทาร์กา เอ็ม8.....	20
บทที่ 3	หลักการสร้างภาพ.....	21
	3.1 การจำลองคลื่นอัลตราซาวด์.....	21
	3.1.1 ส่วนการจำลองที่อาศัยวงจรสร้างคลื่นอัลตราซาวด์.....	21
	3.1.2 การจำลองสัญญาณคลื่นในส่วนโปรแกรม.....	25
	3.2 การปรับค่าแอมพลิจูดของสัญญาณเป็นระดับความเข้มของภาพ.....	28
	3.3 การปรับข้อมูลให้มีขนาด 256 x 256 จุด.....	29
	3.3.1 การปรับจำนวนหลักของข้อมูล.....	29
	3.3.2 การปรับจำนวนแถวของข้อมูล.....	29
	3.3.3 การเลือกข้อมูลที่จะใช้แสดงภาพขนาด 256 x 256 จุด.....	29

	หน้า
3.4 การแสดงภาพ.....	29
3.5 การขยายภาพ.....	30
3.6 การคำนวณระยะทางบนภาพ.....	34
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง.....	37
4.1 การทดลอง.....	37
4.1.1 ขั้นตอนการสร้างภาพ.....	37
4.1.2 การหาขนาดระยะทางจากจุด 2 จุด บนภาพ.....	37
4.1.3 การขยายภาพโดยใช้อัตราขยายค่าต่าง ๆ	37
4.2 ผลการทดลอง.....	38
บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์.....	55

ภาคผนวก
 กิตติกรรมประกาศ
 เอกสารอ้างอิง

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปที่ 1	ลักษณะของทรานสดิวเซอร์.....	3
รูปที่ 2	แสดงฟังก์ชันอัตราขยายแบบกวาดแบบต่างๆ.....	6
รูปที่ 3	ภาพแสดงสัญญาณที่ขยายโดยใช้ฟังก์ชันอัตราขยายแบบกวาดแบบต่างๆ.....	7
รูปที่ 4	แสดงการเดินทางและการสะท้อนกลับบางส่วนของพัลส์.....	8
รูปที่ 5	บล็อกไดอะแกรมของระบบการแสดงผลภาพของพัลส์ที่สะท้อนกลับมา.....	10
รูปที่ 6	การสแกนแบบเอ.....	11
รูปที่ 7	การสแกนแบบบี.....	12
รูปที่ 8.1	การสแกนแบบเซคเตอร์.....	12
รูปที่ 8.2	การสแกนแบบเส้นตรง.....	12
รูปที่ 9	วงจรส่งคลื่นอนุตราชาวด.....	22
รูปที่ 10	วงจรรับคลื่นอนุตราชาวด.....	23
รูปที่ 11	บล็อกไดอะแกรมของวงจรจำลองสัญญาณส่วนที่ติดต่อกับวงจร.....	24
รูปที่ 12	บล็อกไดอะแกรมแสดงผลการทำงานในส่วนโปรแกรม.....	28
รูปที่ 13	การเลือกจุดภาพที่จะใช้แสดงในตำแหน่งบนจอภาพ.....	30
รูปที่ 14	การกำหนดแถวและหลักของภาพที่ขยาย.....	31
รูปที่ 15	การแสดงวิธีการขยายภาพ.....	32
รูปที่ 16	ไฟล์ชาร์ตแสดงโปรแกรมส่วนการขยายภาพ.....	34
รูปที่ 17	ไฟล์ชาร์ตแสดงโปรแกรมส่วนการคำนวณระยะทาง.....	36
รูปที่ 18.1	พัลส์อนุตราชาวดที่สร้างขึ้น.....	38
รูปที่ 18.2	แสดงการวัดระยะระหว่างพัลส์ที่ส่งไปและสะท้อนกลับมา.....	39
รูปที่ 19.1	ภาพพื้นฐานสำหรับการขยายภาพ.....	41
รูปที่ 19.2	การขยายภาพของเส้นเลือด ด้วยอัตราขยายเท่ากับ 2.....	42
รูปที่ 19.3	การขยายภาพของเส้นเลือด ด้วยอัตราขยายเท่ากับ 3.....	43
รูปที่ 19.4	การขยายภาพของเส้นเลือด ด้วยอัตราขยายเท่ากับ 4.....	44
รูปที่ 19.5	ผลจากการขยายภาพแบบเต็มจอภาพ.....	45
รูปที่ 19.6	ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มแต่ละจุดในแนวเดียวกับเคอร์เซอร์...	46
รูปที่ 19.7	ผลจากการปรับแต่งระดับความเข้มของภาพในบางส่วน.....	47
รูปที่ 19.8	ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มแต่ละจุดในแนวเดิมหลังการปรับแต่ง..	48
รูปที่ 20.1	ภาพจำลองพื้นฐาน.....	49
รูปที่ 20.2	ผลจากการขยายภาพบางส่วน จากภาพจำลองพื้นฐาน.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารของบริษัทเอกชน ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่สงวนลิขสิทธิ์ ผลจากการขยายภาพบางส่วน จากภาพจำลองพื้นฐาน

รูปที่ 20.3	ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มแต่ละจุดในแนวเดียวกับเคอร์เซอร์...	51
รูปที่ 20.4	ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มในแนวเดิมหลังการปรับแต่งภาพ.....	52
รูปที่ 20.5	ผลที่แสดงการสแกนแบบเอ จากภาพพื้นฐาน.....	53

บทที่ 1

บทนำ

เนื่องจากปัจจุบันนี้ การตรวจร่างกายโดยใช้คลื่นอัลตราซาวด์เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในวงการแพทย์ ภาพที่ได้จากคลื่นอัลตราซาวด์ที่สะท้อนกลับมาจะถูกนำไปใช้ในการวินิจฉัยของแพทย์ต่อไป ดังนั้น เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านเครื่องมือแพทย์ จึงนำเอาคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ประมวลผล ได้แก่ การขยายภาพบริเวณใดบริเวณหนึ่งให้ใหญ่ขึ้น การคำนวณระยะห่างระหว่างชิ้นเนื้อเยื่อ เป็นต้น จึงเป็นสาเหตุสำคัญในการศึกษาและพัฒนาโปรแกรมการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์ ให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานมากขึ้น

ในการที่จะพัฒนาโปรแกรมการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์นั้น ควรจะได้ศึกษาถึงหลักการส่งและรับคลื่นอัลตราซาวด์, ทรานสดิวเซอร์, คุณสมบัติของคลื่น, ข้อมูลที่เป็นดิจิทัลซึ่งจะนำมาวิเคราะห์ก่อนเป็นภาพ ฯลฯ หลักการเหล่านี้ จะเป็นแนวทางในการเขียนโปรแกรมการสร้างภาพ สำหรับโครงการนี้ จัดทำขึ้นเพื่อจำลองการใช้งานอย่างง่าย และสามารถทำการประมวลผลภาพได้เช่นเดียวกับเครื่องมือแพทย์ที่ใช้งานได้จริง

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการเบื้องต้น

2.1 คลื่นอัลตราซาวด์

อัลตราซาวด์ เป็นคลื่นเสียงชนิดหนึ่งที่มีความถี่สูงกว่าที่มนุษย์จะสามารถรับฟังได้ คือสูงกว่า 20 - 20,000 เฮิรตซ์ (Hz) และมีคุณสมบัติเหมือนกับคลื่นเสียงทั่วไป เช่น การอาศัยตัวกลางในการเคลื่อนที่ การสะท้อน การหักเห เป็นต้น ส่วนความเข้มของเสียงจะเป็นตัวบอกว่าเสียงมีความแรง หรือความดังเท่าไร เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางไปเรื่อยๆ จะมีการสูญเสียพลังงานไปคือ ความเข้มของคลื่นจะลดลง ถ้าส่งคลื่นออกไปกระทบกับวัตถุใด ๆ แล้วรับคลื่นที่สะท้อนกลับมา จะพบว่าความเข้มของเสียงที่ส่งออกไป กับ ความเข้มของเสียงที่สะท้อนกลับมาไม่เท่ากัน ซึ่งจะวัดเปรียบเทียบความเข้มทั้งสองออกมาได้เป็นหน่วยเดซิเบล โดยสมการ

$$dB = 10 \log (I_1/I_2)$$

เมื่อ

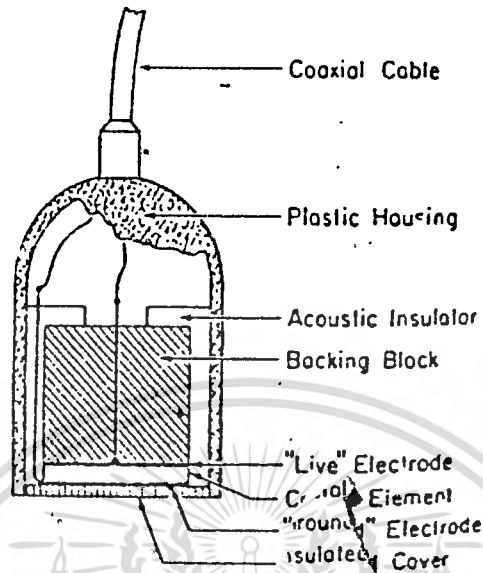
dB	=	ความเข้มเสียงสัมพัทธ์ (เดซิเบล dB)
I_1	=	ความเข้มของคลื่นที่ส่งออกไป (W/cm^2)
I_2	=	ความเข้มของคลื่นที่สะท้อนกลับมา (W/cm^2)

โดยหลักการทำงานจะใช้คุณสมบัติการสะท้อนของคลื่น คือเมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางที่มีความหนาแน่นแตกต่างกัน จะมีคลื่นบางส่วนสะท้อนกลับมา ถ้าทราบความเร็วของคลื่นในตัวกลางนั้นก็จะสามารถทราบระยะห่างระหว่างตัวกลาง หรือความหนาของตัวกลางนั้น ๆ ได้ ในการใช้งานจริงคลื่นอัลตราซาวด์จะถูกส่งเข้าไปในร่างกายมนุษย์ ภายในร่างกายจะมีชั้นของเนื้อเยื่อต่าง ๆ หลายชั้น ดังนั้นเมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านชั้นเนื้อเยื่อเหล่านี้ ก็จะมีคลื่นสะท้อนกลับมา และถ้าเราทราบความเร็วของคลื่นในเนื้อเยื่อก็จะสามารถคำนวณระยะห่างหรือความกว้างของชั้นเนื้อเยื่อได้

2.2 ทรานสดิวเซอร์ (Transducer)

ทรานสดิวเซอร์ เป็นอุปกรณ์ที่ใช้เปลี่ยนพลังงานรูปแบบหนึ่งไปเป็นอีกแบบหนึ่ง โดยจะเอกลักษณะเฉพาะของเนื้อเยื่อในร่างกายมนุษย์มาแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าไปเป็นคลื่นอัลตราซาวด์ เพื่อส่งเข้าไปในเนื้อเยื่อ และเปลี่ยนคลื่นที่สะท้อน

กลับมาจากเนื้อเยื่อให้เป็นสัญญาณไฟฟ้าเพื่อนำไปใช้ในขบวนการอื่น ๆ ต่อไป

รูปที่ 1 ลักษณะของทรานสดิวเซอร์

การทำงานของทรานสดิวเซอร์จะอาศัยหลักของสนามไฟฟ้า โดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงของคริสตัล (crystal) และในทางกลับกันใช้การเปลี่ยนแปลงของคริสตัลมาทำให้เกิดสัญญาณไฟฟ้าขึ้น โดยลักษณะของคริสตัล จะมีการจัดเรียงตัวของอะตอมภายในเป็นแบบไดโพล (dipole) คือมีประจุบวกและลบเรียงตัวกันอย่างมีระเบียบ เมื่อมีสนามไฟฟ้าเกิดขึ้นจากขั้วไฟฟ้าที่อยู่ด้านบนและล่างของคริสตัล จะทำให้เกิดการจัดเรียงตัวของอะตอมภายในคริสตัลใหม่ ซึ่งทำให้ขนาดของคริสตัลเปลี่ยนไป ถ้าสนามไฟฟ้าที่เข้ามามีลักษณะเป็นพัลส์ (pulse) ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนาดของคริสตัลตามพัลส์ที่เข้ามา

2.3 คุณสมบัติบางประการของอัลตราซาวด์

ในการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์นั้น จะใช้คุณสมบัติบางประการของคลื่นชนิดนี้เข้ามาช่วยวิเคราะห์ภาพที่จะเกิดขึ้น คุณสมบัติดังกล่าวได้แก่

2.3.1 การสะท้อน (reflection)

เป็นคุณสมบัติที่สำคัญสำหรับการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์ เพราะจะอาศัยคลื่นที่สะท้อนกลับมาจากเนื้อเยื่อมาสร้างภาพ ดังนั้นคลื่นที่ส่งออกไปจะต้องมีความแรงพอเพื่อที่จะสามารถรับคลื่นที่สะท้อนกลับมาได้ การสะท้อนของคลื่นในเนื้อเยื่อ ขึ้นกับปัจจัย 2 ประการ คือ

เอกสารมีเป็นเอกสารที่ส่งจนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูดไหนำไปไซประโยชน์ดานการค้ำ
ไมวากรณีใดๆทั้งลัน อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) อิมพีแดนซ์ที่มีภายในวัตถุทุกชนิด เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางที่มีอิมพีแดนซ์แตกต่างกัน จะเกิดการสะท้อนของคลื่นบางส่วนขึ้น โดยความแตกต่างระหว่างค่าอิมพีแดนซ์ในตัวกลางทั้งสองจะมีผลต่อเปอร์เซ็นต์การสะท้อนกลับของคลื่นด้วย เช่น ระหว่างอากาศกับเนื้อเยื่อ ซึ่งจะมีเปอร์เซ็นต์การสะท้อนกลับสูงถึง 99.9 % ดังนั้นในการใช้งานทรานสดิวเซอร์ที่ส่งคลื่นอัลตราซาวด์เข้าไปในร่างกายจะต้องสัมผัสกับผิวหนัง โดยไม่มีรอยต่อของอากาศ ซึ่งอาจทำได้โดยใช้ชั้นของน้ำมันทาบนผิวหนังก่อนเพื่อกำจัดช่องว่างของอากาศ

2) มุมตกกระทบ จากความสัมพันธ์ระหว่างมุมตกกระทบ และมุมสะท้อนคือ มุมตกกระทบจะเท่ากับมุมสะท้อน ในการสร้างภาพด้วยอัลตราซาวด์จะใช้ทรานสดิวเซอร์เป็นทั้งตัวส่งคลื่น และตัวรับคลื่นสะท้อนกลับมา ดังนั้นจึงมีเงื่อนไขที่ว่ามุมตกกระทบจะต้องมีค่าไม่เกิน 3° มิฉะนั้นอาจจะจับสัญญาณสะท้อนกลับออกมาไม่ได้

2.3.2 การหักเห (refraction)

เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านจากตัวกลางหนึ่งไปยังอีกตัวกลางหนึ่ง ที่มีความหนาแน่นไม่เท่ากัน จะทำให้เกิดการหักเหไปจากแนวการเคลื่อนที่เดิม โดยที่ความถี่ของคลื่นจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่ความเร็วของคลื่นในตัวกลางใหม่จะเปลี่ยนไป ลักษณะมุมตกกระทบ และมุมหักเหจะมีความสัมพันธ์ตามกฎของสเนลล์ (Snell's law) คือ

$$\sin \theta_1 / \sin \theta_2 = v_1 / v_2$$

โดย θ_1 = มุมตกกระทบ
 θ_2 = มุมหักเห
 v_1 = ความเร็วของคลื่นในตัวกลางที่ 1
 v_2 = ความเร็วของคลื่นในตัวกลางที่ 2

นอกจากนี้แล้ว การหักเหจะทำให้พลังงานบางส่วนสูญหายไปอันเนื่องมาจากการสะท้อนกลับของคลื่นบางส่วน ซึ่งทำให้ความถูกต้องของภาพลดลงด้วย

2.3.3 การดูดกลืนพลังงาน (absorption)

การดูดกลืนพลังงานของอัลตราซาวด์ในตัวกลางเป็นผลมาจาก แรงต้านทานการเคลื่อนที่ภายในตัวกลางนั้น พลังงานของอัลตราซาวด์บางส่วนจะถูกเปลี่ยนแปลงไปเป็นพลังงานความร้อน ทำให้พลังงานของอัลตราซาวด์เมื่อเคลื่อนที่ออกไปลดลงเรื่อย ๆ ในเนื้อเยื่อความถี่ของอัลตราซาวด์กับการดูดกลืนพลังงานจะมีความสัมพันธ์กันโดยตรง กล่าวคือถ้าเพิ่มความถี่ขึ้น 2 เท่า ก็จะมีการดูดกลืนพลังงานเพิ่มขึ้น 2 เท่าด้วย ทำให้ต้องเลือกใช้

ทรานสดิวเซอร์ให้เหมาะสม ซึ่งปัจจัยในการเลือกอาจต้องพิจารณาหลายอย่างเช่น ถ้าต้องการความละเอียดของภาพที่สร้างขึ้นก็ควรใช้ความถี่สูง แต่ถ้าต้องการความสามารถในการเคลื่อนที่เข้าไปในเนื้อเยื่อก็ควรใช้ความถี่ต่ำ เป็นต้น

นอกจากนี้ การดูดกลืนพลังงานของอุตราสวาท์ยังสัมพันธ์กับอุณหภูมิ และลักษณะของเนื้อเยื่อด้วย เช่น ในระบบศูนย์กลางเส้นประสาท การเพิ่มอุณหภูมิจะทำให้การดูดกลืนเพิ่มมากขึ้น

2.4 การขยายสัญญาณ

สัญญาณที่ได้รับจากการสะท้อนจากเนื้อเยื่อมาที่ทรานสดิวเซอร์ มีขนาดประมาณ ไมโครโวลต์ถึงมิลลิโวลต์ เราจำเป็นต้องขยายสัญญาณ เพื่อให้เป็นสัญญาณแสดงผลทางหลอดคาโทดของจอภาพ โดยการควบคุมอัตราการขยายสัญญาณ เพราะถ้าอัตราขยายมากไปจะทำให้สัญญาณที่ขยายมามากเกินไป แต่ถ้าอัตราขยายน้อยไป สัญญาณที่ได้ก็จะไม่ชัดเจน และเนื่องจาก สัญญาณสะท้อนที่ได้จากเนื้อเยื่อแต่ละชั้นมีขนาดใหญ่น้อยไม่เท่ากันตลอด ด้วยเหตุนี้เราจึงใช้อัตราการขยายสัญญาณแบบลอการิทึม (logarithm) เพื่อขยายสัญญาณขนาดใหญ่ด้วยอัตราขยายค่าน้อย และขยายสัญญาณขนาดเล็กด้วยอัตราขยายค่ามาก เกณฑ์ควบคุมการขยายสัญญาณมีหน่วยเป็นเดซิเบล (dB) สามารถหาได้จากสมการ

$$\text{gain in dB} = 20 \log_{10} (V_1 / V_0)$$

เมื่อ V_1 = สัญญาณที่ขยายได้ (output signal)
 V_0 = สัญญาณที่ป้อนให้ (input signal)

เนื่องจากสัญญาณสะท้อนจากเนื้อเยื่อที่ได้รับจากทรานสดิวเซอร์ มีขนาดต่างกันไปขึ้นกับความลึกของชั้นเนื้อเยื่อที่สะท้อน สัญญาณที่สะท้อนจากเนื้อเยื่อชั้นผิวบนสุดจะมีขนาดใหญ่ที่สุด และมีขนาดเล็กลงตามลำดับตามความลึกของชั้นเนื้อเยื่อ ฉะนั้น การขยาย สัญญาณต้องควบคุมให้มีการขยายชั้นผิวบนสุดน้อยที่สุด แล้วเพิ่มอัตราการขยายตามความลึกของชั้นเนื้อเยื่อ โดยวิธีขยายสัญญาณแบบกวาด (swept gain หรือ depth-varied gain)

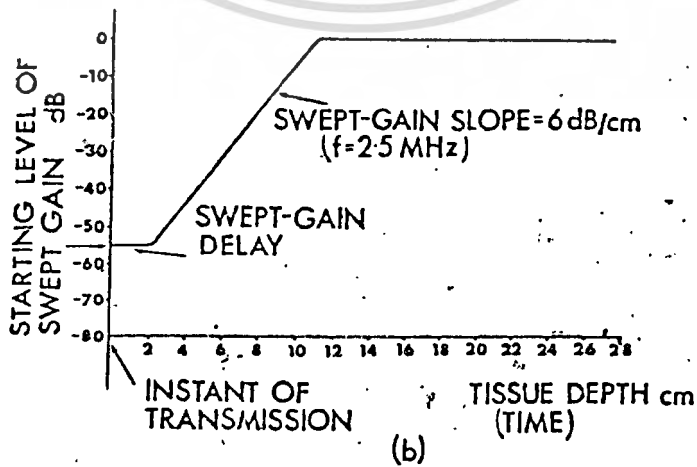
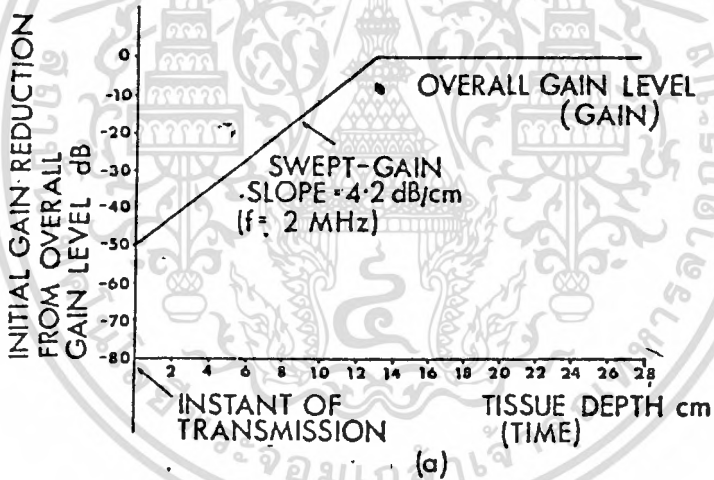
ดังที่กล่าวแล้วว่า ขนาดของสัญญาณสะท้อนขึ้นกับความลึกของชั้นเนื้อเยื่อที่สะท้อน เครื่องมือที่ใช้จึงต้องมีการชดเชยสัญญาณ เปลี่ยนสัญญาณด้วยอัตราขยายที่เหมาะสมค่าหนึ่งตามขนาดของสัญญาณ โดยใช้ฟังก์ชันที่เรียกว่าอัตราการขยายแบบกวาด (swept gain function) ซึ่งมีการ

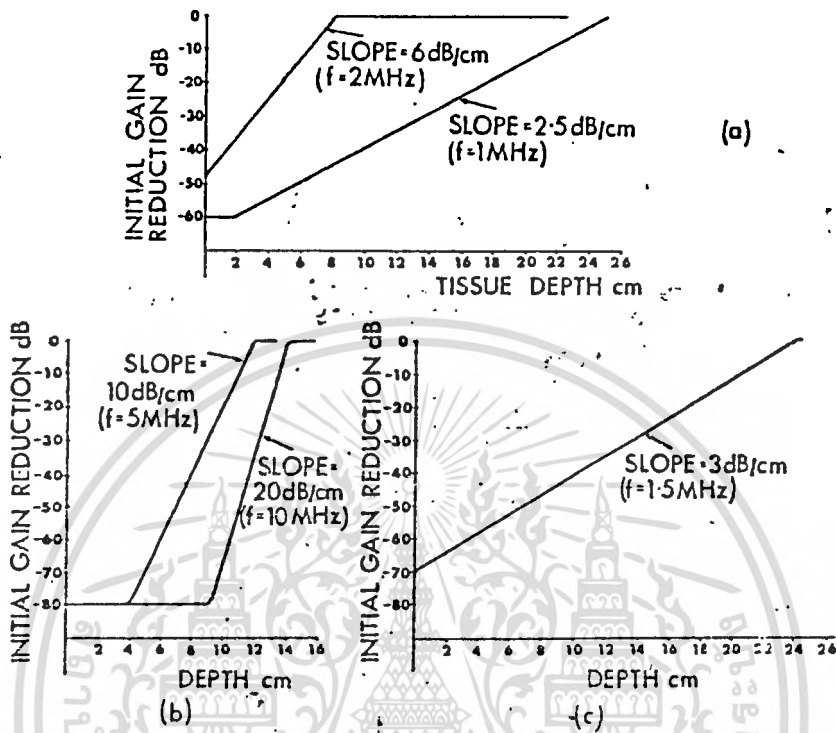
- 2) ช่วงเปลี่ยนอัตราการขยายสัญญาณตามช่วงเวลา หรือตามความลึกของชั้นเนื้อเยื่อ ด้วยความชันค่าหนึ่งขึ้นกับชนิดของเนื้อเยื่อ (swept-gain)

นอกจากนี้สำหรับอุปกรณ์บางชนิดจะมีช่วงที่ 3 ด้วย คือ

- 3) ช่วงหน่วงเวลา (delay time) เป็นช่วงการหน่วงเวลาสำหรับการเพิ่มอัตราการขยายสัญญาณ ช่วงเวลาที่หน่วง (ความลึกของผิวเนื้อเยื่อ) เป็นช่วงเวลาที่ใช้ในการผ่านสัญญาณเข้าไปยังผิวเนื้อเยื่อ ก่อนจะมีการสะท้อนกลับมา

การแสดงอัตราการขยายสัญญาณด้วยฟังก์ชันอัตราขยายแบบกวาด แสดงได้หลายวิธีแต่วิธีที่ง่ายที่สุด คือ แสดงเป็นกราฟในช่วงของ ระดับอัตราขยายเริ่มต้น , ช่วงหน่วงเวลาก่อนมีการเพิ่มอัตราขยาย , ช่วงการเพิ่มอัตราการขยาย และช่วงระดับอัตราขยายคงที่ โดยแสดงเป็นกราฟสัมพันธ์กับเวลาและความลึกของเนื้อเยื่อ ภาพแสดงอัตราการขยายสัญญาณด้วยฟังก์ชันอัตราขยายแบบกวาด ในช่วงต่างๆ ดังรูปที่ 2 และ 3

รูปที่ 3 ภาพแสดงสัญญาณที่ขยายโดยใช้ฟังก์ชันอัตราขยายแบบกวาดแบบต่างๆ เมื่อสัญญาณที่ป้อนเข้าเหมือนกัน

ขนาดความชันของฟังก์ชันอัตราขยายแบบกวาด จะขึ้นกับความถี่ของคลื่นอัลตราซาวด์ ที่ใช้ในการส่งสัญญาณ ความลึกของเนื้อเยื่อที่ต้องการตรวจสอบ และชนิดของเนื้อเยื่อด้วย การขยายจะเป็นอย่างไรขึ้นกับการทดลองและการสรุปผลในเนื้อเยื่อแต่ละชนิด

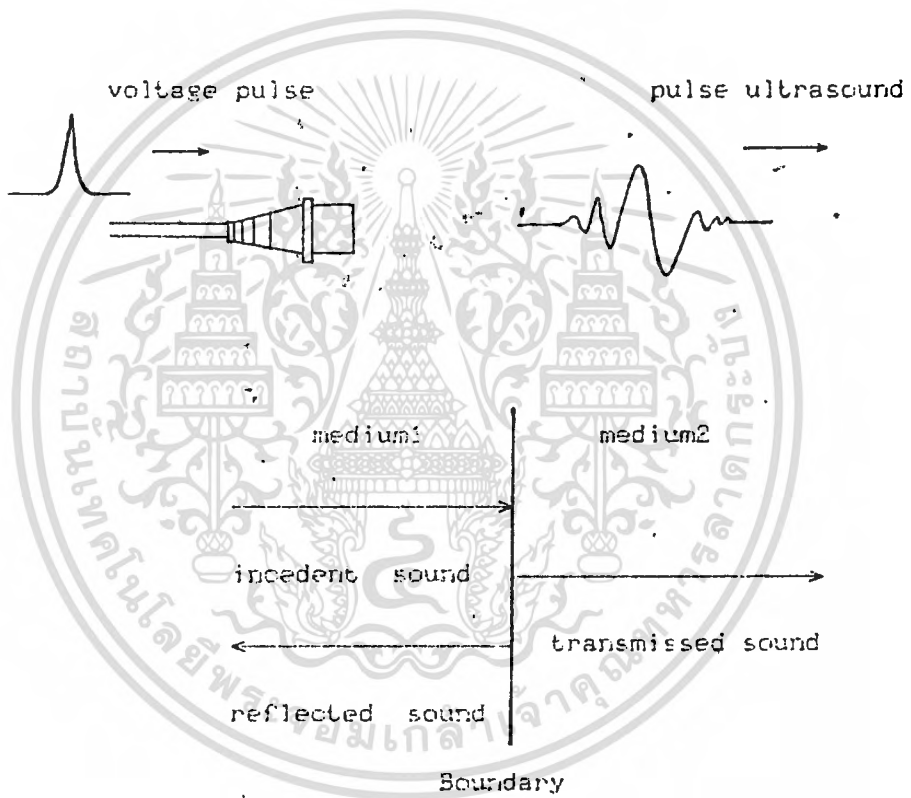
นอกจากการขยายสัญญาณแล้ว ในบางกรณีเราต้องกำจัดสัญญาณที่ไม่ต้องการออกไปด้วย เนื่องจากสัญญาณที่สะท้อนกลับมานั้นมีจำนวนมาก ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สัญญาณที่มีขนาดเล็กต่ำกว่าระดับที่เราต้องการ ต้องมีการกำจัดทิ้ง เพื่อการศึกษาเนื้อเยื่อเฉพาะสัญญาณที่เกี่ยวข้อง

โดยไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาเนื้อเยื่อแก่ก็ควรจะได้รับสัญญาณนั้นไว้ เพราะสัญญาณที่สะท้อนกลับมากลุมสามารถแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อเยื่อที่สะท้อนนั้น

2.5 ทฤษฎีการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์

ในปัจจุบัน ใช้หลักการของการสะท้อนของพัลส์ (pulse-echo) ซึ่งมีวิธีการอย่างคร่าวๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ส่งสัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์ (ซึ่งสามารถสร้างได้โดยทรานสดิวเซอร์) ไปยังร่างกายส่วนที่ต้องการสร้างภาพ จากคุณสมบัติที่สำคัญของคลื่นอัลตราซาวด์ คือ จะเกิดการสะท้อนกลับบางส่วน (reflection) เมื่อคลื่นนี้เคลื่อนที่ผ่านบริเวณที่มีค่าอิมพีแดนซ์ของตัวกลาง (medium) ไม่เท่ากัน โดยที่

รูปที่ 4 แสดงการเดินทางและการสะท้อนกลับบางส่วนของพัลส์

$$\bullet \text{สัมประสิทธิ์ความเข้มของการสะท้อนกลับ IRC} = \left[\begin{array}{l} Z \text{ ตัวกลางที่ 1} - Z \text{ ตัวกลางที่ 2} \\ Z \text{ ตัวกลางที่ 1} + Z \text{ ตัวกลางที่ 2} \end{array} \right]^2$$

(Intensity Reflection Coefficient)

ดังนั้นจะได้ว่า

$$\text{สัมประสิทธิ์ความเข้มการผ่านรอยต่อ ITC} = 1 - \text{IRC}$$

(Intensity Transmission Coefficient)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หมายเหตุ 1. สมการข้างต้นใช้ได้เฉพาะกรณีที่สัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์ตกกระทบรอยต่อในลักษณะตั้งฉากกับรอยต่อเท่านั้น
2. ค่าอิมพีแดนซ์ (Z) ของตัวกลางจะเท่ากับ ค่าความเร็วของสัญญาณ (propagation speed) คูณกับ ค่าความหนาแน่น (density) ของตัวกลาง ($Z = C \times d$) โดยปกติจะกำหนดให้ความเร็วของสัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์ในเนื้อเยื่ออ่อน เท่ากับ 1.54 มิลลิเมตร/ไมโครวินาที

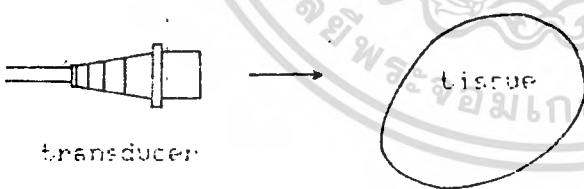
ดังนั้น ในขั้นแรกนี้จะทำการส่งสัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์ไปยังร่างกายแล้ว คลื่นจะเกิดการสะท้อนกลับบางส่วนที่บริเวณผิวเนื้อเยื่อ และภายในชั้นเนื้อเยื่อที่มีค่าอิมพีแดนซ์ต่างกัน อีกทั้งยังมีบางส่วนที่เดินทางต่อไป

ขั้นที่ 2 สัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์ที่สะท้อนกลับ จะเป็นตัวกำหนดข้อมูลที่สำคัญในการสร้างภาพ โดยที่สัญญาณนี้จะถูกจับด้วยตัวทรานสดิวเซอร์ — ดังนั้น ในการสร้างภาพตัดขวางร่างกายโดยวิธีนี้ จึงใช้ทรานสดิวเซอร์เป็นทั้งตัวรับและตัวส่งพัลส์อัลตราซาวด์

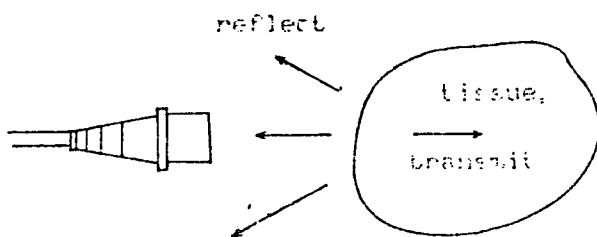
ข้อมูลที่สำคัญสำหรับใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการสร้างภาพ คือ

- 1) ความเข้มของสัญญาณสะท้อนที่ตัวทรานสดิวเซอร์จับได้
- 2) ช่วงเวลาในการเดินทาง ไปกลับของสัญญาณพัลส์สะท้อน นับจากเริ่มส่งสัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์
- 3) ทิศทางการส่งพัลส์อัลตราซาวด์ของตัวทรานสดิวเซอร์

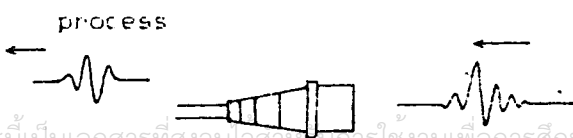
จากที่กล่าวมาเราสามารถเขียนเป็นภาพประกอบการสร้างภาพด้วยวิธีสะท้อนของพัลส์ ดังนี้

สัญญาณพัลส์อัลตราซาวด์ถูกส่งไปยัง เนื้อเยื่อ เพื่อสร้างข้อมูล (สัญญาณสะท้อน) เกี่ยวกับเนื้อเยื่อนั้น

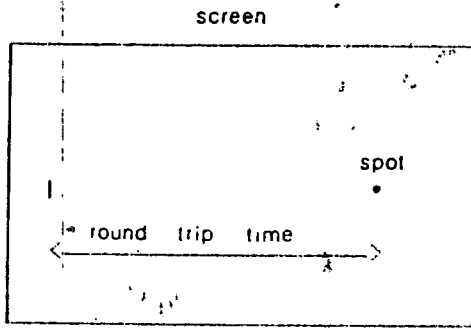

พัลส์อัลตราซาวด์ที่สะท้อนกลับและกระจัดกระจายออกมาจากเนื้อเยื่อ ถูกจับด้วยทรานสดิวเซอร์

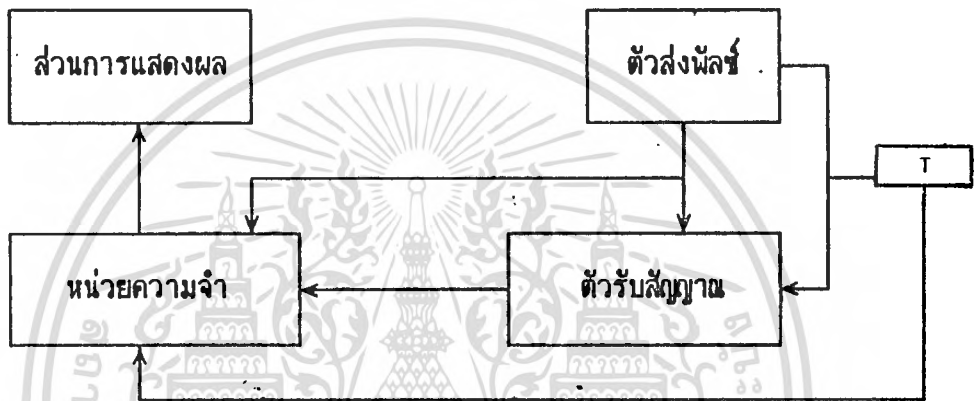
ทรานสดิวเซอร์รับสัญญาณพัลส์สะท้อน ซึ่งจะทำให้เกิดพัลส์โวลเตจขึ้น และส่งไปยังหน่วยประมวลผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนั้นก็สร้างจุดขึ้นมา 1 จุดที่มีความเข้มแปรผันตามความเข้มของพัลส์สะท้อน และตำแหน่งจะขึ้นอยู่กับเวลาในการเดินทางไปกลับของสัญญาณพัลส์ที่ได้รับได้

ดังนั้น จากที่กล่าวมาถ้าทำการเปลี่ยนแปลงทิศทาง หรือ ทำการกวาดสัญญาณพัลส์อุลตราซาวด์ ตลอดช่วงตัดขวางของร่างกายแล้ว ก็สามารถจะสร้างภาพตัดขวางร่างกายได้

รูปที่ 5 บล็อกโคอะแกรมของระบบการแสดงผลของพัลส์ที่สะท้อนกลับมา

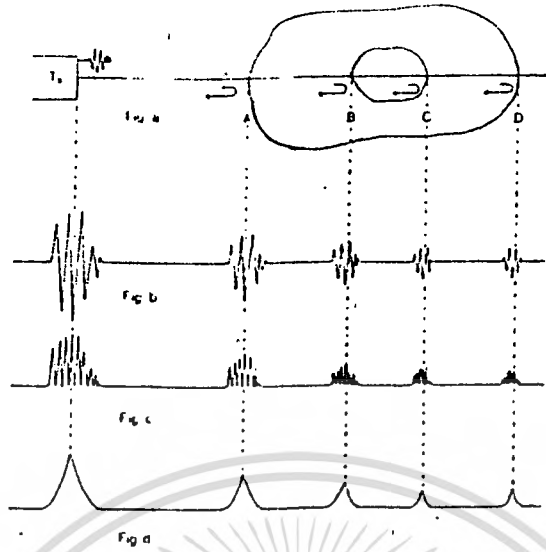
2.6 การแสดงผลของคลื่นอุลตราซาวด์

ภาพจากคลื่นอุลตราซาวด์ เป็นการแสดงผลทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยข้อมูลที่ได้จากคลื่นที่สะท้อนกลับมา ออกบนจอภาพโทรทัศน์ คลื่นสะท้อนที่กลับมาแต่ละลูกนั้นจะได้เป็นข้อมูลขนาด 1 บิต และจะถูกแปลงเป็นหลาย ๆ บิตเพื่อสร้างภาพทางอิเล็กทรอนิกส์ การแสดงผลของคลื่นอุลตราซาวด์จะเริ่มจาก การแสดงผลในลักษณะมิติเดียว หรือที่เรียกว่า การสแกนแบบเอ (A-scan) แล้วจึงปรับปรุงให้มีการเคลื่อนไหวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เรียกว่า การสแกนแบบที-เอ็ม (TM-scan) จากนั้นก็ทำการแสดงผลในลักษณะ 2 มิติ หรือเรียกว่า การสแกนแบบบี (B-scan) และส่งไปแสดงผลภาพในแบบเกรย์สเกลต่อไป แต่ในที่นี้ จะขอกล่าวถึงการสแกนแบบเอ และแบบบี เท่านั้น

2.6.1 การสแกนแบบเอ

สัญญาณคลื่นจะถูกแสดงด้วยลักษณะเป็นปลายแหลม (spikes) พุ่งขึ้นจากเส้นระดับฐาน (baseline) ดังรูปที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การศึกษานี้ ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6 การสแกนแบบเอ

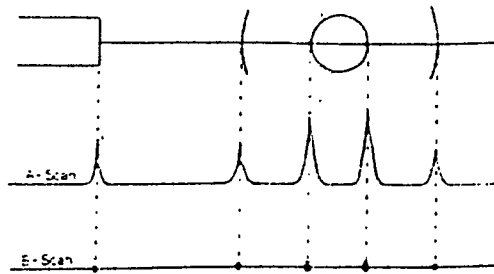
เส้นระดับฐานจะเป็นแนวเส้นทางของคลื่นอุลตราซาวด์ ส่วนความสูงของยอดแหลมจะเป็นอัตราส่วนกับความเข้มของคลื่น กล่าวคือ ถ้าขนาดสัญญาณแรงก็จะเกิดยอดแหลมที่สูงขึ้น จะเห็นว่าการแสดงภาพในแบบนี้ จะต้องใช้พัลส์อุลตราซาวด์ที่ส่งมาเป็นชุด ๆ แต่เพื่อให้เข้าใจง่าย เข้าจะขออธิบายจาก พัลส์เดียว เมื่อทรานสดิวเซอร์ส่งคลื่นอุลตราซาวด์ที่เป็นพัลส์ออกมาและผ่านเข้าไปในตัวผู้ป่วย เสียงจะถูกสะท้อนกลับมายังทรานสดิวเซอร์จากแต่ละรอยต่อของชั้นเนื้อเยื่อ ซึ่งความลึกของชั้นเนื้อเยื่อจะถูกแสดงบนจอภาพ โดยเป็นอัตราส่วนกับเวลาที่คลื่นใช้ในการสะท้อนกลับ เช่น ถ้าให้ความเร็วเสียง 1540 เมตร/วินาที ในเนื้อเยื่ออ่อน จากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ เราก็สามารถทราบได้ว่า ด้วยความเร็วขนาดนี้ เสียงเดินทางได้ 1 ซม. ในเวลา 6.5 ไมโครวินาที แต่เนื่องจากคลื่นจะต้องเดินทางไปกลับ ดังนั้น เมื่อคลื่นใช้เวลา 13 ไมโครวินาทีในการสะท้อนกลับมา ความลึกของชั้นเนื้อเยื่อ ก็จะถูกแสดงเป็น 1 ซม.

จะเห็นว่า การแสดงผลในแบบนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความลึกของโครงสร้างชั้นต่าง ๆ และขนาดแอมพลิจูดของสัญญาณคลื่นที่สะท้อนกลับมา

2.6.2 การสแกนแบบบี

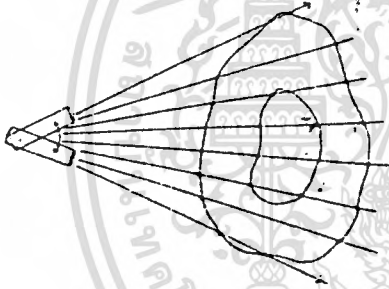
ในการสแกนแบบอื่นนั้น จะได้ข้อมูลที่น่าไปใช้ประโยชน์ในขอบเขตใดขอบเขตหนึ่งเท่านั้น แต่สำหรับการสแกนแบบบีจะสร้างภาพของเนื้อเยื่อในแนวตัดขวางขึ้น สัญญาณคลื่นที่สะท้อนกลับมาทั้งหมดถูกแสดงเป็นจุดและทรานสดิวเซอร์จะถูกเคลื่อนที่ไปจนกว่าคลื่นอุลตราซาวด์จะผ่านทั่วทั้งระนาบของร่างกาย และจากข้อมูลแอมพลิจูดที่ได้ในการสแกนแบบเอ จะถูกนำมาใช้ในการสแกนแบบนี้ด้วย โดยแต่ละยอดแหลมจากการแสดงแบบเอจะถูกแสดงเป็นจุดสว่างในแนวเส้นตรงแทน ถ้าแอมพลิจูดขนาดใหญ่ขึ้น ก็จะได้จุดที่มีความสว่างมากขึ้นตามไป

ด้วย ดังรูปที่ 7

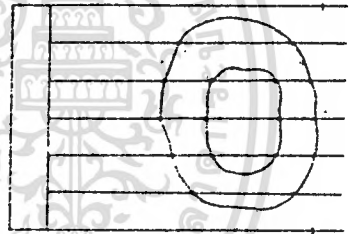

รูปที่ 7 การสแกนแบบบี

สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การสแกนแบบนี้จะต้องส่งคลื่นออกไปทั่วทั้งระนาบของร่างกาย ดังนั้น จึงมีรูปแบบการสแกนที่ใช้กันทั่วไปอยู่ 2 แบบ คือ แบบเซคเตอร์ (sector scan) และแบบเส้นตรง (linear scan) ดังรูปที่ 8.1 และ 8.2

รูปที่ 8.1 การสแกนแบบเซคเตอร์

รูปที่ 8.2 การสแกนแบบเส้นตรง

ทุก ๆ จุดในแนวการสแกนเมื่อเจอรอยต่อชั้นหนึ่ง ก็จะทำให้เกิดจุดสว่างขึ้นจุดหนึ่ง และจุดสว่างต่าง ๆ ในแนวการสแกนแต่ละเส้นจะถูกนำมาต่อ ๆ กัน ทำให้เกิดเป็นภาพในแนวตัดขวางขึ้น

2.7 การใช้งานการ์ด ดิที-2827 (DT-2827)

เนื่องจากสัญญาณที่ได้จากวงจรสร้างคลื่นอัลตราซาวด์จะถูกนำไปใช้ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ และสัญญาณนี้เป็นสัญญาณอนาลอก จึงจำเป็นต้องมีส่วนที่แปลงสัญญาณอนาลอกไปเป็นสัญญาณดิจิทัล ในโครงการนี้จึงเลือกใช้การ์ด ดิที-2827 ซึ่งทำงานโดยอาศัยการส่งงานผ่านรีจิสเตอร์ต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 8 ตัว ควบคุมโดยใช้พอร์ท 8 พอร์ท โดยสามารถตั้งค่าได้ว่าพอร์ทแรกซึ่งเป็นพอร์ทฐานจะเริ่มที่แอดเดรส (address) อะไร พอร์ทแต่ละพอร์ทจะคุมรีจิสเตอร์แต่ละตัวซึ่งมี ขนาด 16 บิต แต่ละบิตของรีจิสเตอร์จะแสดงถึงชื่อไมวากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการสั่งงาน หรือเป็นผลการทำงานของบอร์ด

2.7.1 รายละเอียดของรีจิสเตอร์ ที่สำคัญ มีดังนี้

1) รีจิสเตอร์ควบคุมสถานะ A/D (ADCSR)

เป็นรีจิสเตอร์ที่สามารถเขียน และอ่านค่าได้ รีจิสเตอร์ตัวนี้จะต่อกับควบคุม การแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล โดยมีตำแหน่งอยู่ที่ แอดแควเรสฐาน แต่ละบิตของรีจิสเตอร์จะ แสดงข้อมูลดังนี้

- บิต 15 ชื่อ A/D Error (A/DERR) เป็นบิตแสดงข้อผิดพลาดของการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล โดยถ้ามีข้อผิดพลาดขึ้น บิตนี้จะถูกเซตเป็น 1
- บิต 14-10 เป็นบิตที่สำรองไว้ ไม่ได้ใช้แสดงข้อมูลอะไร จะมีสถานะเป็น 1 เสมอ และข้อมูลที่เขียนไปที่บิตเหล่านี้จะไม่มีผล
- บิต 9 ชื่อ A/D Clock Enable (ADCLK) เป็นบิตที่ใช้สั่งงานให้เริ่มทำการแปลงสัญญาณจากอนาลอกเป็นดิจิตอล โดยสถานะเป็น 1 จะหมายถึงให้เริ่มทำการแปลงสัญญาณ
- บิต 8 ชื่อ Multiplexer Busy (MUXBUSY) แสดงถึงสถานะของมัลติเพลกเซอร์ (multiplexer) โดยถ้าบิตนี้ถูกเซตจะแสดงว่าขณะนี้มัลติเพลกเซอร์ยังถูกเซตค่าอยู่ ถ้ามีการแปลงสัญญาณในช่วงนี้จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น และทำให้บิต A/D ERR ถูกเซตด้วย แต่ถ้าบิตที่ 8 นี้อยู่ในสถานะ 0 แสดงว่าพร้อมที่จะทำการแปลงสัญญาณแล้ว บิตที่ 8 นี้จะเป็นบิตที่สามารถอ่านค่าได้อย่างเดียว
- บิต 7 ชื่อ A/D Done (A/DDONE) แสดงถึงสถานะสำเร็จของการแปลงสัญญาณ โดยจะมีสถานะเป็น 1 หมายถึงเสร็จสิ้นการแปลงสัญญาณ
- บิต 6 ชื่อ Interrupt on A/D Done (IA/DDON) เป็นบิตที่สามารถอ่าน และเขียนได้ เมื่อบิตนี้ถูกเซตจะทำให้มีการอินเทอร์รัพไปที่หน่วยประมวลผลกลาง (central processing unit : CPU) เมื่อการแปลงสัญญาณเสร็จสิ้น
- บิต 5-4 ชื่อ Gain Select (GS) เป็นบิตที่สามารถอ่านและเขียนได้ โดยค่าของทั้งสองบิตนี้จะเป็นตัวบอกว่าอัตราขยายของสัญญาณก่อนจะแปลง
- บิต 3-0 ชื่อ Channel Select (CHAN) ใช้เลือกว่าจะใช้ช่องสัญญาณไหน ในการแปลงสัญญาณ

2) รีจิสเตอร์ควบคุมสถานะของ Channel-Gain List (CHANCSR)

เป็นรีจิสเตอร์ที่ควบคุม และตรวจสอบการทำงานของบอร์ดในการจัดการค่าสัญญาณ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ควบคุมใช้เฉพาะตัวจริงของงาน ไม่อนุญาตให้ไปเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินงาน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่แปลงได้หรือต้องการจะแปลง ให้อยู่ในหน่วยความจำอย่างถูกต้อง ตำแหน่งของรีจิสเตอร์นี้จะอยู่ที่แอดเดรสฐาน + 2 แต่ละบิตของรีจิสเตอร์จะแสดงข้อมูลดังนี้

- บิต 15 ชื่อ Load List Enable (LLE) เมื่อบิตนี้ถูกเซต จะสามารถใส่ค่าหน่วยความจำที่จะนำสัญญาณที่แปลงได้ไปใส่ หรืออ่านค่าสัญญาณที่ต้องการแปลงได้ โดยจะอ่านเป็นรายการ (list) ของหน่วยความจำเข้ามา
- บิต 14-12 เป็นบิตสำรองไว้ ไม่ได้ใช้งาน
- บิต 11-8 ชื่อ Present List Address (PRESLA) ค่าของบิตเหล่านี้จะบอก ว่าหน่วยความจำต่อไปในรายการที่จะถูกนำมาใช้คืออันไหน
- บิต 7-4 ไม่ได้ใช้งาน
- บิต 3-0 ชื่อ Number of RAM Entries (NUMB) จะเก็บจำนวนค่าว่ามีค่าหน่วยความจำในรายการอยู่เท่าไร

3) รีจิสเตอร์ข้อมูล A/D (ADDAT)

เป็นรีจิสเตอร์ที่อ่านค่าได้อย่างเดียว โดยจะมีข้อมูลที่ได้จากการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอลเก็บอยู่เป็นข้อมูลขนาด 16 บิต ตำแหน่งของรีจิสเตอร์อยู่ที่ตำแหน่งแอดเดรสฐาน + 4 ถ้าใช้อ้างอิงในลักษณะที่สัญญาณมีทั้งบวก และลบ (bipolar) ค่ามากที่สุดของสัญญาณจะเป็นค่า 07FFFh ทำให้มีช่วงของค่าข้อมูลที่แปลงมาอยู่ในช่วง -32765 ถึง 32767

4) รีจิสเตอร์ควบคุมสถานะ D/A (DACSR)

เป็นรีจิสเตอร์ที่อ่านและเขียนค่าได้ ทำหน้าที่ติดต่อ และควบคุมการแปลงสัญญาณดิจิตอลเป็นอนาลอก มีตำแหน่งอยู่ที่แอดเดรสฐาน + 6 แต่ละบิตของรีจิสเตอร์จะมีความหมายดังนี้

- บิต 15 ชื่อ D/A Error (D/AERR) ทำหน้าที่แสดงข้อผิดพลาดของการแปลงสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาลอก สถานะปกติคือ 0
- บิต 14-10 ไม่ได้ใช้
- บิต 9 ชื่อ Y Channel Select (YSEL) ใช้สำหรับเลือกว่าช่องทางใดจะเป็นช่องทางรับข้อมูล โดยถ้าบิตนี้ถูกเซตช่องทาง Y จะถูกเลือก แต่ถ้าถูกรีเซตช่องทาง X จะถูกเลือก
- บิต 8 ชื่อ Single Channel Select (SSEL) เป็นบิตที่ใช้เลือกว่าจะใช้ช่องทางทั้งสองทาง หรือใช้ช่องทางเดียว ถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 0 แสดงว่ามีการทำงานแบบช่องทางคู่ (dual channel) แต่ถ้ามีค่าเป็น 1 แสดงว่าใช้ในแบบช่องทางเดียว

- (single channel) ซึ่งค่าของบิต YSEL จะบอกว่าเป็นช่องทาง X หรือ Y
- บิต 7 ชื่อ DAC Ready (DACRDY) ใช้บอกสถานะสำเร็จของการแปลงสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาลอก โดยถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 1 แสดงว่าทำงานสำเร็จ และพร้อมที่จะรับค่าดิจิตอลตัวใหม่แล้ว
  - บิต 6 ชื่อ Interrupt on D/A Ready (ID/ARDY) ถ้าเซตค่าให้บิตนี้เป็น 1 จะทำให้เกิดอินเทอร์รัปต์ไปที่หน่วยประมวลผลกลางเมื่อการแปลงสัญญาณทำสำเร็จ แต่ถ้าเป็น 0 จะไม่มีการอินเทอร์รัปต์
  - บิต 5 ชื่อ D/A Clock Enable (DACLK) เมื่อเซตค่าบิตนี้ให้เป็น 1 หมายความว่าให้เริ่มทำการแปลงสัญญาณดิจิตอลเป็นอนาลอก
  - บิต 4-2 ไม่ได้ใช้
  - บิต 1 ชื่อ DIO High Byte Output Enable (HBOE) ถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 1 แสดงว่าไบต์สูงของพอร์ท DIO เป็นผลลัพธ์ดิจิตอล (digital output) แต่ถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 0 แสดงว่าไบต์สูงของพอร์ท DIO เป็นข้อมูลดิจิตอลเข้า (digital input)
  - บิต 0 ชื่อ DIO Low Byte Output Enable (LBOE) ถ้ามีค่าเป็น 1 จะทำให้ไบต์ต่ำของพอร์ท DIO เป็นผลลัพธ์ดิจิตอล แต่ถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 0 หมายความว่าไบต์ต่ำของพอร์ท DIO เป็นข้อมูลดิจิตอลเข้า

5) รีจิสเตอร์ข้อมูล D/A (DADAT)

เป็นรีจิสเตอร์ที่เขียนได้อย่างเดียว โดยข้อมูลดิจิตอลที่ต้องการจะแปลงเป็นอนาลอกจะต้องถูกใส่ไว้ในรีจิสเตอร์ตัวนี้ก่อน แล้วจึงจะแปลงออกไป ตำแหน่งของรีจิสเตอร์อยู่ที่แอดเดรสฐาน + 8

6) รีจิสเตอร์ข้อมูล DIO

เป็นรีจิสเตอร์ที่สามารถอ่านและเขียนได้ ทำหน้าที่รับข้อมูลดิจิตอลที่จะแปลงไปเป็นอนาลอก หรือรับข้อมูลดิจิตอลที่แปลงจากอนาลอกมาแล้ว ทิศทางของข้อมูลใน พอร์ท DIO นี้จะเป็นไปตามการตั้งค่าไว้โดยรีจิสเตอร์ DASCN บิต 0 และ 1 ตำแหน่งของรีจิสเตอร์นี้อยู่ที่แอดเดรสฐาน + 10

7) รีจิสเตอร์ควบคุม / สถานะ ของซูเปอร์ไวเซอร์ (Supervisory Control/Status Register (SUPCSR))

เป็นรีจิสเตอร์ที่อ่านและเขียนค่าได้ ต่อกับส่วนควบคุมของบอร์ด ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมลักษณะการทำงานของบอร์ดเช่น การตั้งค่าเริ่มต้นใหม่ การเลือกทำ DMA ตำแหน่งของรีจิสเตอร์อยู่ที่แอดเดรสฐาน + 12 แต่ละบิตของรีจิสเตอร์จะมีความหมายดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บิต 15 ชื่อ DMA Done (DMAD) เมื่อบิตนี้มีค่าเป็น 1 แสดงว่าบอร์ดทำการย้ายข้อมูลโดย DMA สำเร็จแล้ว
- บิต 14 ชื่อ Interrupt on Error (ERRINTEN) เมื่อให้ค่าบิตนี้เป็น 1 จะทำให้มีอินเทอร์รัปต์เกิดขึ้นถ้าเกิดข้อผิดพลาดขึ้น ไม่ว่าจะในการแปลงจากสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล หรือจากสัญญาณดิจิตอลเป็นอนาล็อก
- บิต 13 ชื่อ Clear DMA Done (CLRDMADNE) ถ้าเขียนค่าบิตนี้เป็น 1 จะเป็นการรีเซ็ตค่าบิต DMAD ให้เป็น 0
- บิต 12 ชื่อ Dual DMA (DDMA) ถ้าให้ค่าบิตนี้เป็น 1 แสดงว่าจะใช้งาน DMA แบบ 2 ช่องทาง โดยเมื่อทำ DMA ของช่องทางแรกสำเร็จแล้ว จะเริ่มทำของช่องทางที่ 2 ทันที
- บิต 11-10 ชื่อ DMA Select (DS) บิตทั้งสองนี้จะบอกว่าต้องการทำงานในแบบใด คือ ไม่มี DMA หรือมี DMA ถ้ามีจะเป็น DMA แบบไหน
- บิต 9 ชื่อ Buffer B (BUFFB) บิตนี้จะบอกว่าในการทำ DMA จะใช้บัฟเฟอร์ (buffer) ไດ ถ้าบิตนี้มีค่าเป็น 1 แสดงว่าเลือกบัฟเฟอร์ 2 คือบัฟเฟอร์ B แต่ถ้าเป็น 0 แสดงว่าเลือกบัฟเฟอร์ 1 คือบัฟเฟอร์ A
- บิต 8 ชื่อ Scan Done (SCDN) เมื่อบิตนี้มีค่าเป็น 1 แสดงว่าการทำ A/D สแกนสำเร็จ
- บิต 7 ชื่อ DAC Single Conversion (DACON) ถ้าให้ค่าเป็น 1 จะทำให้เกิด D/A แบบเดี่ยว (single D/A conversion) และถ้าใช้งานในแบบโปรแกรมอินพุทเอาท์พุท (programed I/O mode) จะสามารถทำ D/A ขณะที่ทำ A/D แบบ DMA ได้
- บิต 6 ชื่อ A/D Initialize (ADINIT) ถ้าเขียนค่า 1 ไปที่บิตนี้จะทำให้เกิดการรีเซ็ตบิต A/DERR และมีการรีเซ็ตค่าบัฟเฟอร์ข้อมูลของ A/D ด้วย
- บิต 5 ชื่อ D/A Initialize (DACINIT) ถ้าเขียนค่า 1 ไปที่บิตนี้จะทำให้เกิดการรีเซ็ตบิต D/AERR และมีการรีเซ็ตค่าบัฟเฟอร์ข้อมูลของ D/A
- บิต 4 ชื่อ Preload Multiplexer (PRLD) เมื่อเซตบิตนี้เป็น 1 จะทำให้มีการใส่ค่าช่องทางแรกของ A/D ให้กับมัลติเพลกเซอร์ ถ้าไม่มีการพรีโหลดมัลติเพลกเซอร์ การทำงานจะไม่สำเร็จ
- บิต 3 ชื่อ Software Trigger (STRIG) เมื่อมีการเขียนค่า 1 ไปที่บิตนี้ แสดงว่า ให้เริ่มทำการแปลงสัญญาณได้
- บิต 2 ชื่อ External Trigger Enable (XTRIG) ถ้าบิตนี้ให้ค่าเป็น 1 แสดงว่าการเริ่มต้นทำการแปลงสัญญาณจะมีสัญญาณทริกมาจากร่างกายนอก โดยจะต่อกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บิต 1 ชื่อ External Clock Enable (XCLK) เมื่อบิตนี้ถูกเซตเป็น 1 แสดงว่าสัญญาณคล็อกที่ใช้จะมาจากภายนอกบอร์ด ถ้าบิตมีค่าเป็น 0 แสดงว่าจะใช้คล็อกภายในของบอร์ดเอง
- บิต 0 ชื่อ Board Initialization (BDINIT) ถ้าเขียนค่า 1 ไปที่บิตนี้จะทำให้บิตต่าง ๆ ที่แสดงข้อผิดพลาดถูกเคลียร์ทั้งหมด เป็นการเริ่มต้นการทำงานของบอร์ดใหม่

8) Pacer Clock Register (TMRCTR)

เป็นรีจิสเตอร์ที่อ่านและเขียนค่าได้ จะเก็บค่าจำนวนนับที่จะใส่เข้าไปในส่วนสัญญาณนาฬิกาของบอร์ด (pacer clock circuit) เพื่อเป็นค่าจำนวนนับของการแปลงสัญญาณ ตำแหน่งของรีจิสเตอร์อยู่ที่แอดเดรสฐาน + 15 บิตต่าง ๆ ของรีจิสเตอร์จะมีความหมายดังนี้

- บิต 15-12 ไม่ได้ใช้โดยจะมีค่าเป็น 1
- บิต 11-8 ชื่อ Prescaler Select Bits จะเป็นบิตที่ใช้สำหรับเลือกค่าพรีสเกล ที่จะนำไปใช้ประกอบการคำนวณหาตัวนับ (counter) สำหรับสัญญาณนาฬิกาของบอร์ด
- บิต 7-0 เป็นบิตจำนวนนับ

สำหรับค่าของบิตพรีสเกล และค่าของบิตจำนวนนับจะต้องมีการคำนวณร่วมกันโดยใช้สูตรดังนี้

$$X = 255 - ((4,000,000 / 2^N) / F)$$

- เมื่อ
- X = ค่าจำนวนนับบิต 7 - 0
  - N = ค่าพรีสเกลบิต 11 - 8
  - F = ค่าความถี่สุ่ม (sampling frequency) ที่ต้องการในหน่วยเฮิรตซ์

2.7.2 การทำงานแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัลในแบบช่องการสื่อสาร DMA เดียว

ในการทำงานแบบ DMA ช่องทางเดี่ยวนี้ สามารถจะทำการแปลงสัญญาณได้สูงสุด 64 กิโลไบต์ โดยจำนวนสัญญาณที่ถูกแปลงมานี้จะสามารถกำหนดได้ว่ามีจำนวนเท่าไร การย้ายข้อมูลจากบอร์ดไปยังหน่วยความจำจะถูกทำอย่างอัตโนมัติโดยวงจร DMA โดยการเคลื่อนย้ายข้อมูลนี้จะทำจนกระทั่ง บัฟเฟอร์ที่ผู้ใช้จองไว้ถูกใส่ข้อมูลจนเต็ม ขั้นตอนในการโปรแกรม

บอร์ดให้ทำงานในโหมดนี้เป็นดังนี้

1) ใส่ค่ารีจิสเตอร์ TMRCTR ด้วยค่าที่ต้องการให้เกิดตัวนับตามค่าความถี่ที่ต้องการใช้ โดยค่าสัญญาณนาฬิกาจะเป็นสัญญาณนาฬิกาของบอร์ดเอง

2) ใส่ค่ารีจิสเตอร์ SUCSR ด้วยค่าบิตต่อไปนี้

- บิต 13 = 1 เพื่อลบค่าเฟล็กการท่า DMA
- บิต 9 = 1 เพื่อเลือกบัฟเฟอร์ B สำหรับการท่า DMA
- บิต 6 = 1 เพื่อเป็นการอิตนี่เซียล A/D และวงจร DMA

3) ใส่ค่ารีจิสเตอร์ CHANCSR ด้วยค่าบิต

- บิต 15 = 1 เพื่อให้อ่านค่ารายการช่องทางของบัฟเฟอร์
- บิต 3 - 0 = 0000 เพื่อแสดงจำนวนเริ่มต้นของหน่วยความจำ

4) ใส่ค่ารีจิสเตอร์ ADCSR ด้วยค่า

- บิต 9 = 1 เพื่อสั่งให้ส่งสัญญาณนาฬิกาไปที่ส่วน A/D
- บิต 6 = 1 เพื่อสั่งให้เกิดอินเทอร์รัพเมื่อท่า A/D สำเร็จ
- บิต 5-4 ค่าอัตราขยายที่ต้องการ
- บิต 3-0 ช่องทางที่ต้องการ

5) ใส่ค่า 0 ไปที่บิต 15 ของ CHNCSR เพื่อไม่อนุญาตให้เขียนค่าลงในหน่วยความจำเกินกว่าที่กำหนด

6) ใส่ค่า SUPCSR ด้วยค่า

- บิต 14 = 1 สั่งให้เกิดอินเทอร์รัพเมื่อมีข้อผิดพลาด
- บิต 13 = 0 เพื่อลบเฟล็กการท่า DMA สำเร็จ
- บิต 12 = 0 เลือกท่า DMA ช่องทางเดียว
- บิต 11 - 10 = 01 เลือกการทำงานแบบ DMA A/D
- บิต 4 = 1 เพื่อปริโหลดค่ามัลติเพลกเซอร์
- บิต 3 = 0 ให้เริ่มท่าการแปลงสัญญาณโดยใช้ซอฟต์แวร์ทริก
- บิต 1 = 0 ให้ใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายในบอร์ด

บิตอื่นที่ไม่ได้กำหนดมาให้มีค่าตามเดิม

7) คอยตรวจสอบบิต MUXBUSY ของรีจิสเตอร์ ADCSR จนกว่าจะมีค่าเป็น 0 ซึ่งหมายความว่ามัลติเพลกเซอร์ตั้งค่าเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปบอร์ดก็พร้อมที่จะเริ่มท่าการแปลงสัญญาณ สั่งให้เริ่มท่าการแปลงสัญญาณโดยให้ค่าไปที่รีจิสเตอร์ SUPCSR โดยบิตที่ 14 เป็น 1 หมายถึงให้อินเทอร์รัพเมื่อเกิดข้อผิดพลาด และให้บิตที่ 3 เป็น 1 คือให้เริ่มท่าการแปลงสัญญาณ หลังจากท่าคำสั่งนี้บอร์ดจะเริ่มแปลงสัญญาณอนาลอกจากช่องทางที่เลือกไปเป็นข้อมูลดิจิตอลในบัฟเฟอร์จนกว่าจะเต็มบัฟเฟอร์

8) เมื่อเสร็จการท่าการแปลงสัญญาณจะมีอินเทอร์รัพไปที่หน่วยประมวลผลกลางเป็นอิน

เทอร์รับหมายเลข 0x77h ซึ่งโปรแกรมของผู้ใช้ต้องมีการดักอินเทอร์รับหมายเลขนี้เอง แล้วตรวจว่าเป็นการอินเทอร์รับเพราะเกิดข้อผิดพลาด หรือเพราะทำงานสำเร็จ ต่อจากนั้นก็ เป็นส่วนของผู้ใช้เองที่จะจัดการกับข้อมูลในบัฟเฟอร์

9) เมื่อต้องการจะทำการแปลงสัญญาณอีกครั้งในช่องทางเดิม ให้ทำตามขั้นตอน เดิมซ้ำตั้งแต่ข้อ 6 ถ้าต้องการทำการแปลงสัญญาณแบบ DMA ช่องทางเดียวแต่ในช่องทางอื่นให้ เริ่มทำตามขั้นตอนเดิมตั้งแต่ขั้นที่ 2

2.7.3 การตั้งค่าสำหรับควบคุม DMA

ในการใช้งาน DMA จะต้องมีโปรแกรมค่าต่าง ๆ ให้กับส่วนควบคุมของ DMA ก่อน เพื่อเลือกลักษณะการทำงาน สิ่งที่ต้องมีการโปรแกรมให้กับส่วนควบคุมคือ

1) ค่าเพจของหน่วยความจำ (DMA page memory) เพื่อกำหนดว่าหน่วยความจำที่เป็นบัฟเฟอร์ของ DMA อยู่ในเพจใดของหน่วยความจำทั้งหมด ค่าหมายเลขเพจ จะแทนค่าของจำนวนในสายบัสแอดเดรส 4 บิตบน ดังนั้นแต่ละเพจจึงมีขนาด 64 กิโลไบต์ ค่าที่เป็นไปได้ของเพจจะอยู่ระหว่าง 0 ถึง 124 ซึ่งเป็นเพจสูงสุดของการอ้างหน่วยความจำได้ 16 เมกะไบต์

2) ค่าแอดเดรสฐานของหน่วยความจำ (DMA base address) เป็นแอดเดรสเริ่มต้นของหน่วยความจำที่เป็นบัฟเฟอร์ในเพจ ค่าแอดเดรสฐานนี้จะป้อนจำนวนในสายบัสแอดเดรส 16 บิตล่างซึ่งอ้างถึงหน่วยความจำภายใน 64 กิโลไบต์

3) ค่านับจำนวนเวิร์ด (DMA word count) เป็นค่าตัวนับที่มีหน่วยเป็นเวิร์ด หรือ 2 ไบต์ของข้อมูลที่ต้องการจะเคลื่อนย้ายโดยการใช้วิธี DMA

4) โหมดในการทำงาน (DMA mode) เป็นการเลือกคุณสมบัติของการทำ DMA เช่นช่องทางในการเคลื่อนย้ายข้อมูล ทิศทางของการเคลื่อนย้าย

5) มาร์คของ DMA (DMA mask) ก่อนที่จะมีการทำ DMA ได้จะต้องมีการตั้งค่า มาร์คของ DMA ก่อน จึงจะสามารถเคลื่อนย้ายข้อมูลโดย DMA ได้

ข้อมูลต่าง ๆ สำหรับโปรแกรมการทำงานของ DMA นี้จะส่งไปที่ส่วนควบคุมของ DMA โดยผ่านทางรีจิสเตอร์ของ DMA ซึ่งจะมีตำแหน่งอยู่ที่พอร์ทแอดเดรสต่าง ๆ ดังตารางที่ 1 ในภาคผนวก โดยจากตารางจะมีเบอร์พอร์ทของรีจิสเตอร์ต่าง ๆ คือ เพจรีจิสเตอร์ แอดเดรสฐานรีจิสเตอร์ และรีจิสเตอร์ของตัวนับ ซึ่งจะมีทั้งหมด 9 พอร์ทสำหรับ 3 ช่องทาง คือช่องทางที่ 5 , 6 และ 7

สำหรับรีจิสเตอร์ไบท์พอยท์เตอร์พลิกฟลอป (byte pointer flip/flop) จะ ต้องถูกเขียนค่าใด ๆ ไปก่อนที่จะทำการเขียนค่าสำหรับรีจิสเตอร์ตัวอื่น เพื่อเป็นการบอก ว่า ไบท์แรกที่เขียนไปที่รีจิสเตอร์ เหล่านั้นเป็นไบท์ต่ำ ไบท์ถัดไปจึงเป็นไบท์สูง เพราะรีจิสเตอร์ ทั้งหมดเป็นรีจิสเตอร์ขนาด 1 ไบท์ ส่วนค่าที่จะโปรแกรมไปที่โหมดรีจิสเตอร์จะเป็นไปตาม

ตารางที่ 2 ในภาคผนวก

2.8 การใช้การ์ดทาร์กา เอ็ม8 (TARGA M8)

ในการติดต่อระหว่างคอมพิวเตอร์ กับ จอโทรทัศน์ที่จะแสดงภาพนั้น จำเป็นต้องมีส่วนอินเทอร์เฟสเชื่อมต่อระหว่าง 2 ส่วนนี้ สำหรับโครงการจึงเลือกใช้การ์ดทาร์กา เอ็ม8 มาช่วยในการติดต่อ

รีจิสเตอร์ที่สำคัญ ใช้ในการควบคุมการทำงานของทาร์กา เอ็ม8 เป็นดังนี้

- 1) รีจิสเตอร์ควบคุม (control register) ใช้ควบคุมการทำงานทั้งหมดของการ์ดทาร์กา เอ็ม8
- 2) รีจิสเตอร์สูงสุดของ เอ็ม8 (M8 Top register) ใช้อ้างถึงตำแหน่งในหน่วยความจำส่วน อินพุต / เอาท์พุท และใช้ดูตารางค้นหา (look-up table) ; เลือกอินพุตที่จะทำงาน และควบคุมโหมดการแสดงผล
- 3) รีจิสเตอร์สำหรับการแสดงผล (display register) มีขนาด 9 บิต เป็นจำนวน 22 ตัว ใช้เพื่อการสร้างภาพ

นอกจากนั้น ยังมีรีจิสเตอร์อื่น ๆ อีกที่ทำงานร่วมกันในการควบคุมการ์ดทาร์กา เอ็ม8 แสดงดังตารางที่ 3 ในภาคผนวก

เนื่องจากการใช้งานการ์ดทาร์กา เอ็ม8 ต้องติดต่อกับหน่วยความจำส่วนแสดงผล ตำแหน่งต่าง ๆ บนจอภาพจะมีหน่วยความจำสำหรับเฉพาะจุด ซึ่งต้องคำนวณหาตำแหน่งของหน่วยความจำ โดยเทียบกับเลขแถวและหลักทางจอภาพ

หน่วยความจำแสดงผลของการ์ดมีทั้งหมด 256 กิโลไบต์ ต้องใช้จำนวน 18 บิต ในการแสดงตำแหน่งของหน่วยความจำ แต่ออฟเซทของหน่วยความจำมีขนาดเพียง 16 บิต จึงจำเป็นต้องมีบิตเพิ่ม โดยการแบ่งหน่วยความจำเป็นเพจขนาด 32 กิโลไบต์ ดังนั้น การอ้างตำแหน่งในหน่วยความจำจึงใช้ รีจิสเตอร์เลือกเพจช่วย 3 บิต และใช้ออฟเซทของหน่วยความจำ 15 บิต และบิตสูงสุดของออฟเซทจะเป็นบิตกำหนดการเลือกเพจ

ข้อกำหนดเบื้องต้นที่ใช้ในการแสดงผลภาพอลตราชาวด์ในโครงการนี้ คือ

- ขนาดจอ 256 x 256 จุด
- อัตราขยาย = 1x
- แสดงภาพในโหมดของหน่วยความจำ
- ภาพขาว-ดำ ระดับความเข้มอยู่ในช่วง 0-255
- สร้างสัญญาณนาฬิกาใช้เอง ไม่ติดต่อกับเครื่องวิดีโอภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

หลักการสร้างภาพ

3.1 การจำลองคลื่นอุลตราซาวด์

เนื่องจากคลื่นอุลตราซาวด์ที่นำมาสร้างภาพนั้น เป็นคลื่นสะท้อนที่กลับออกมาโดยรูปร่างของคลื่นจะมีลักษณะเหมือนกับที่ส่งไป เพียงแต่ขนาดของคลื่นจะมีขนาดเล็กลงเรื่อย ๆ เมื่อเคลื่อนที่ผ่านชั้นเนื้อเยื่อ โดยพลังงานที่ลดทอนไปจะแปรรูปเป็นความร้อนในเนื้อเยื่อนั้น ดังนั้น การที่จะจำลองคลื่นอุลตราซาวด์ที่สะท้อนกลับมา จึงต้องรู้ลักษณะรูปร่างของคลื่นอุลตราซาวด์ที่ส่งออกมาจากทรานสดิวเซอร์ก่อน ดังนั้นในส่วนการจำลองสัญญาณนี้จึงสามารถแยกออกได้อีกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนการจำลองที่ต้องอาศัยวงจรเพื่อสร้างคลื่นอุลตราซาวด์ และ ส่วนการจำลองที่เป็นโปรแกรม ซึ่งก็ต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากส่วนวงจรสร้างคลื่นเพื่อนำมาใช้ช่วยในการจำลองข้อมูลทั้งภาพ

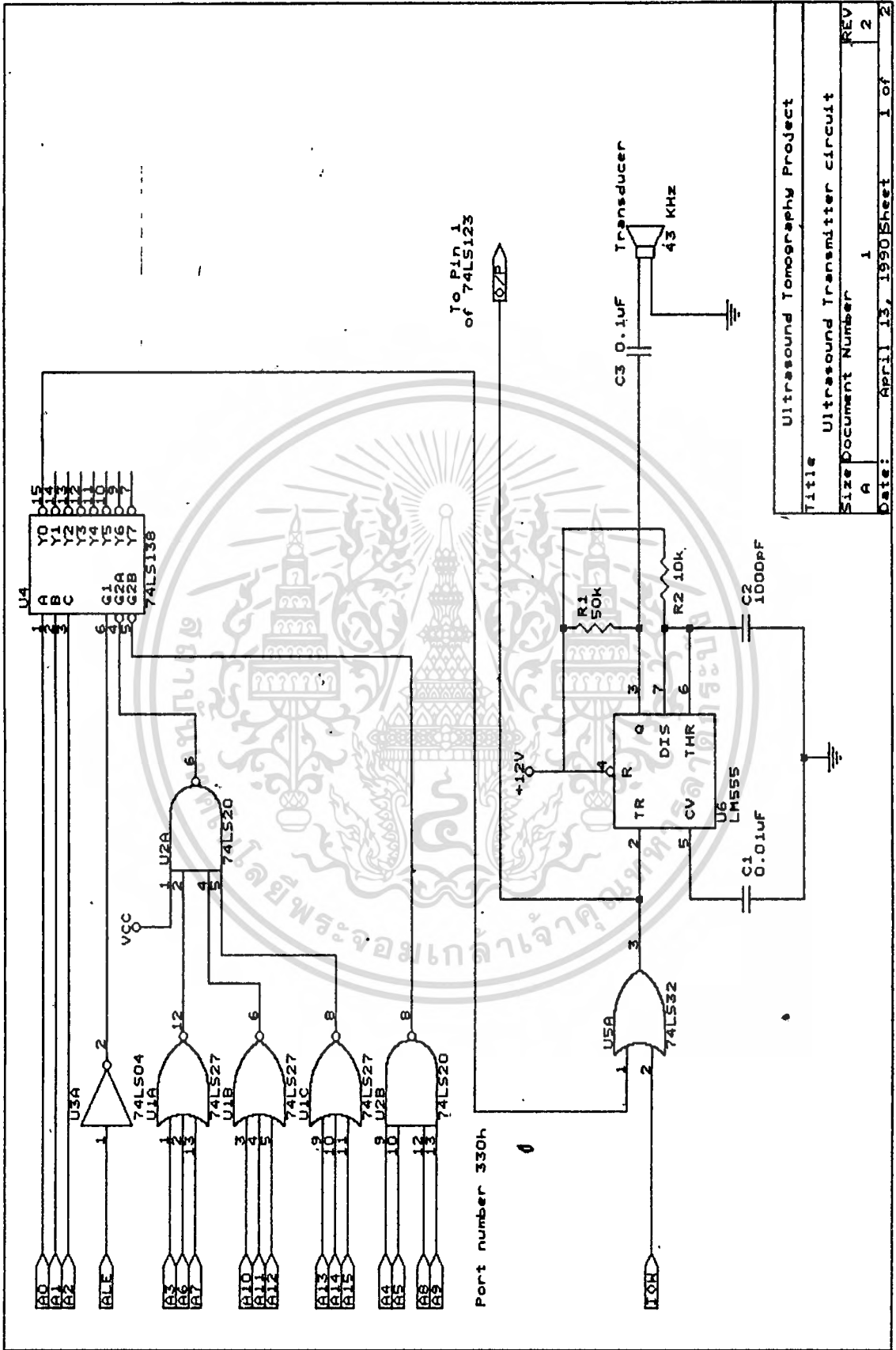
3.1.1 ส่วนการจำลองที่อาศัยวงจรสร้างคลื่นอุลตราซาวด์

เพื่อที่จะหาลักษณะของคลื่นอุลตราซาวด์ ซึ่งจะนำไปใช้ในการจำลองคลื่นที่สะท้อนกลับจากเนื้อเยื่อ จึงได้สร้างวงจรสำหรับสร้างคลื่นอุลตราซาวด์ขึ้น โดยการทำงานของวงจรจะสร้างคลื่นอุลตราซาวด์ส่งออกไปในอากาศ จากนั้นจะรอรับสัญญาณที่สะท้อนกลับมานำมาขยายสัญญาณให้แรงขึ้น แล้วนำไปแปลงจากสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอล เก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้เป็นต้นแบบของสัญญาณ แต่เนื่องจากการส่งคลื่นในอากาศ ดังนั้น จะมีการสะท้อนกลับมาเกือบทั้งหมดเมื่อกระทบสิ่งกีดขวาง จำนวนชั้นของสิ่งกีดขวางจึงมีได้เพียงชั้นเดียว เพราะคลื่นอุลตราซาวด์จะไม่สามารถผ่านสิ่งกีดขวางชั้นแรกไปได้ รายละเอียดของวงจรสำหรับส่งและรับคลื่นอุลตราซาวด์ จะเป็นดังรูปที่ 9 และรูปที่ 10

การทำงานของวงจรจะมีการติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยส่วนการแปลงจากสัญญาณ อนาลอกมาเป็นดิจิตอล จะอาศัยการ์ด ดิจี-2827 ซึ่งเป็นการ์ดที่ใช้แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล หรือ แปลงจากดิจิตอลให้เป็นอนาลอก ที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถแยกความแตกต่างของระดับสัญญาณได้ถึง 65536 ระดับ โดยจะแทนขนาดสัญญาณด้วยหน่วยความจำขนาด 2 ไบต์ นอกจากนี้ยังมีอัตราการแซมปลิง (sampling) สูงสุดถึง 100000 กิโลเฮิรตซ์ ส่วนวงจรอื่นๆ จะประกอบอยู่บนแผงวงจรภายนอกเครื่อง โดยมีส่วนติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์กับแผงวงจรเพียงสายสัญญาณจากแผงวงจรไปการ์ด ดิจี-2827 และ สายควบคุมให้วงจรเริ่มทำงานจากเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

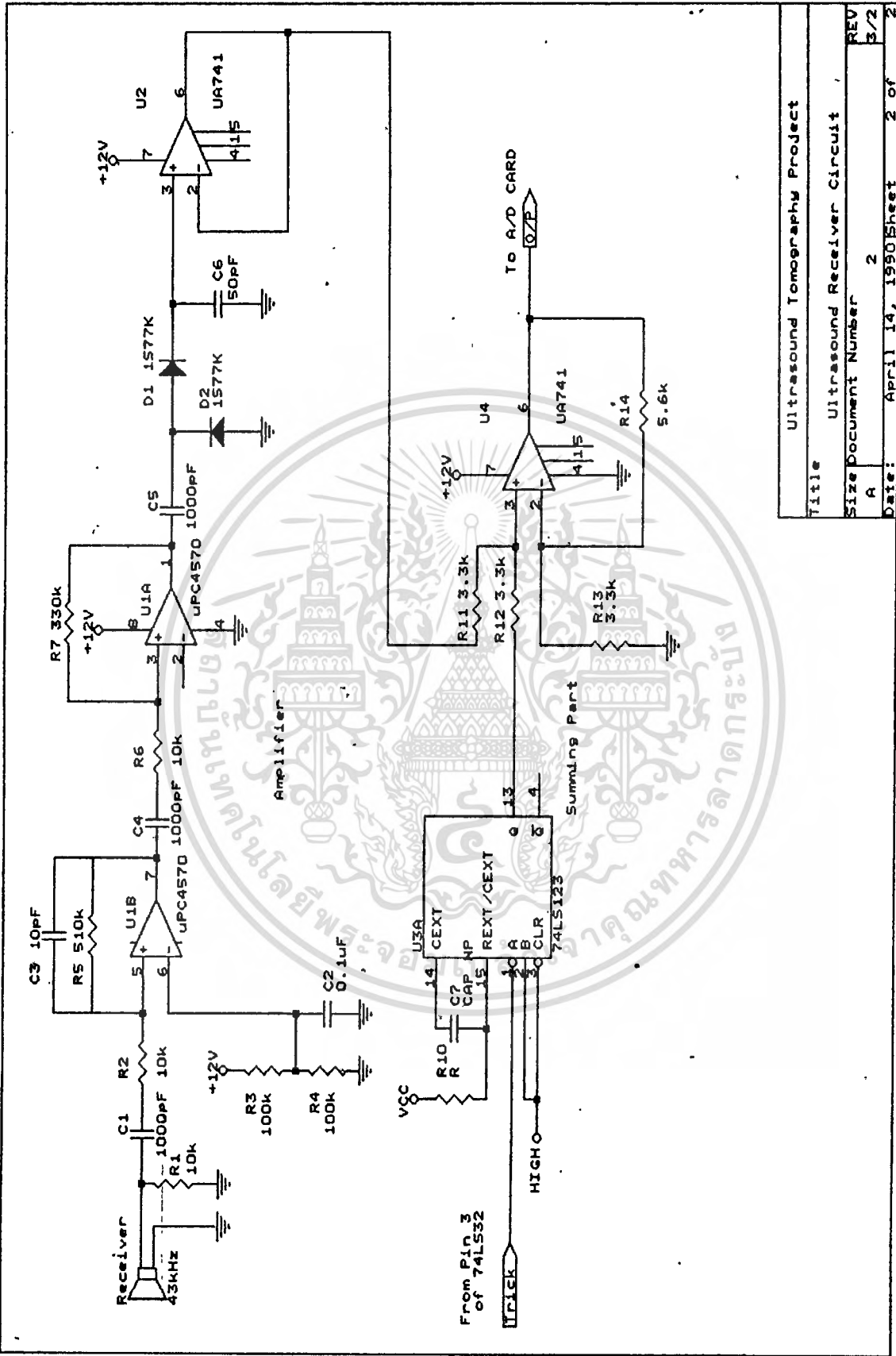

Title		Ultrasound Tomography Project
Size Document Number		Ultrasound Transmitter circuit
A	1	REV
Date:		April 13, 1990 Sheet 1 of 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกองงานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่-9 วงจรส่งคลื่นอัลตราซาวด์

-22-

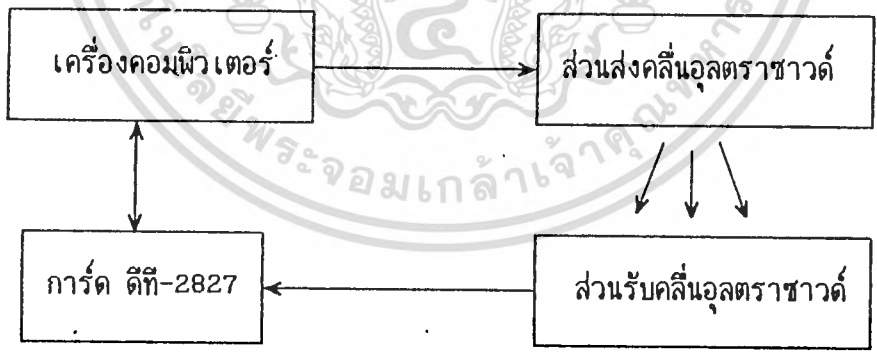

Title		Ultrasound Tomography Project
Size		Ultrasound Receiver Circuit
Document Number		A
REV		3/2
Date:	April 14, 1990	Sheet 2 of 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในทางที่ถูกต้องเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำงานของวงจร จะเริ่มจากการส่งงานจากโปรแกรมโดยจะส่งสัญญาณ เริ่มต้นการทำงานโดยใช้พอร์ทหมายเลข 0F00h เป็นตัวควบคุม สัญญาณนี้จะติดต่อกับไอซี เบอร์ 74123 ซึ่งทำหน้าที่สร้างพัลส์เดี่ยว 1 ลูก เพื่อไปกระตุ้นทรานซิสเตอร์ เมื่อ ทรานซิสเตอร์ถูกกระตุ้นจะส่งคลื่นอนุตราราวด์ออกไป โดยมีความถี่เท่ากับความถี่เรโซแนนท์ ของคริสตัลภายในทรานซิสเตอร์ โดยการกระตุ้นด้วยพัลส์ 1 ลูก ก็จะได้เป็นคลื่นรูปนี้ 1 ลูก เช่นกัน เมื่อคลื่นนี้เคลื่อนที่ไปกระทบสิ่งกีดขวาง จะสะท้อนกลับมาโดยมีทรานซิสเตอร์อีกตัว เป็น ตัวรับ เมื่อคลื่นอนุตราราวด์ที่สะท้อนกลับมากกระทบกับแผ่นคริสตัลภายในทรานซิสเตอร์ จะมีการอัดให้แผ่นคริสตัลมีขนาดเปลี่ยนไปทำให้เกิดเป็นสัญญาณไฟฟ้า สัญญาณนี้จะถูกขยายให้ มีขนาดแรงขึ้น จากนั้นจะไปตรวจจับขอบของ สัญญาณ (edge detection) แล้วจึงส่งให้ การ์ด ดิจิ-2827 ต่อไป

ส่วนการทำงานของการ์ด ดิจิ-2827 จะเริ่มต้นด้วยการส่งงานจาก โปรแกรม เช่นกัน โดยจะทำหลังจากสั่งให้วงจรสร้างคลื่นอนุตราราวด์ทำงาน การ์ดจะทำการแซม ปลิงด้วยความถี่ที่ส่งงานมาจากโปรแกรม และจะหยุดเมื่อหน่วยความจำที่จองไว้เต็ม ซึ่งมาก พอที่จะ เก็บสัญญาณที่สะท้อนกลับมาทั้งหมด การทำงานส่วนต่อไปเป็นหน้าที่ของ โปรแกรมที่ จะจัดการกับข้อมูลในหน่วยความจำต่อไป หลักการทำงานของส่วนสร้าง และรับคลื่นอนุตราราวด์ แล้วนำมาแปลงเป็นข้อมูล ดิจิตอลสามารถสรุปเป็นบล็อกไดอะแกรมได้ดังรูป

รูปที่ 11 บล็อกไดอะแกรมของการจำลองสัญญาณส่วนที่ติดต่อกับวงจร

การทำงานขั้นต่อไปเป็นจะอาศัยโปรแกรม ซึ่งจะแยกสัญญาณของคลื่น 1 ลูก ออกจากข้อมูลทั้งหมดในบัพเฟอร์ เมื่อแยกได้แล้วจะนำเก็บไว้ในไฟล์ชื่อ DAMP.DAT เพื่อเป็น รูปแบบของการสร้างภาพจากสัญญาณต่อไป โดยส่วนต้นไฟล์ 2 ไบท์แรก จะเก็บค่าของจำนวน สัญญาณที่ประกอบเป็นคลื่น 1 ลูกนี้ไว้

ในการเก็บข้อมูลของสัญญาณ 1 ลูกจากบัพเฟอร์ทั้งหมดนี้ จะทำให้ทราบอัตราส่วน ไม่วากรณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างระยะทาง กับ จำนวนค่าของสัญญาณด้วย โดยถ้าทราบระยะทางระหว่างทรานสดิวเซอร์ ตัวส่งและตัวรับแน่นอน จำนวนข้อมูลที่แทนค่าสัญญาณ ๒ ตั้งแต่ต้นบัพเฟออร์ไปจนถึงข้อมูลอันดับ ที่ไม่ได้แทนค่า ๒ จะแทนค่าระยะทางนั้น เช่น ระยะทาง 1 มม. จำนวนค่าของสัญญาณ ตั้งแต่ต้นบัพเฟออร์ถึงค่าแรกที่ไม่ได้แทนค่าสัญญาณศูนย์เท่ากับ 4๒ ค่า ดังนั้น จะได้อัตราส่วนเป็น 1 มม. : 4๒ ค่า เป็นต้น

3.1.2 การจำลองสัญญาณคลื่นในส่วนของโปรแกรม

เมื่อได้รูปแบบของคลื่นอุลตราซาวด์แล้ว คลื่นนี้จะถูกนำไปใช้ในการจำลองภาพ โดยการทำงานในส่วนต่อไปจะทำโดยโปรแกรมทั้งหมด เริ่มจากการสร้างเป็นภาพจำลองของ ชั้นเนื้อเยื่อในโหมดกราฟฟิค จากนั้นจะนำภาพมาตรวจหาขอบของชั้นต่างๆ ในเนื้อเยื่อเพื่อจำลองเป็นรอยต่อระหว่างชั้นเนื้อเยื่อ ภาพที่สร้างขึ้นมานี้จะถูกเก็บในลักษณะตาราง โดยแบ่ง เป็นแถวและหลัก แต่ละช่องของตารางจะแทนด้วยตัวเลขค่าหนึ่ง โดยกำหนดให้ ๒ แทนพื้น ของภาพ , ตัวเลขที่ไม่เป็น ๒ แทนรอยต่อของชั้นเนื้อเยื่อ

การทำงานของโปรแกรมจะพิจารณาภาพในตารางทีละช่อง และจะสร้างค่าของ สัญญาณเลียนแบบสัญญาณที่ได้จากการวัด ดีที-2827 ถ้ากำหนดให้ 1 ช่องของภาพ แทน ระยะ ทาง 1 มม. และจากการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล จะได้อัตราส่วนระหว่างระยะทาง กับจำนวนค่าที่สุ่มมาได้ เช่น 1 มม. : 4๒ ค่า ดังนั้นจากภาพในตาราง 1 ช่อง จะแปลง เป็นค่าตัวเลขของสัญญาณได้ 4๒ ค่า เป็นต้น การจำลองค่าของคลื่นอุลตราซาวด์จากภาพ ที่สร้างขึ้น จะพิจารณาทีละ 1 แถว โดยถือว่าเป็นการส่งคลื่นเข้าไปในเนื้อเยื่อ 1 ครั้ง ค่า ในแต่ละแถวจะแบ่งเป็นช่องตามหลัก ค่าที่เป็น ๒ จะหมายถึง อยู่ในเนื้อเยื่อชั้นเดียวกัน ส่วนข้อมูลที่ไม่เป็น ๒ จะหมายถึง ชั้นเนื้อเยื่อที่แตกต่างกัน การพิจารณาค่าในแต่ละแถว จะเริ่มจาก หลักที่ 1 ไปจนถึงหลักสุดท้าย ซึ่งถ้าค่าในช่องใดเป็น ๒ ก็จะมีค่า ๒ ลงไฟล์ ของ สัญญาณ 4๒ ค่า แต่ถ้าค่าในช่องใดไม่เป็น ๒ ก็จะมาพิจารณาว่าเป็นค่าอะไร ถ้าเป็น 2 ก็หมายถึง เนื้อเยื่อชั้นที่ 2 ซึ่งโปรแกรมจะจำลองค่าสัญญาณของเนื้อเยื่อชนิดที่ 2 โดยใช้ ข้อมูลจากไฟล์ DAMP.DAT แต่ละช่องหารด้วยหมายเลขของชั้นเนื้อเยื่อ แล้วเก็บลงไฟล์ สัญญาณ การทำงานจะวนไปเช่นนี้จนถึงหลักสุดท้ายซึ่งถือว่าหมดค่าสัญญาณแล้ว เป็นอันจบการ ทำงาน 1 แถว ส่วนการที่จะได้สัญญาณของทั้งภาพก็จะต้องวนทำงานเช่นนี้ทุกแถวจนถึงแถวสุด ท้าย ก็จะได้ข้อมูลของทั้งภาพออกมา

ข้อมูลจำลองของคลื่นอุลตราซาวด์นี้ จะเก็บไว้ในไฟล์สัญญาณเพื่อส่งต่อไปให้ส่วน ประเมินผลส่วนอื่น นำไปสร้างเป็นภาพต่อไป

หลังจากที่ได้ข้อมูลของคลื่นอุลตราซาวด์หนึ่งลูก จากวงจรสร้างคลื่นอุลตรา ซาวด์แล้ว ข้อมูลของคลื่นอุลตราซาวด์ที่ได้นี้จะถูกนำมาใช้ในการจำลองสัญญาณ โดยใช้ซอฟต์แวร์

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หากมีการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) การสร้างภาพจำลองของเนื้อเยื่อ
- 2) การแยกความแตกต่างของชั้นเนื้อเยื่อจากภาพ
- 3) การสร้างสัญญาณจำลองจากภาพที่แยกความแตกต่างแล้ว

การสร้างภาพจำลองของชั้นเนื้อเยื่อ จะเป็นการวาดภาพลักษณะของเนื้อเยื่อโดยจะทำในกราฟฟิคโหมด (graphics mode) ลายเส้นที่ปรากฏในภาพ จะแสดงถึงรอยต่อระหว่างชั้นเนื้อเยื่อ ส่วนพื้นของภาพจะแสดงถึงว่าอยู่ภายในเนื้อเยื่อ เมื่อได้ภาพของเนื้อเยื่อตามที่ต้องการแล้ว ภาพนี้จะถูกเก็บเป็นไฟล์ (file) โดยข้อมูลจะถูกเก็บเป็นแบบไบนารีไฟล์ (binary file) คือข้อมูลลายเส้น 1 จุดจะแทนด้วย 1 บิต (bit) โดยจะมีค่าเป็น 1 ส่วนข้อมูลของพื้น 1 จุดก็จะแทนด้วย 1 บิตที่มีค่าเป็น 0 และที่ส่วนต้นของไฟล์จะมีขนาดของภาพบอกไว้เป็นจำนวนจุดในแนวนอน และแนวตั้ง ข้อมูล 2 ไบท์ (byte) แรกจะเป็นจำนวนจุดในแนวนอน ข้อมูล 2 ไบท์ถัดไปจะเป็นจำนวนจุดในแนวตั้ง

เมื่อได้ภาพของเนื้อเยื่อแล้ว ภาพนี้จะถูกนำมาผ่านขั้นตอนการแยกความแตกต่างระหว่างชั้นเนื้อเยื่อ โดยจะพิจารณาภาพที่สร้างขึ้น ส่วนที่เป็นลายเส้นทั้งหมดซึ่งมีค่า เป็น 1 จะถูกเปลี่ยนเป็นตัวเลขอื่น ๆ เพื่อแสดงว่าเป็นชั้นเนื้อเยื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งในการวาดภาพนั้น รอยต่อของชั้นเนื้อเยื่อเดียวกันจะต่อเนื่องกันเป็นเส้นเดียว ดังนั้น จึงใช้การติดตามลายเส้นทีละเส้น แล้วให้ค่าทั้งเส้นเป็นหมายเลขซึ่งจะแสดงว่าเป็นเนื้อเยื่อหมายเลขอะไร ถ้าทำดั่งนี้กับทุกเส้นจะสามารถแยกได้ว่าเส้นไหนเป็นรอยต่อของเนื้อเยื่อชนิดใด ค่าหมายเลขของแต่ละเส้นนี้จะเริ่มจากค่าน้อยที่สุดคือ 2 ซึ่งเป็นชั้นนอกสุด ชั้นถัดเข้าไปจะได้หมายเลขสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนค่าที่เป็น 0 ซึ่งแสดงว่าอยู่ในเนื้อเยื่อนั้นจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลงใด ๆ

เมื่อได้ภาพที่แยกความแตกต่างระหว่างชั้นเนื้อเยื่อแล้ว ภาพนั้นจะถูกใช้สร้างสัญญาณจำลองต่อไป โดยในขั้นตอนนี้จะอาศัย ข้อมูลที่ได้จากการแปลงสัญญาณอนาล็อกของคลื่นอุลตราซาวด์ 1 ลูกเป็นสัญญาณดิจิทัลของลูกคลื่นนั้น ซึ่งจะได้ข้อมูลว่า ลักษณะสัญญาณของคลื่น 1 ลูกเป็นอย่างไร และอัตราส่วนระยะทาง 1 หน่วยต่อจำนวนค่าของ สัญญาณข้อมูลเป็นเท่าไร จากข้อมูลนี้จะนำไปใช้สร้างสัญญาณจำลองโดยจะพิจารณาทีละจุดในภาพ จุดใดที่เป็น 0 หมายความว่าอยู่ในชั้นเนื้อเยื่อซึ่งจะไม่มีสารสะท้อน ส่วนจุดที่ไม่ใช่ 0 จะหมายถึงถึงรอยต่อระหว่างชั้นเนื้อเยื่อซึ่งจะเกิดการสะท้อนของสัญญาณขึ้น

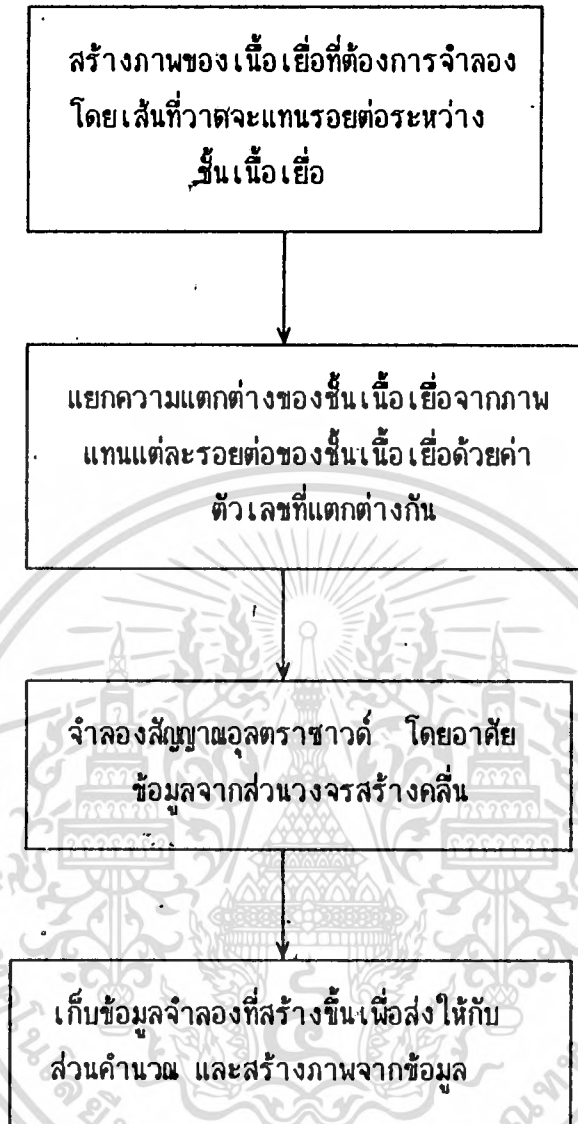
การสร้างสัญญาณจำลอง จะมีการสร้างข้อมูลเลียนแบบข้อมูลที่ได้จากการวัด ดีที-2827 โดยพิจารณาภาพทีละเส้น คือแต่ละแถวในแนวนอนของภาพ จากนั้นจะพิจารณาทีละจุดในแถวนั้น จุดใดที่เป็น 0 ซึ่งจะไม่มีการสะท้อนเกิดขึ้น ก็จะถูกแทนด้วยข้อมูลที่ เป็น 0 เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนสัญญาณที่เป็นอัตราส่วนกับระยะทางที่แทนด้วยจุดนั้น เช่น อัตราส่วนระยะทางต่อจำนวนค่าของสัญญาณเป็น 1 มม. ต่อ 100 ค่า และในการวาดภาพใช้อัตราส่วน 1 จุดต่อ 1 มม. ดังนั้นจากข้อมูล 0 หนึ่งจุดจะแทนด้วยค่า 0 ที่เป็นข้อมูลสัญญาณจำลองไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

100 ค่า สำหรับจุดใดที่มีค่าเป็น 1 หมายถึง รอยต่อระหว่างชั้นเนื้อเยื่อซึ่งจะเกิดสัญญาณสะท้อน 1 ลูกขึ้น ดังนั้นเมื่อพบจุดที่เป็น 1 ก็จะใช้ค่าข้อมูลของคลื่นอุลตราซาวด์ 1 ลูก เป็นค่าข้อมูลจำลองของสัญญาณสะท้อน ซึ่งค่าข้อมูลจำลอง 1 ลูกนี้ จะมีจำนวนน้อยกว่าอัตราส่วนจำนวนจุดต่อจำนวนค่าสัญญาณดังที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ต้องมีการเพิ่มค่า 0 ใส่ต่อท้ายเข้าไปจนเท่ากับค่าอัตราส่วน เช่นจำนวนค่าสัญญาณในคลื่น 1 ลูกเป็น 50 ค่า ขณะที่อัตราส่วนระหว่างจุดต่อจำนวนค่าข้อมูลเป็น 100 ค่า ดังนั้นหลังจากนำข้อมูลของคลื่น 1 ลูกใส่เข้าไปแล้วจะต้องมีการเพิ่มค่า 0 อีก 50 ค่าด้วย

เนื่องจากค่าสายเส้นที่ไม่เป็น 0 แสดงรอยต่อระหว่างชั้นเนื้อเยื่อ และในชั้นตอนแยกความแตกต่างได้มีการใส่ค่าหมายเลขที่แตกต่างกันเพื่อแทนชั้นเนื้อเยื่อ ดังนั้น ในการสร้าง สัญญาณสะท้อนเมื่อพบจุดที่ไม่เป็น 0 จึงมีการคำนวณค่าสัญญาณของข้อมูล 1 ลูกนั้นใหม่ โดยอาศัยค่าตัวเลขของจุดนั้นมาใช้บอกว่าเป็นของเนื้อเยื่อชั้นใด ซึ่งวิธีคำนวณที่ใช้ในการจำลองสัญญาณนี้กำหนดว่า เนื้อเยื่อชั้นนอกสุดจะมีการสะท้อนสัญญาณออกมาเท่ากับข้อมูลของคลื่น 1 ลูกที่ได้จากการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล ส่วนเนื้อเยื่อชั้นถัดเข้าไปจะมีการลดทอนของสัญญาณไป 50 เปอร์เซ็นต์ของชั้นก่อนหน้า ดังนั้นค่าของข้อมูลชั้นถัดเข้าไปจะลดลง 0.5 เท่าของชั้นก่อนหน้า ซึ่งหาโดยใช้ข้อมูลของสัญญาณ 1 ลูก ของชั้นก่อนหน้ามาหาร 2 ทุกค่า แล้วจึงเก็บเป็นข้อมูลของชั้นถัดเข้าไป เช่นให้ข้อมูลของคลื่น 1 ลูกมีเพียงค่าเดียวเท่ากับ 10 ดังนั้นข้อมูลของสัญญาณสะท้อนชั้นแรกจะเท่ากับ 10 ของชั้นที่ 2 จะมีค่าเท่ากับ 5 ส่วนของชั้นที่ 3 จะมีค่าเป็น 2.5 เป็นต้น

เมื่อพิจารณาที่ละจุดจนหมดแล้ว ก็จะตั้งต้นใหม่ที่แถวถัดไปโดยทำตามชั้นตอนเดิมอีก ทำเป็นวงรอบเช่นนี้จนหมดทุกแถวในภาพ จะได้ข้อมูลจำลองซึ่งเป็นข้อมูลของสัญญาณคลื่นอุลตราซาวด์ที่สะท้อนกลับออกมาจากชั้นเนื้อเยื่อ ข้อมูลจำลองที่สร้างขึ้นนี้จะถูกเก็บเป็นไฟล์ โดยจะเก็บค่าข้อมูลของสัญญาณ ต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ 1 ค่าสัญญาณจะแทนด้วยขนาด 2 ไบท์ ส่วนต้นของไฟล์จะเป็นข้อมูลของอัตราส่วนระหว่าง 1 จุดต่อ จำนวนค่าสัญญาณโดยจะใช้เนื้อที่ 2 ไบท์ ข้อมูล 4 ไบท์ถัดไปจะเป็นจำนวนค่าของสัญญาณในแนวนอน และ 4 ไบท์ต่อไปก็จะเป็นค่าจำนวนแถวของข้อมูลในแนวตั้ง ต่อจากนั้น ก็จะเป็นข้อมูลของสัญญาณต่อเนื่องกันไปจนหมดไฟล์

การทำงานของส่วนโปรแกรมนี้อาจสรุปได้เป็นบล็อกไดอะแกรมได้ดังรูป

รูปที่ 12 บล็อกโคโอดแกรมแสดงการทำงานในส่วนโปรแกรม

3.2 การปรับค่าแอมพลิจูดของสัญญาณเป็นระดับความเข้มของภาพ

การปรับค่าแอมพลิจูดนั้นจะใช้คณิตศาสตร์การเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยที่

ค่าความเข้ม 255 คือ ค่าความสูงของแอมพลิจูด 0x7FFFh

ค่าความเข้ม 0 คือ ค่าความสูงของแอมพลิจูด 0

สูตรในการคำนวณจึงเป็น

$$\text{ความเข้มของภาพ} = \text{ค่าความสูงของแอมพลิจูด} \times 255 / 0x7FFFh$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การปรับข้อมูลให้มีขนาด 256 x 256 จุด

เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการจำลองสัญญาณขึ้นนี้อาจมีขนาดไม่เท่ากับ 256 x 256 จุด ฉะนั้นการแสดงผลข้อมูลเป็นภาพ จึงต้องมีการปรับขนาดให้เหมาะสมเพื่อใช้แสดงผลภาพต่อไป

3.3.1 การปรับจำนวนหลักของข้อมูล

ข้อมูลในแต่ละแถวนั้นจะเป็นค่าที่ได้จากการแซมปลิง โดยอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ซึ่งแต่ละลูกคลื่นจะเลือกข้อมูลได้ 90 จุด การปรับข้อมูลจึงต้องคำนวณให้ได้ค่าของแอมพลิจูดเฉลี่ยของแต่ละลูกคลื่นก่อน ผลที่ได้จะเป็นค่าแอมพลิจูดของแต่ละลูกคลื่น แล้วจึงนำค่าแอมพลิจูดเฉลี่ยนั้น แปลงเป็นระดับความเข้มของภาพ 0...255 อีกทีหนึ่ง ซึ่งจำนวนข้อมูลที่ได้นั้นจะเป็นจำนวนของลูกคลื่น หลังจากนั้นจะปรับจำนวนลูกคลื่นให้มีขนาด 256 ถ้าจำนวนลูกคลื่นมากกว่า 256 จะเลือกบางลูกคลื่นเท่านั้นเพื่อใช้แสดงผลภาพ แต่ถ้าจำนวนลูกคลื่นน้อยกว่า ก็ต้องมีการขยายจำนวนลูกคลื่น

3.3.2 การปรับจำนวนแถวของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากส่วนการจำลองสัญญาณคลื่นนี้อาจจะมีจำนวนแถวไม่เท่ากับ 256 แถว จึงจำเป็นต้องมีการปรับจำนวนแถว ถ้าจำนวนแถวมากกว่า 256 แถว จะต้องเลือกแถวที่จะใช้แสดงผลภาพบางแถวเท่านั้น แต่มีจำนวนน้อยกว่าก็ต้องมีการขยายจำนวนแถว

3.3.3 การเลือกข้อมูลที่จะใช้แสดงผลภาพขนาด 256 x 256 จุด

สมการที่ใช้ในการคำนวณ มีดังนี้

$$\text{อัตราเปรียบเทียบหลัก} = \text{จำนวนลูกคลื่น} / 256$$

$$\text{อัตราเปรียบเทียบแถว} = \text{จำนวนแถว} / 256$$

$$\text{ภาพ (แถว , หลัก)} = \text{ข้อมูล (แถวข้อมูล , หลักข้อมูล)}$$

เมื่อ $\text{แถวข้อมูล} = \text{จำนวนเต็มของ (แถว } \times \text{ อัตราเปรียบเทียบแถว)}$

$$\text{หลักข้อมูล} = \text{จำนวนเต็มของ (หลัก } \times \text{ อัตราเปรียบเทียบหลัก)}$$

$$\text{แถว} = 0 \dots 255 \quad , \quad \text{หลัก} = 0 \dots 255$$

3.4 การแสดงผลภาพ

จะเริ่มด้วยการกำหนดค่าเริ่มต้นในการทำงานของการ์ดทาร์กา เอ็ม8 ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1) เซต บิดการทำงานแบบแคปเจอร์ (capture)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2) เซต ค่าเริ่มต้นของรีจิสเตอร์สำหรับการแสดงภาพ ทั้ง 22 ตัว
- 3) เซต ค่าในตารางคั่นหาระดับความสว่าง ทั้ง 256 ระดับ
- 4) เลือกตารางคั่นหา สำหรับการใช้งาน
- 5) เซต การควบคุม VCR
- 6) เซต อัตราขยายของอินพุท (input gain)
- 7) เซต ค่าออฟเซตสำหรับอินพุท (input offset)
- 8) เซต การแสดงภาพแบบ Display Mode with Fixed Border
- 9) เซต การแสดงภาพขนาด 256 x 256 จุด สกรีนหมายเลข 0
- 10) เซต รีจิสเตอร์เก็บค่าสีของพิกเซล

จากนั้น จึงนำข้อมูลของภาพขนาด 256x256 ใส่ในบัฟเฟอร์ เพื่อเป็นภาพพื้นฐานสำหรับการทำงานอื่นต่อไป เช่น การขยายภาพ , การคืนภาพเดิม เป็นต้น

ข้อมูลของภาพที่จะใส่ในบัฟเฟอร์ มาได้จาก 2 ทางด้วยกัน คือ

1. บัฟเฟอร์ส่วนที่มาจากจากการจำลองภาพ และกำหนดค่าอัตราขยายแบบกวาด
2. อ่านข้อมูลโดยตรงจากไฟล์ ที่เก็บข้อมูลขนาด 256 x 256 ไบท์

นำข้อมูลซึ่งเป็นค่าความเข้มของจุดสว่างในภาพจากบัฟเฟอร์ข้างต้น มาแสดงภาพทางจอภาพโดยใช้การ์ด ทาร์กา เอ็มอี ซึ่งได้เซตโหมดการทำงานไว้ดังที่กล่าวมาแล้ว

3.5 การขยายภาพ

การขยายภาพ คือ การขยายขนาดของภาพให้มีขนาดใหญ่ เป็นจำนวนเท่าของขนาดเดิม การขยายจะขยายขนาดทั้งตามกว้างและตามยาว เพื่อให้ภาพมีลักษณะเหมือนเดิม ไม่บิดเบี้ยวผิดความจริง การขยายภาพจะขยายทีละจุด ให้แต่ละจุดมีขนาดใหญ่ตามอัตราขยาย เช่น จากเดิม 1 จุดในภาพมีขนาด 1 จุดในจอ เมื่อขยายเป็น 2 เท่า ทำให้ 1 จุดในภาพมีขนาดเป็น 2 จุดในจอตามด้านกว้าง และ 2 จุดในจอตามด้านยาว ทำให้ 1 จุดในภาพมีขนาด 2 x 2 ในจอภาพ ดังรูปที่ 13

1			

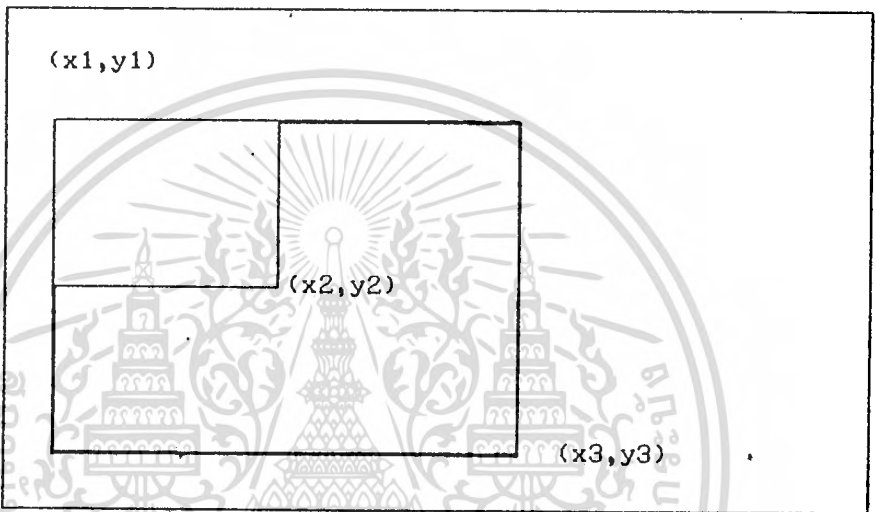
1	1		
1	1		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 13 การเลือกจุดภาพที่จะใช้แสดงในตำแหน่งบนจอภาพ

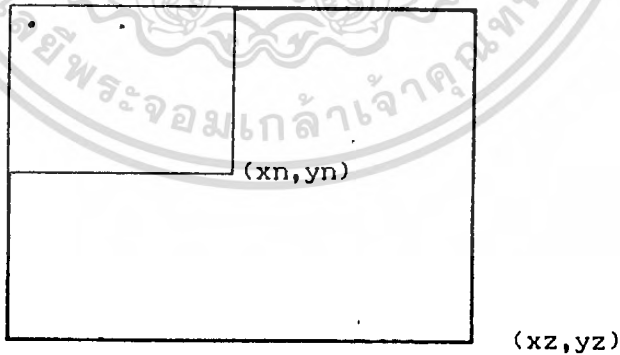
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเลือกหน้าต่างของภาพที่จะขยาย และทราบค่าอัตราขยายแล้ว ขั้นตอนการขยายภาพ มีดังนี้

- 1) นำหน้าต่างภาพที่จะขยายมา เรียงลำดับแถวและหลักใหม่ เพื่อให้อ้างอิงในการแสดงภาพ โดยให้จุดเริ่มต้นของหน้าต่างเป็น (0,0)
- 2) นำหน้าต่างจอกภาพที่มีขนาดขยายจากขนาดภาพแล้ว มาเรียงลำดับแถวและหลักใหม่ เพื่อให้อ้างอิงในการแสดงภาพ โดยให้จุดเริ่มต้นของหน้าต่างจอกภาพเป็น (0,0)

ตำแหน่งแถวและหลักใหม่เพื่อใช้อ้างอิง
(0,0)

$$xn = x2 - x1$$

$$yn = y2 - y1$$

$$xz = x3 - x1$$

$$yz = y3 - y1$$

รูปที่ 14 การกำหนดแถวและหลักของภาพที่ขยาย

ขยาย นำค่าจำนวนเต็มที่คำนวณได้มา เป็นตำแหน่งอ้างอิงของภาพ นำระดับความเข้มของภาพ
 ณ ตำแหน่งอ้างอิงนั้นมาใส่ในตำแหน่งในจอภาพ ซึ่งแสดงได้โดยสูตร

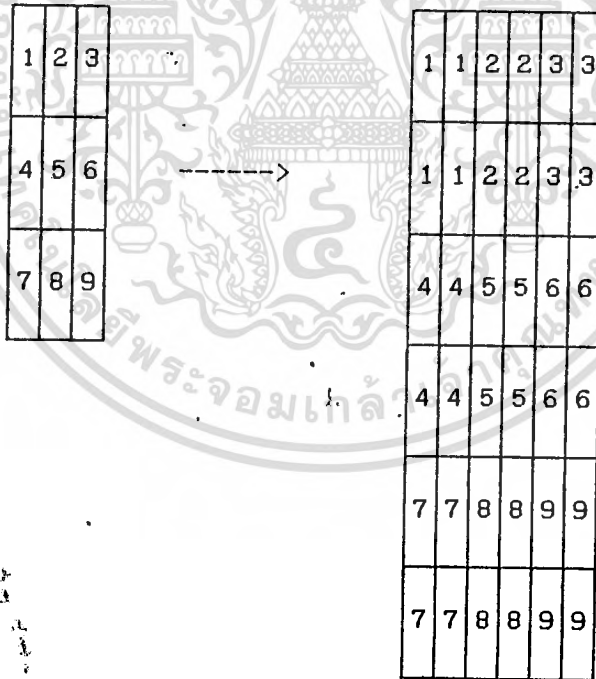
$$x_s = x/\text{gain} \qquad y_s = y/\text{gain}$$

$$I(x_s, y_s) \xrightarrow{\hspace{10em}} I(x, y)$$

(ระดับความเข้มของภาพ) (ระดับความเข้มของจอภาพ)

เมื่อ $x = 0 \dots xz$
 $y = 0 \dots yz$
 $\text{gain} = \text{ค่าอัตราขยาย}$

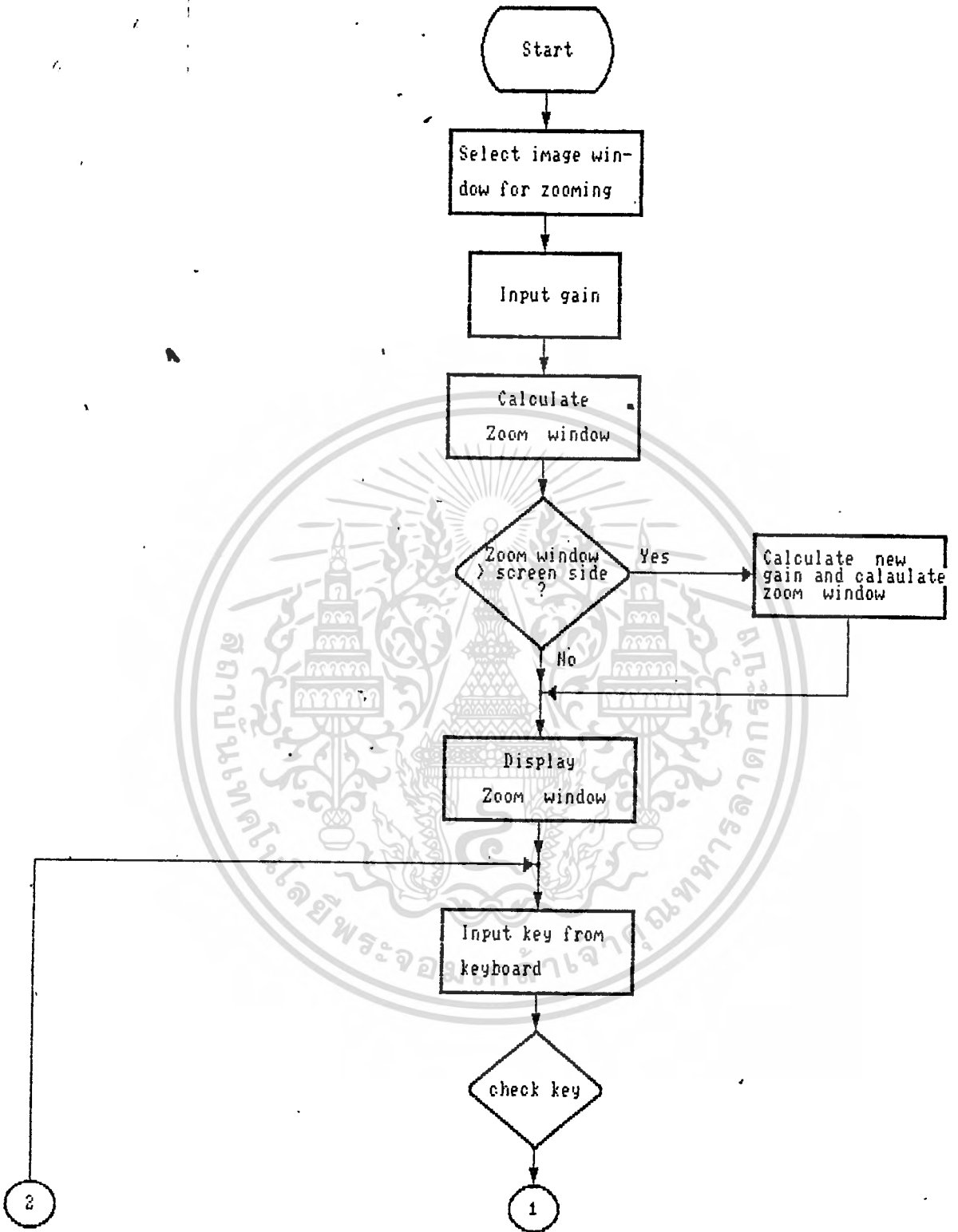
4) ปฏิบัติตามข้อ 3 ข้างบนทั้งหมดตำแหน่งของหน้าต่างจอภาพ จะได้ภาพขยาย
 ตามต้องการ ดังรูปที่ 15

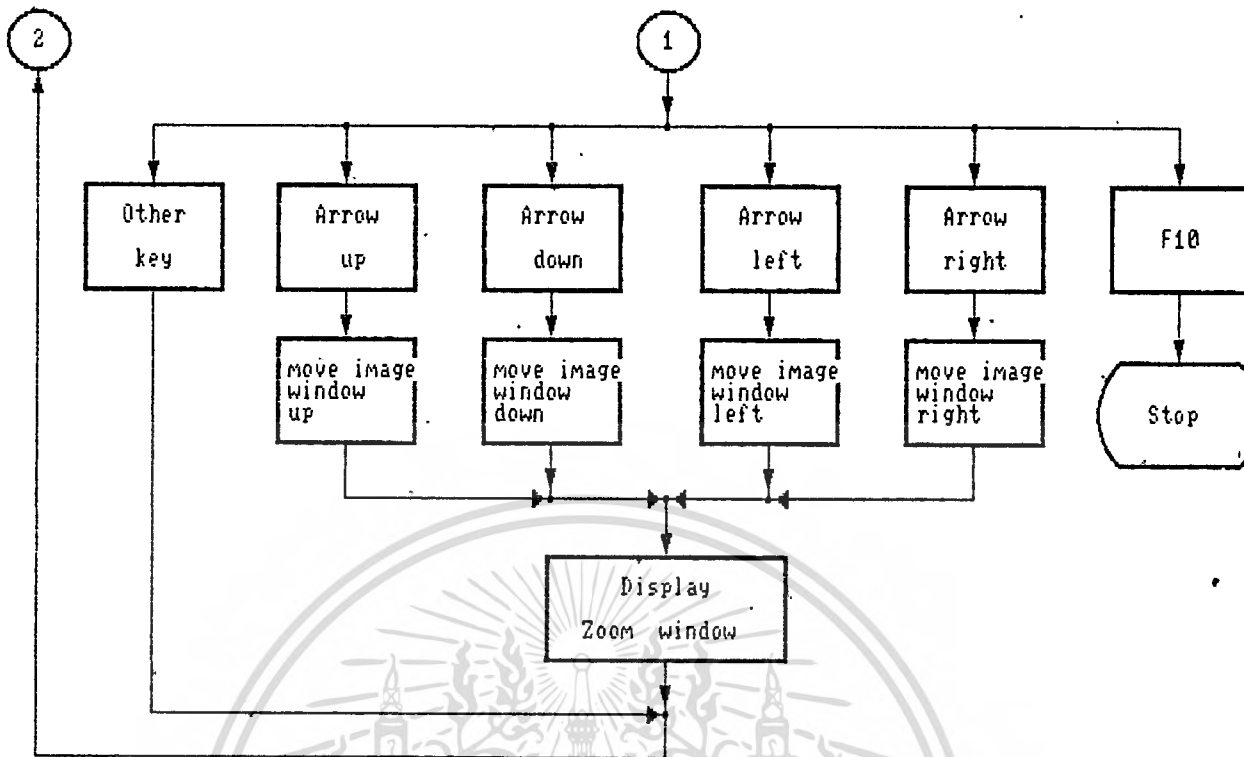
เมื่อ อัตราขยาย = 2

รูปที่ 15 แสดงวิธีการขยายภาพ

การทำงานในส่วนการขยายภาพนี้ จะเป็นโปรแกรมทั้งหมดซึ่งจะมีไฟล์ชาร์ต แสดงการเขียนโปรแกรมในส่วนนี้ เป็นดังรูป
 เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 16 โปรแกรมแสดงโปรแกรมส่วนการขยายภาพ

3.6 การคำนวณระยะทางบนภาพ

เมื่อกำหนดจุดเริ่มต้น (x_s, y_s) และจุดสุดท้าย (x_e, y_e) แล้วจึงใช้การคำนวณทางคณิตศาสตร์และเทียบอัตราส่วนที่ใช้ในการจำลองภาพให้เป็นระยะจริง ดังนี้

$$xdif = x_e - x_s$$

$$ydif = y_e - y_s$$

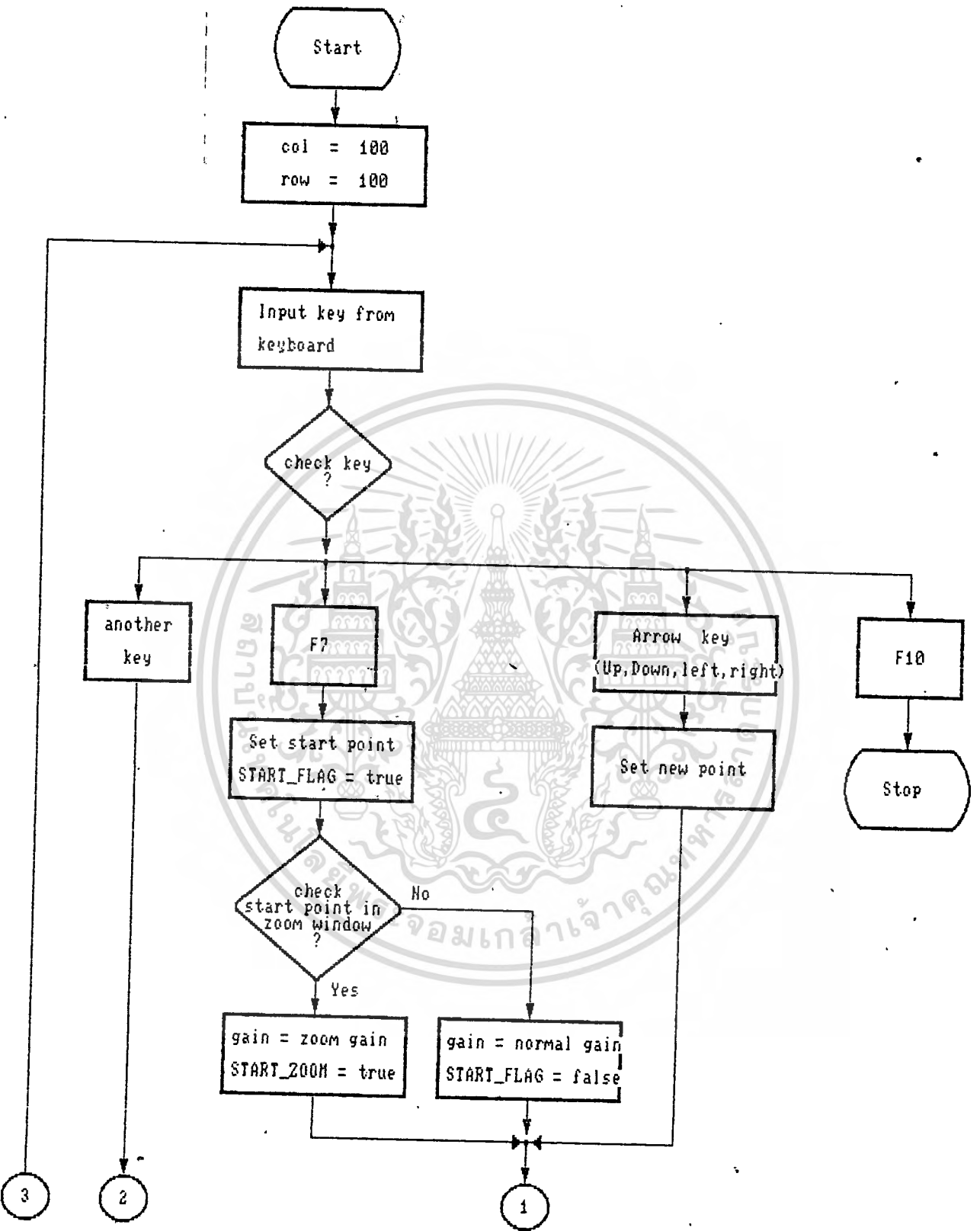
$$distance = \text{SQR}(xdif^2 + ydif^2)$$

ถ้าเป็นการคำนวณระยะทางในภาพขยาย ที่มีอัตราขยาย

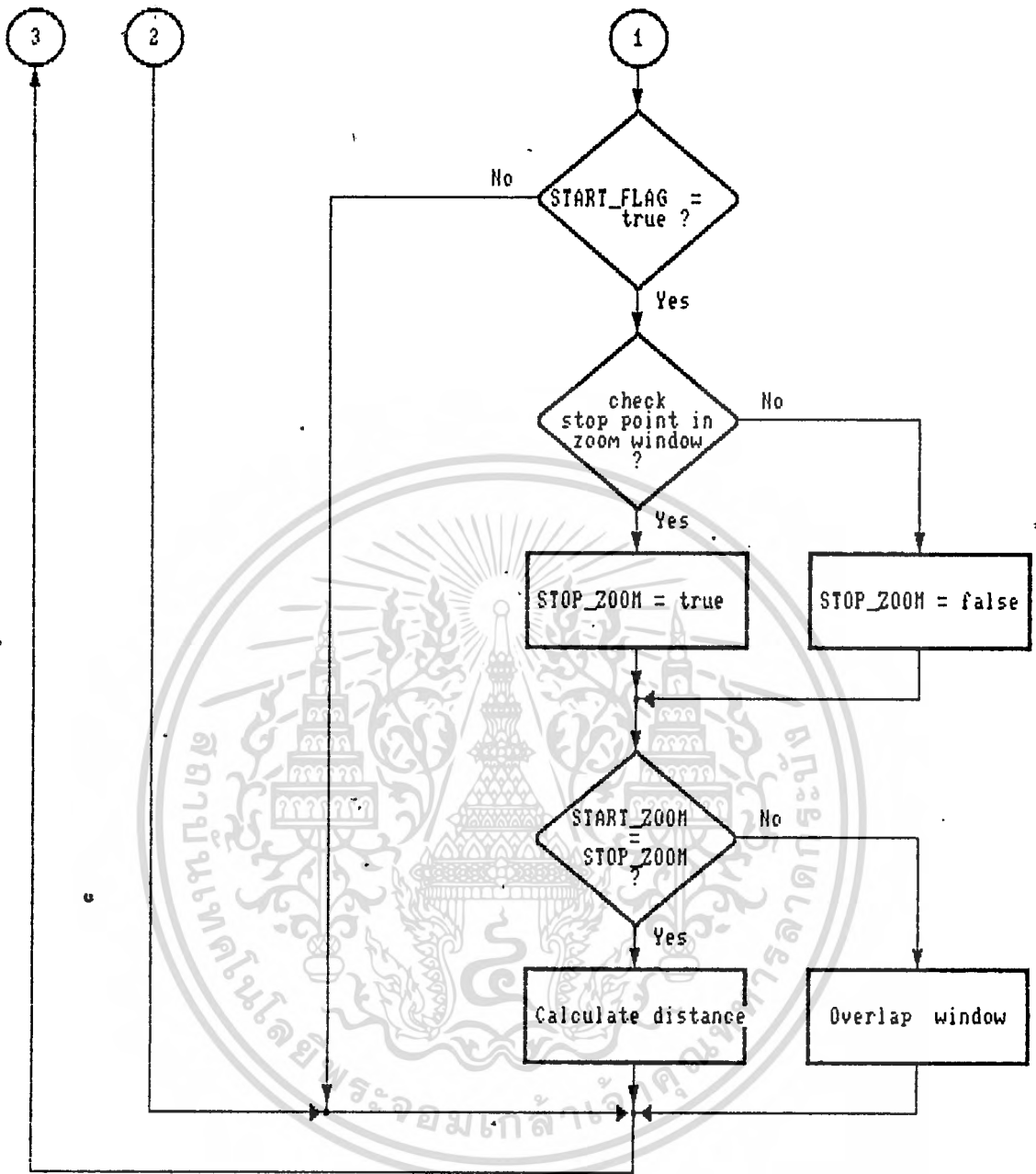
$$distance = \text{SQR}(xdif^2 + ydif^2) / gain$$

การทำงานในส่วนการคำนวณระยะทาง จะเป็นโปรแกรมทั้งหมดเช่นกันและมีโปรแกรมแสดงการเขียนโปรแกรมในส่วนนี้ เป็นดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 17 โฟลว์ชาร์ตแสดงโปรแกรมส่วนการคำนวณระยะทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลอง

4.1.1 ขั้นตอนการสร้างสัญญาณ

- 1) สร้างพัลส์คลื่นอนุตราชาวด์และส่งออกไป โดยใช้วงจรรฮาร์ดแวร์
- 2) เก็บข้อมูลจากคลื่นอนุตราชาวด์ที่สะท้อนกลับมา 1 ลูก เพื่อนำไปใช้ในการจำลองข้อมูลภาพต่อไป
- 3) ทดลองหาอัตราส่วนของจำนวนค่าสัญญาณ ต่อ ระยะทาง เพื่อนำไปใช้ในขั้นตอน 4.1.3 ต่อไป

4.1.2 การทดลองโปรแกรม

- 1) เลือกเมนูการใช้งานสำหรับสร้างภาพจำลองขึ้นมา ซึ่งจากการทำ งานของโปรแกรม ขอบของผิวแต่ละชั้นจะถูกแทนด้วยค่าตัวเลขต่าง ๆ เช่น ขอบของผิวสะท้อนที่ 1 จะถูกแทนด้วยค่า 2 , ผิวที่ 2 จะแทนด้วยค่า 3 ฯลฯ ส่วนบริเวณที่ไม่ใช่ขอบ จะแทนด้วยค่า 0
- 2) นำข้อมูลจาก 1) มาพิจารณาร่วมกับค่าข้อมูลของสัญญาณอนุตราชาวด์ที่สะท้อน เพื่อคำนวณเป็นค่าความเข้มของจุดสว่างต่าง ๆ บนจอภาพ
- 3) เลือกเมนูสำหรับแสดงภาพ เพื่อแสดงภาพออกบนจอ
- 4) ทดลองขยายภาพบนจอ โดยกำหนดอัตราขยายค่าต่าง ๆ
- 5) ทดลองปรับแต่งความเข้มของภาพ
- 6) ทดลองการทำงานอื่น ๆ จนครบ

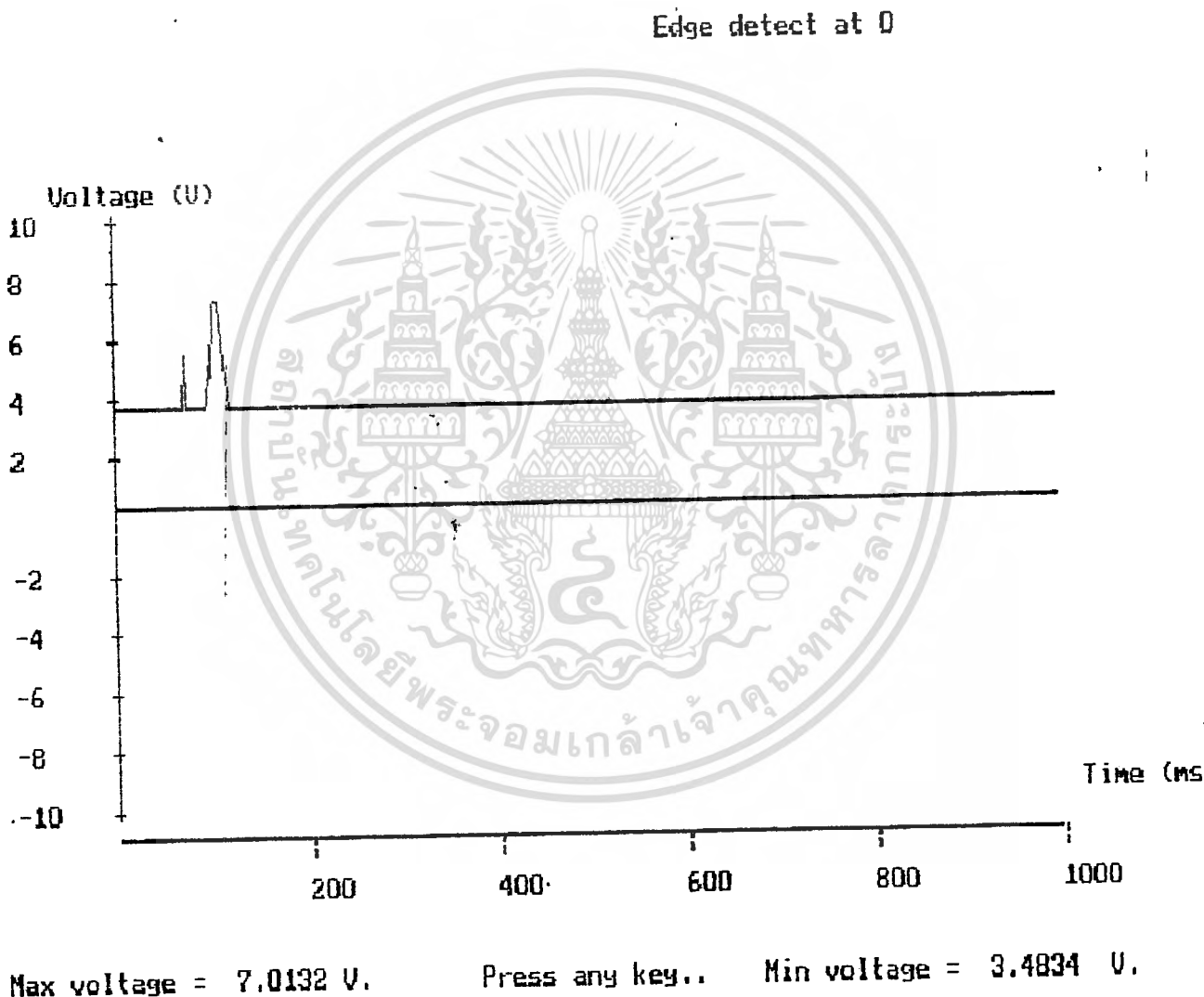
4.1.3 การวัดระยะทางจากสัญญาณ

- 1) วัดระยะระหว่างพัลส์ที่ส่งออกไป กับ พัลส์ที่สะท้อนจากฉาก แล้วคำนวณโดยใช้อัตราส่วนของจำนวนค่าสัญญาณต่อระยะทางจริง
- 2) เปรียบเทียบกับระยะจริง คิดค่าเปอร์เซนต์ความผิดพลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยนาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการทดลอง

จากวงจรรับและส่งคลื่นอุลตราซาวด์ที่ออกแบบดังในหน้า 22 และ 23 จะสร้างพัลส์อุลตราซาวด์ที่สะท้อนกลับจากฉากกัน แสดงได้ดังรูป

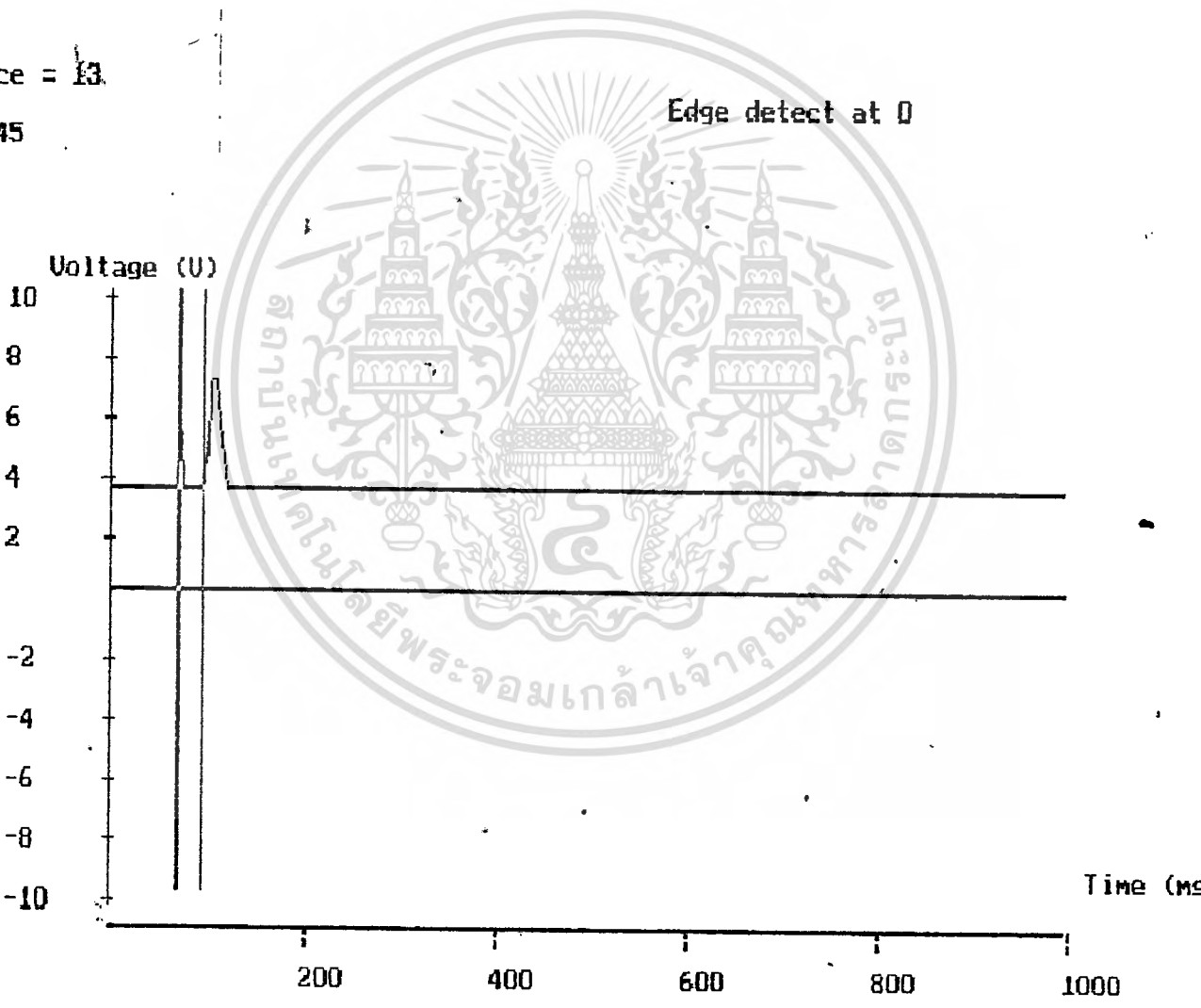

รูปที่ 18.1 พัลส์อุลตราซาวด์ที่สร้างขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการหาอัตราส่วนระหว่างระยะทางจริง ต่อ จำนวนค่าของสัญญาณที่อ่านมานั้น จะต้องทำการทดลองเป็นจำนวนหลายครั้ง แล้วจึงหาค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนที่กล่าวมานี้ ซึ่งผลจากการทดลองได้จากโปรแกรมที่เขียนขึ้นเพื่อทำการวัดระยะระหว่างพัลส์ 2 ลูก โดยพัลส์ลูกแรกเป็นพัลส์ที่ส่งออกไปและพัลส์ลูกที่สองเป็นพัลส์ที่สะท้อนกลับมา จะทำการจากหน้าจคอมพิวเตอร์ ซึ่งหน่วยของระยะทางจะเป็นจำนวนค่าของสัญญาณ ดังรูป 18.2

ance = 13
e 145

Max voltage = 7.0132 V.   Press any key..   Min voltage = 3.4834 U.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 18.2 แสดงการวัดระยะระหว่างพัลส์ที่ส่งไปและสะท้อนกลับมา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลองในการวัดระยะ เป็นดังนี้

ระยะทาง(ซม.)	จำนวนค่าสัญญาณ				
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
5	7	6	6	7	7
6	7	7	7	7	7
7	8	8	7	8	8
8	9	8	7	8	9
9	10	9	8	8	9
10	10	10	10	10	10
11	11	11	10	11	10
12	12	12	11	11	11
13	12	12	12	12	12
14	14	13	13	13	13
15	14	16	13	13	14
16	15	16	14	14	14
17	17	17	15	15	15
18	16	18	17	17	16
19	19	19	19	18	18
20	18	20	19	19	19
21	20	21	20	20	20
22	21	21	21	21	21
23	21	22	22	21	21
24	22	22	22	22	22
25	23	23	23	23	23

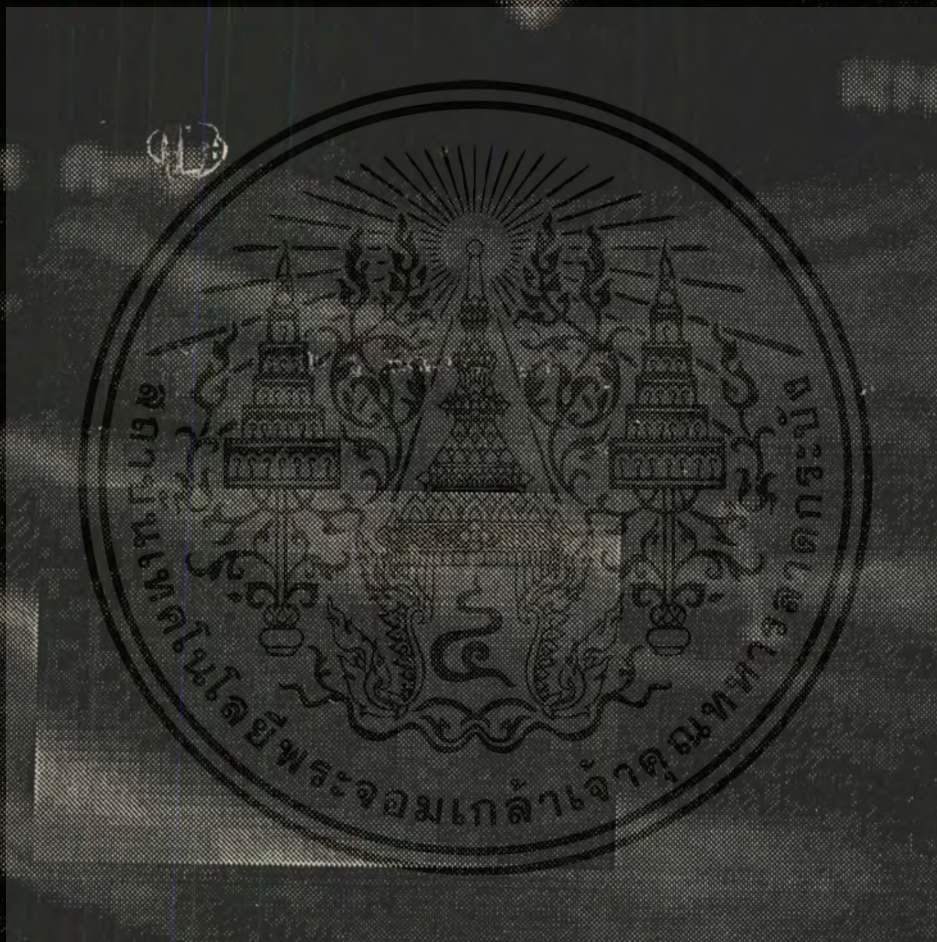
จากการทดลอง จะต้องหาอัตราส่วนเฉลี่ยของจำนวนค่าสัญญาณ ต่อ ระยะทาง เสียก่อน ซึ่งระยะทางจากตารางจะเป็นระยะทางไปของสัญญาณ ค่าระยะทางไปกลับต้องเพิ่มเป็น 2 เท่า และจากการคำนวณพบว่า จำนวนค่าสัญญาณ 0.82 ค่า แทน ระยะทาง 2.00 ซม. ดังนั้น จำนวนค่าสัญญาณ 1 ค่า ก็แทนระยะทาง 2.44 ซม. เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำในเชิงพาณิชย์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมการพาณิชย์

ในขั้นตอนการทดสอบโปรแกรมนี้ จะใช้ภาพถ่ายอุตราซาวด์จริง ๆ ในการขยายภาพ ซึ่งจะกำหนดอัตราขยายค่าต่าง ๆ รวมทั้งแสดงการปรับแต่งความเข้มของภาพด้วย

รูปที่ 19.1 ภาพพื้นฐานสำหรับการขยายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

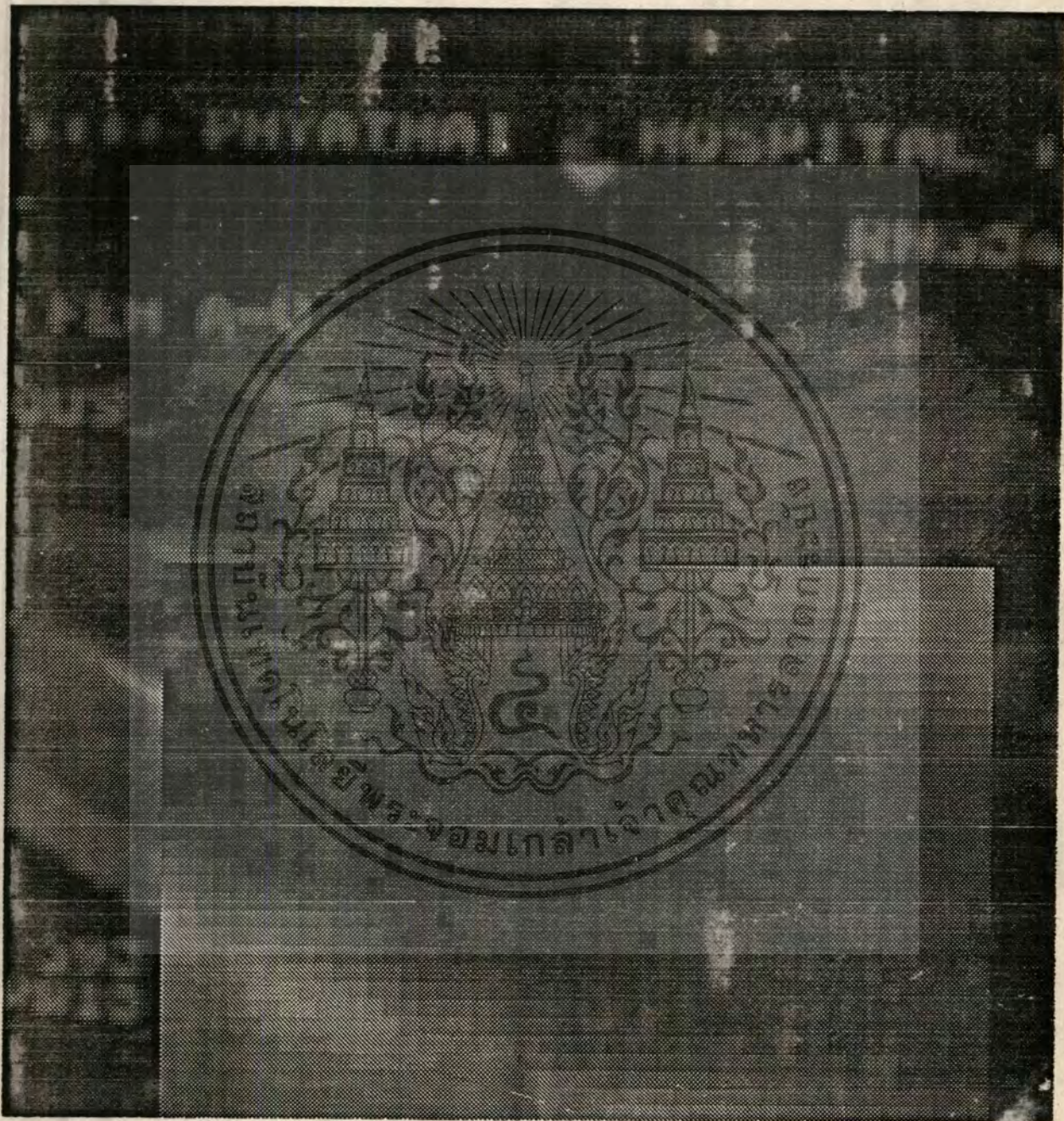
รูปที่ 19.2 การขยายภาพของเส้นเลือด ด้วยอัตราขยายเท่ากับ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 19.3 การขยายภาพของเส้นเลือด ด้วยอัตราขยายเท่ากับ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 19.4 การขยายภาพของเส้นเลือด ด้วยอัตราขยายเท่ากับ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

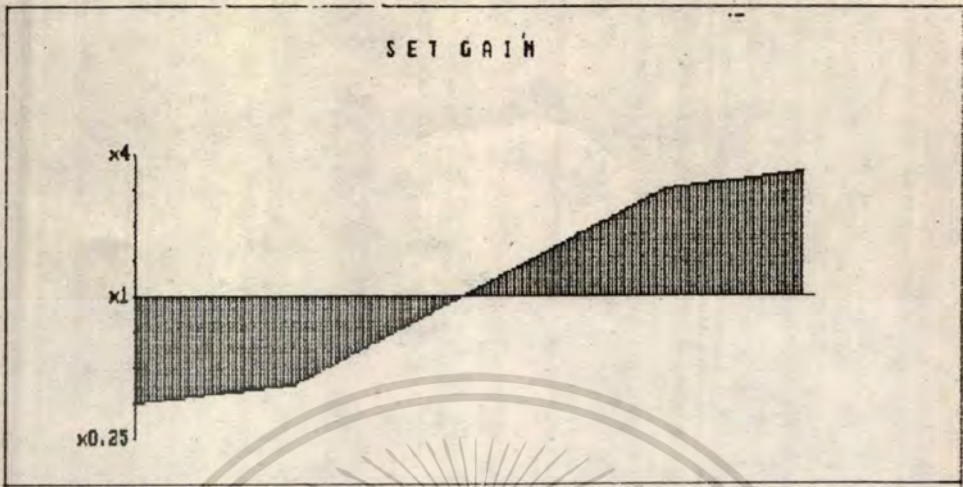
รูปที่ 19.5 ผลจากการขยายภาพแบบเต็มจอภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 19.6 ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มของแต่ละจุดในแนวเดียวกับคอร์เซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

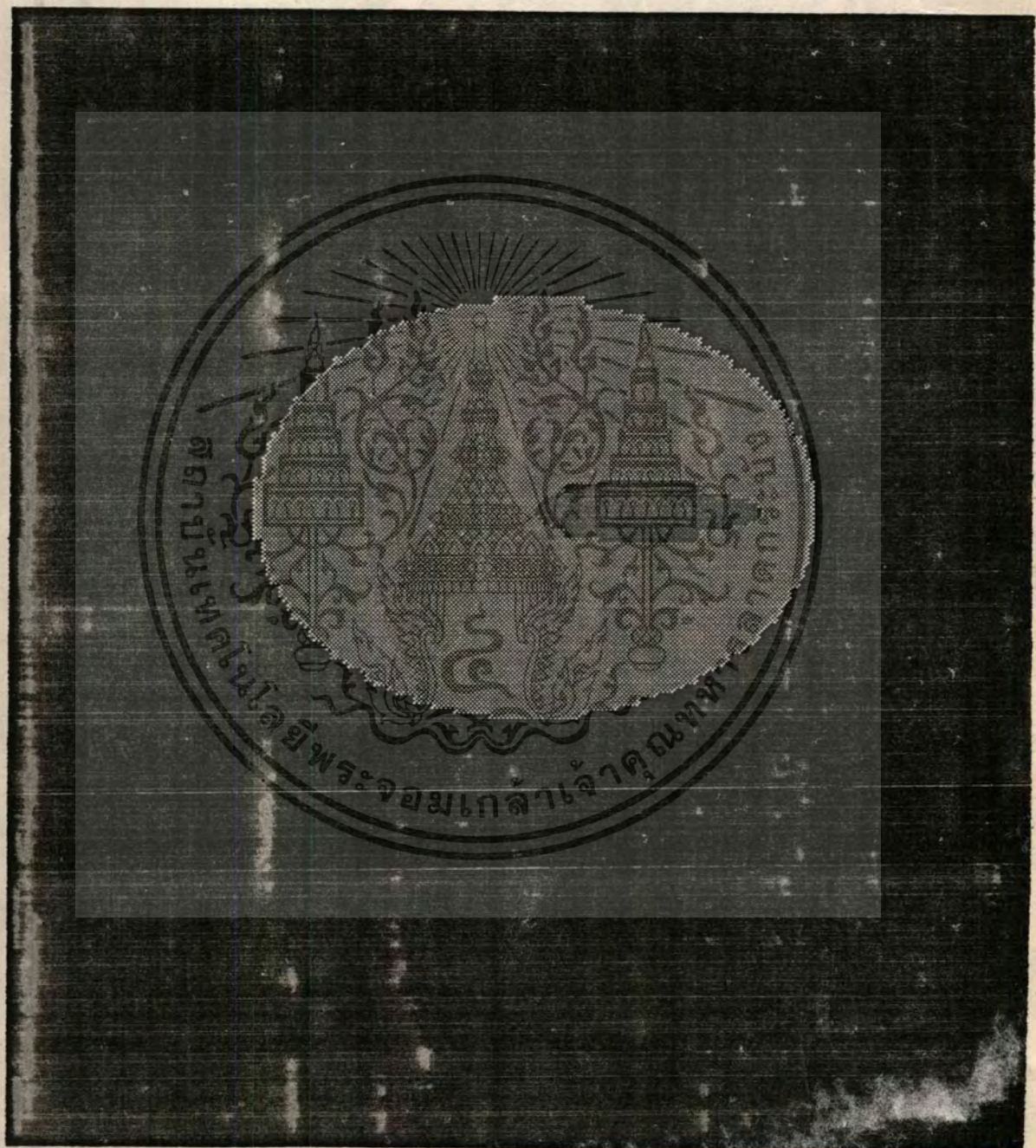
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 19.7 ผลจากการปรับแต่งระดับความเข้มของภาพในบางส่วน
 ไม่วากรณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 19.8 ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มของแต่ละจุดในแนวเดิมหลังการปรับแต่ง

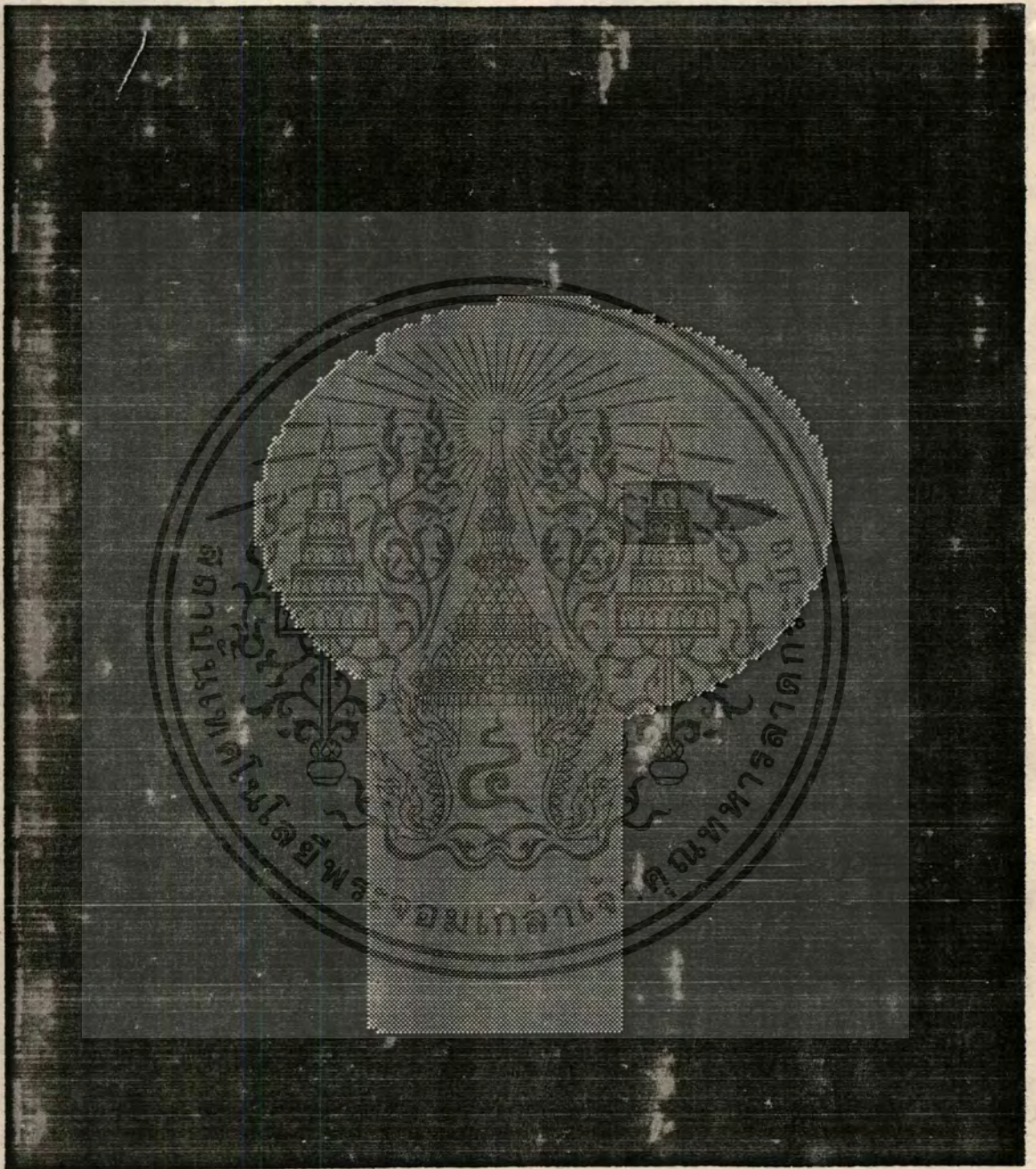
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสำหรับขั้นตอนการทดลองโปรแกรมเกี่ยวกับการสร้างภาพทั้งหมด ภาพที่ได้เกิดจากการสร้างภาพจำลองขึ้นโดยกำหนดภาพเนื้อเยื่อชั้น 3 ส่วน แต่ละส่วนจะเป็นเนื้อเยื่อชนิดเดียวกัน ดังนั้น การสะท้อนคลื่นอัลตราซาวด์จะสะท้อนเฉพาะขอบของชั้นเนื้อเยื่อเท่านั้น

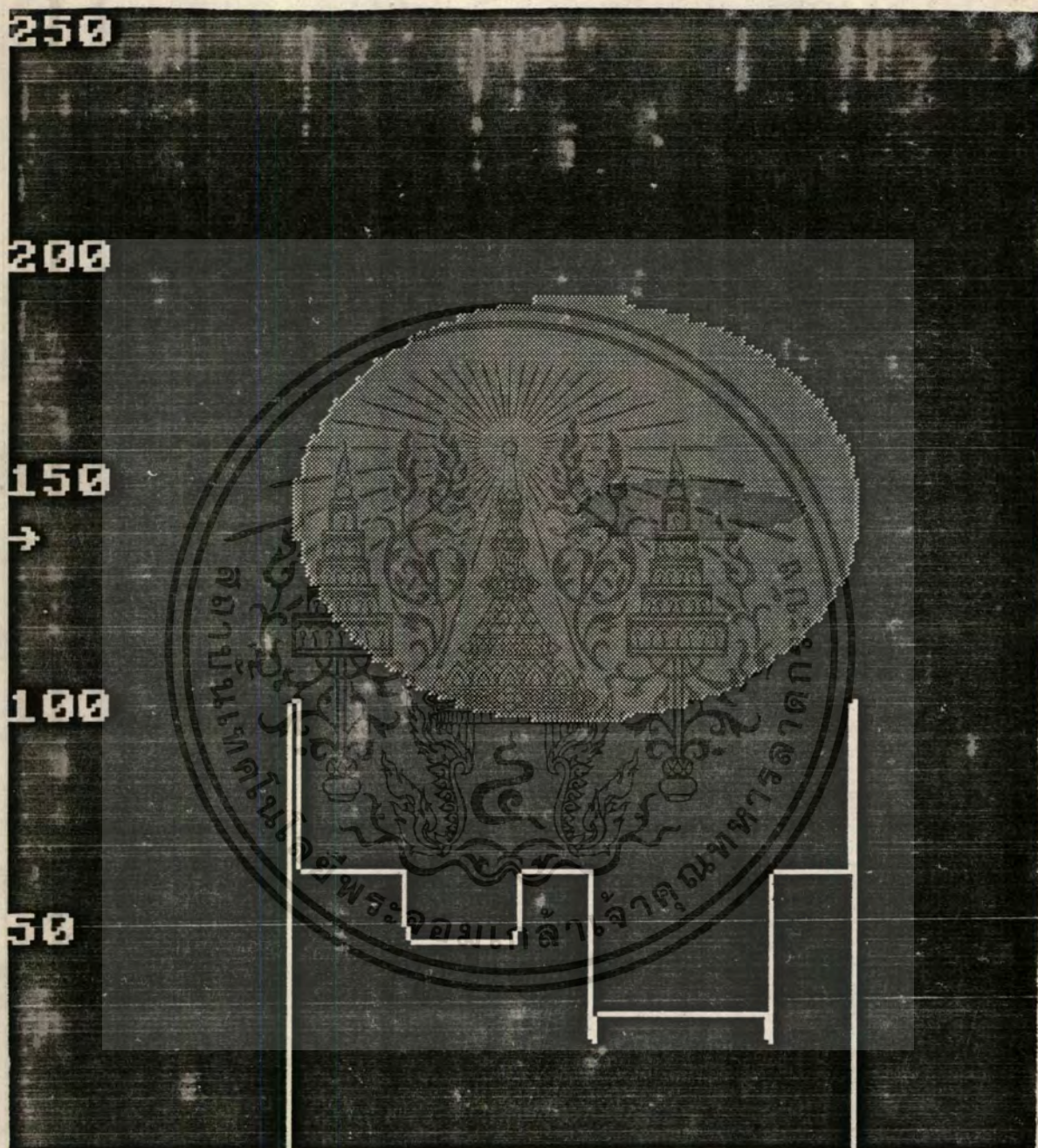
รูปที่ 20.1 ภาพจำลองพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

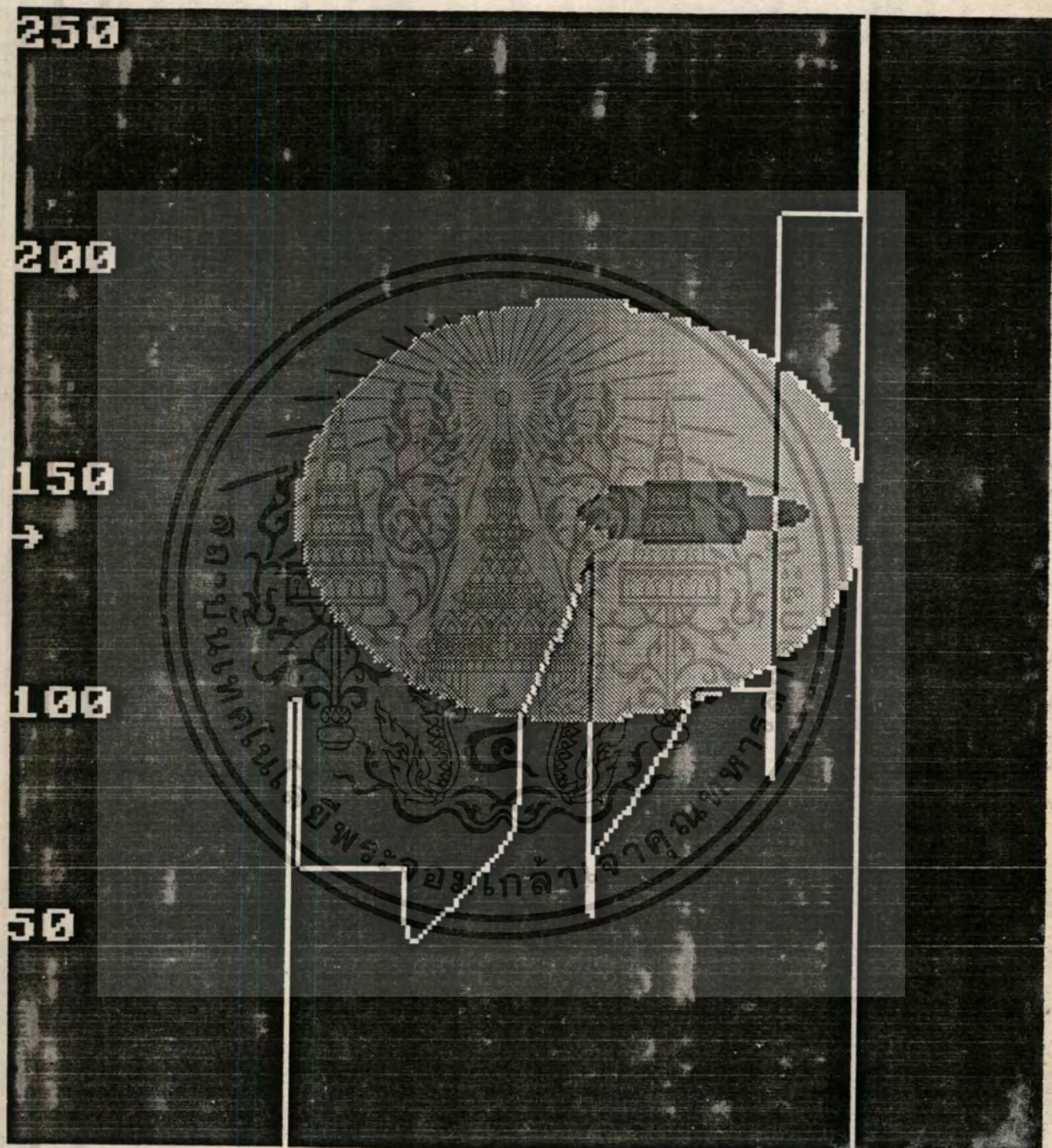
รูปที่ 20.2 ผลจากการขยายภาพบางส่วน จากภาพจำลองพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 20.3 ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มของแต่ละจุดในแนวเดียวกับคอร์เซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 20.4 ผลจากการแสดงกราฟค่าความเข้มของแต่ละจุดในแนวเดิมหลังการปรับแต่งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

250

200

150

100

50

รูปที่ 20.5 ผลที่แสดงการสแกนแบบเอ จากภาพพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขั้นตอนการวัดระยะทางนี้ จะทำการกำหนดระยะทางจริง แล้วเปรียบเทียบกับค่าระยะทางที่คำนวณออกมา ผลการทดลองเป็นดังนี้

ครั้งที่	จำนวนค่าสัญญาณ	ระยะทางที่คำนวณ	ระยะทางจริง	% ความผิดพลาด
1	7	8.54	6	42.33
2	8	9.76	8	22.00
3	10	12.20	10	22.00
4	12	14.64	12	22.00
5	13	15.86	14	13.29
6	15	18.30	16	14.38
7	17	20.74	18	15.22
8	18	21.96	20	9.80
9	20	24.40	22	10.90
10	22	26.84	24	11.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์

5.1 บทสรุป

โครงการนี้เป็นการพัฒนาในขั้นต้นของการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์ โดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ จากการทดลอง ข้อมูลจากคลื่นอัลตราซาวด์จะจำลองขึ้นมาโดยอาศัยทั้งวงจรฮาร์ดแวร์ และ ซอฟต์แวร์ร่วมกัน ผลจากการพัฒนานี้ ทำให้สามารถพิจารณาภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์ได้สะดวกมากขึ้นกว่าการพิจารณาจากแผ่นฟิล์มที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะได้รายละเอียดไม่มากนัก แต่สำหรับโครงการนี้ ภาพที่ได้สามารถแสดงบนจอภาพซึ่งสามารถปรับแต่งความชัดเจนของภาพ โดยใช้การขยายสัญญาณเป็นส่วน ๆ ได้

นอกจากนี้แล้ว ยังสามารถทำการขยายภาพให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อพิจารณารายละเอียดในส่วนที่ต้องการ รวมทั้งการวัดระยะความหนาหรือระยะห่างของชั้นเนื้อเยื่อต่าง ๆ ได้อีกด้วย การทำงานในส่วนสร้างภาพนี้จะ เป็นโปรแกรมทั้งหมด ซึ่งนอกจากจะช่วยลดขนาดของฮาร์ดแวร์แล้ว ยังทำให้ติดต่อกับผู้ใช้ได้สะดวกขึ้น โดยโปรแกรมจะมีลักษณะเป็นเมนูสามารถเลือกการใช้งานได้ง่าย ภาพที่ได้จะถูกแสดงบนจอภาพ และสามารถเก็บลงแผ่นเก็บข้อมูลสำหรับใช้ในภายหลังได้ โครงการนี้จะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาและวิจัยด้านเครื่องมือทางการแพทย์ต่อไป

5.2 บทวิจารณ์

การวิจัยพัฒนาโครงการการสร้างภาพจากคลื่นอัลตราซาวด์นี้ ยังสามารถพัฒนาไปได้ อีกมาก ซึ่งจุดที่ควรพิจารณาได้แก่

1) โครงการนี้อาศัยการสร้างข้อมูลจำลองขึ้น โดยใช้ความถี่ของทรานสดิวเซอร์เพียง 43 กิโลเฮิร์ตซ์ เท่านั้น แต่การใช้งานจริงจะใช้ความถี่ในช่วง 3-7 เมกกะเฮิร์ตซ์ และทรานสดิวเซอร์ที่ให้ความถี่ขนาดนี้มักมีราคาแพง ไม่เหมาะแก่การนำมาทดลอง ดังนั้น ในการพัฒนาโครงการให้สามารถใช้งานได้จริงนั้น จึงควรจะได้นำเอาทรานสดิวเซอร์ที่ใช้ในการตรวจร่างกายจริง ๆ มาใช้ในวงจรสร้างคลื่นอัลตราซาวด์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำไปสร้างภาพใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

2) ภาพที่ได้จากคลื่นอัลตราซาวด์นั้นจะเป็นภาพขาว-ดำ ซึ่งในบางบริเวณที่มีความเข้มใกล้เคียงกันมาก อาจแยกความแตกต่างของระดับความเข้มด้วยสายตาไม่ได้ ฉะนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเราสามารถแสดงภาพในลักษณะที่เป็นสีต่าง ๆ ให้เห็นความแตกต่างระหว่างส่วนต่าง ๆ ในภาพอย่างชัดเจน ก็จะเป็นประโยชน์ในการใช้งานอย่างมาก

3) ภาพที่สร้างได้ยังไม่สามารถเก็บลงแผ่นฟิล์มได้ ในขณะที่เพียงเก็บข้อมูลลงในไฟล์ได้อย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งถ้าจัดหาเครื่องบันทึกภาพลงฟิล์มได้ก็สามารถพัฒนาให้โครงการนี้ใช้งานได้อย่างกว้างขวางขึ้น

จากจุดที่พิจารณาเหล่านี้ ถ้าทำการพัฒนาโครงการต่อไปก็จะช่วยให้สามารถนำไปใช้งานได้จริงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงตำแหน่งพอร์ทแอดเดรสของรีจิสเตอร์ใน DMA

ADDRESS (HEX)	DESCRIPTION
8B	DMA Page Select, channel 5
89	DMA Page Select, channel 6
8A	DMA Page Select, channel 7
0C4	Base Address, channel 5
0C6	Word Count, channel 5
0C8	Base Address, channel 6
0CA	Word Count, channel 6
0CC	Base Address, channel 7
0CE	Word Count, channel 7
0D4	Mask Register
0D6	Mode Register
0D8	Byte Pointer Flip/Flop

ตารางที่ 2 แสดงค่าสำหรับโปรแกรมไมโครซิสเตอ์

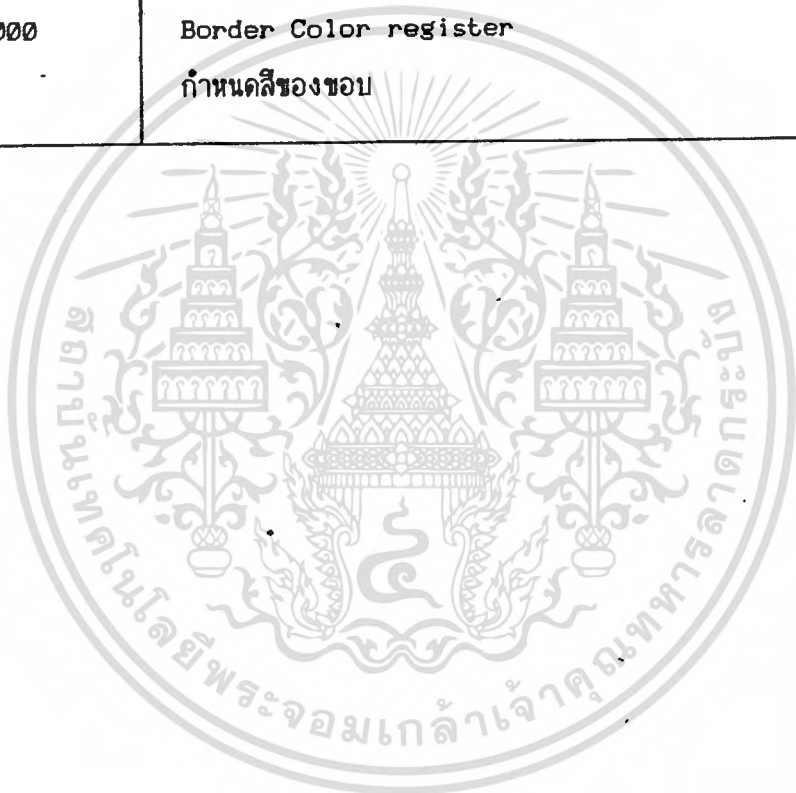
VALUE (HEX)	MEMORY FUNCTION	DMA CHANNEL	AUTOINITIALIZE
45	Write	5	No
49	Read	5	No
55	Write	5	Yes
59	Read	5	Yes
46	Write	6	No
4A	Read	6	No
56	Write	6	Yes
5A	Read	6	Yes
47	Write	7	No
4B	Read	7	No
57	Write	7	Yes
5B	Read	7	Yes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 รีจิสเตอร์ในการ์ด TARGA M8

ตำแหน่งเปรียบเทียบ	การใช้งาน
0XC00	mode register 1
0XC01	mode register 2
0XC02	<p>ใช้ควบคุมการทำงานของ display mode, screen resolution, และอื่นๆ ซึ่งจะอธิบายโดยละเอียดต่อไป</p>
0X800	<p>Video status register</p> <p>แสดงสถานะปัจจุบันของ NTSC และแสดงว่า external video signal มีอยู่หรือไม่</p>
0X800	<p>Mask register</p> <p>mask สำหรับคำสั่งอ่านและเขียนที่หน่วยความจำแสดงภาพ ซึ่งจะไม่ป้องกันหน่วยความจำเมื่อขณะเก็บภาพ</p> <p>ถ้าบิตใน mask register เป็น 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำสั่งเขียนไม่สามารถเปลี่ยนบิตใน pixel ของหน่วยความจำแสดงภาพ - แต่ละบิตจะให้ค่าเป็นหนึ่ง สำหรับคำสั่งอ่าน <p>ปกติจะเป็น 0X00 Mask off</p>
0X802	Lower Page Select
0X803	<p>Upper Page Select</p> <p>3 บิตกลางของแต่ละรีจิสเตอร์ใช้เลือกหน้าของหน่วยความจำ การเลือกขึ้นกับ บิตสูงสุดของ offset ของหน่วยความจำ</p> <p>ถ้าเป็น 1 เลือก Upper Page Select</p> <p>ถ้าเป็น 0 เลือก Lower Page Select</p>
0X800	<p>M8 Top Read register</p> <p>สำหรับอ่านข้อมูลจาก look-up table.</p>
0X400	<p>M8 Control register</p> <p>ใช้ควบคุมคำสั่งของ M8 Top ซึ่งจะอธิบายโดยละเอียดต่อไป</p>
0X401	<p>Control Write register</p> <p>ใช้เขียนข้อมูลที่ display register ใน video timing controller</p>

ตำแหน่ง เปรียบเทียบ	การใช้งาน
0X402	M8 Top Write register ใช้เขียนข้อมูลใน look-up table และเลือกใช้ input และ output look-up table ที่ทำงาน
0X403	Vertical Pan register กำหนดแถวเริ่มต้นสำหรับ vertical panning
0X000	Border Color register กำหนดสีของขอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของ Mode register 1

เลขที่บิต 7654 3210	การใช้งาน
---- --xx	<p>Memory Select</p> <p>00 deselect display memory default after reset</p> <p>10 เหมือนกับ 00</p> <p>01 select display memory</p> <p>11 reserved</p>
---- -x--	<p>Interlace bit</p> <p>บิตเฉพาะสำหรับอนูภาคิแสดงภาพ non-interlaced output สำหรับทุกๆ 256 row resolutions เปลี่ยนเฉพาะช่วงระหว่าง vertical blanking</p>
--xx x---	<p>Resolution and Screen Select</p> <p>000 512 pixel x 512 row output default after reset</p> <p>010 512 pixel x 256 row output ,screen 0</p> <p>011 512 pixel x 256 row output ,screen 1</p> <p>100 256 pixel x 256 row output ,screen 0</p> <p>101 256 pixel x 256 row output ,screen 1</p> <p>110 256 pixel x 256 row output ,screen 2</p> <p>111 256 pixel x 256 row output ,screen 3</p>
-x-- ----	<p>Controller Write Mode Select</p> <p>0 กำหนด index ของรีจิสเตอร์แสดงภาพ โดยส่งทาง Controller Write register (0X401)</p> <p>1 ส่งข้อมูลไปยังรีจิสเตอร์แสดงภาพ โดยส่งทาง Controller Write register (0X401)</p>
x--- ----	<p>Display Register High-Order Bit</p> <p>กำหนดค่าของ high-order bit ของรีจิสเตอร์หน่วย ความจำที่ได้เลือกไว้แล้ว (บิตที่ 9)</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของ Mode register 2

เลขที่บิต 7654 3210	การใช้งาน
---- --xx	<p>RARAM Tap Bits</p> <p>กำหนด RARAM Tap bits (ธรรมดา มีค่าเป็น 0) ใช้สำหรับ horizontal panning</p>
--- xx--	<p>Zoom Factor</p> <p>00 ธรรมดา (1x1 pixel) 01 2X Zoom (2x2 pixel) 10 4X Zoom (4x4 pixel) 11 8X Zoom (8x8 pixel)</p>
--xx ----	<p>Display Mode</p> <p>00 การแสดงภาพธรรมดา 01 การแสดงภาพ Live Mode ด้วยการกำหนดสีขอบ 10 กำหนดสีขอบและสีภายในเป็นสีเดียวกับสีขอบ 11 Live Mode กับ Live Border</p>
-x-- ----	<p>Capture Bit</p> <p>เมื่อกำหนดบิตนี้ TARGA M8 จะแสดงแถวที่ปลายของแถว</p>
x---- ----	<p>Genlock (Synchronization) Mode</p> <p>0 TARGA M8 จะทำ clock เอง (Master Mode) 1 TARGA M8 จะทำงานประสานกับ supplied video (Slave Mode)</p>

ตารางที่ 4 รีจิสเตอร์แสดงภาพของ TARGA

กำหนดค่า	การใช้งาน
DR0	Active Window Horizontal Start DR0 = ค่าคอลัมน์เริ่มต้นของ Visible Field DR0 = 85 ถ้า Overscan Mode Off DR0 = 64 ถ้า Overscan Mode On บั้ดคับ $75 \leq DR0 \leq 95$
DR1	Active Window Horizontal Stop DR1 - 1 = ค่าคอลัมน์สุดท้ายของ Visible Field DR1 = 341 ถ้า Overscan Mode Off DR1 = 363 ถ้า Overscan Mode On บั้ดคับ $DR0 \leq DR1 \leq DR0+256$
DR2	Active Window Vertical Start DR2 = ค่าแถวแรกของ Visible Field กำหนดให้ = 40 (200 line Screen Display) บั้ดคับ $20 \leq DR2 \leq DR3$
DR3	Active Window Vertical Stop DR3 - 1 = ตำแหน่งแถวสุดท้ายของ Visible Field กำหนดให้ $DR3 = 240$ (200 line Screen Display) $DR2 < DR3 \leq 261$
DR4	DR4 = 352 Overscan Mode Off DR4 = 363 Overscan Mode On
DR5	DR5 = 1 Overscan Mode Off DR5 = 17 Overscan Mode On
DR6	DR6 = 0
DR7	DR7 = 511
DR8	Horizontal Panning Register DR8 = คอลัมน์เริ่ม pixel clock ถ้า panning screen กำหนดให้ $DR8 = DR0$ (pan Off)

กำหนดค่า	การใช้งาน
	บั๊งคั๊บ DR0-63 <= DR8 <= DR0 (Zoom = 2X, 4X, 8X) DR8 = DR0 (Zoom = 1X)
DR9	DR9 = DR0
DR10	DR10 = DR2
DR11	DR11 = DR3
DR12	DR12 = 20
DR13	DR13 = 22
DR14	DR14 = 0
DR15	DR15 = 511
DR16	DR16 = 0
DR17	DR17 = 0
DR18	DR18 = 0
DR19	DR19 = 3
DR20	Display Format register Select Display Format 0 262 1/2 Lines-Interlaced Scan 1 261 1/2 Line-Interlaced Scan 2 263 Lines-Non-Interlaced 3 262 Line-Non-Interlaced กำหนดให้ DR20 = 0 บั๊งคั๊บ (512x512 display) DR20 = 0 หรือ DR20 = 1
DR21	Reserved

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ULTRASONIC TRANSDUCER

NIPPON CERAMIC CO., LTD.

Ultrasonic Material & Application Manufacturer
 TEL. 0857-27-0311 TELEX 5792 271 J. NICERA
 372 KUNOYAMA TOYOTORISHI 680 JAPAN

TITLE : TRANSDUCERS SPECIFICATION

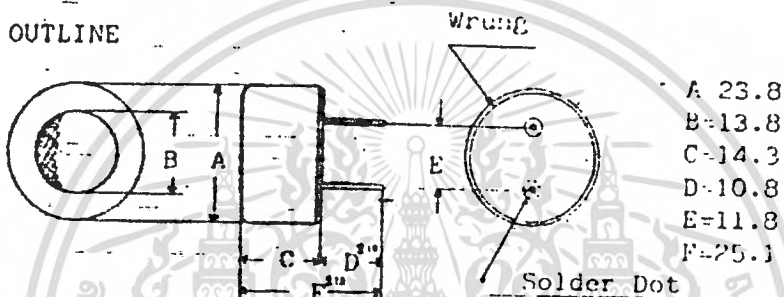
NO. 810223

1. GENERAL

THESE SPECIFICATION DESCRIBE THE ULTRASONIC TRANSDUCERS

TYPE   - T40-24A   : TRANSMITTER
                   - R40-24A   : RECEIVER

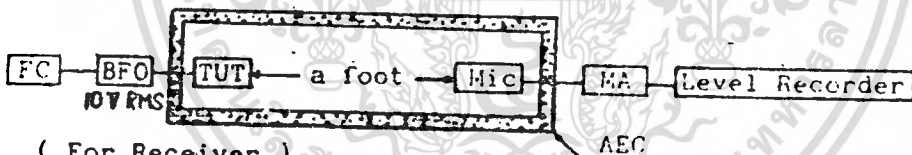
2. PACKAGE OUTLINE

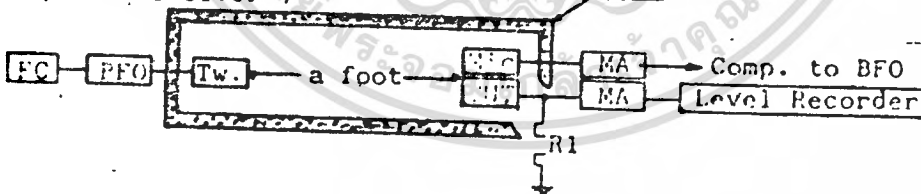
(UNIT: m/m) TOLERANCE ± 0.5

3. TEST CIRCUIT

(For Transmitter)

(For Receiver)

FC : Frequency Counter   Tw. : Tweeter
 BFO : Beat Freq. Osc.   R1 : 3.9 K ohm
 TUT : Transducer Under Test   Mic : Microphone
 MA : Measuring Amplifier   AEC : Anechoic Chamber

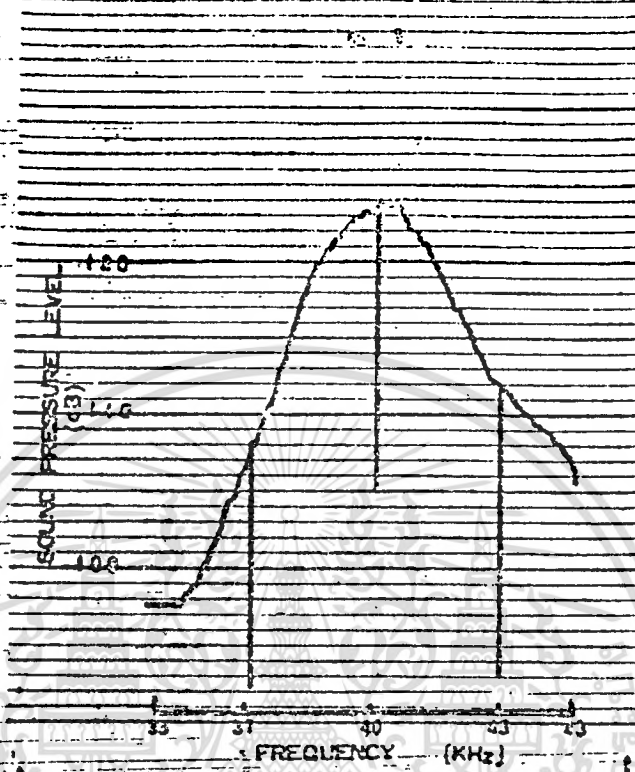
Fig. 2

4. CHARACTERISTICS

Type	T40-24A	R40-24A
Center Frequency (KHz)	40 ± 1	40 ± 1
Sound Pressure Level 0 dB = 0.0002 μ bar	40 KHz = 115 dB Min.	.....
Sensitivity at 40 KHz	.....	-62.0 dB = 1 μ bar Min.
Bandwidth	0.5 KHz Min. 10.0 KHz Max.	.....
Wave Impedance (1/F)	400	.....

Brüel

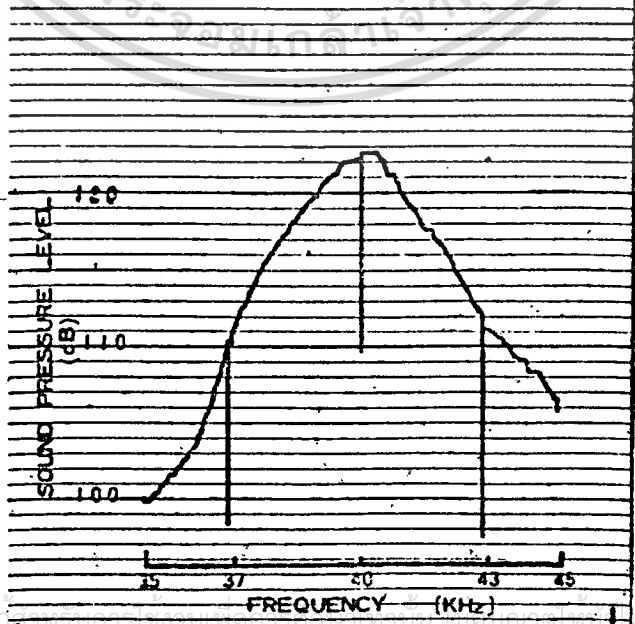
Y40-24A (TRANSMITTER)

Kjær

Y40-24A (TRANSMITTER)

10 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของ บริษัท บรูกเคิล จำกัด ห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลืกทั้งหมดยี่ให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง QP1102 ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

BIPOLAR ANALOG INTEGRATED CIRCUIT

μ PC4570

DUAL ULTRA LOW-NOISE, WIDEBAND, OPERATIONAL AMPLIFIER

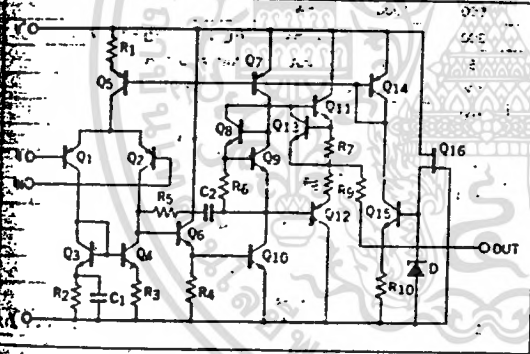
DESCRIPTION

The μ PC 4570 is an ultralow-noise, wideband, high-slew-rate, dual operational amplifier. Input equivalent noise is three times better than the conventional 4558 type op-amps. The gain bandwidth products and the slew-rate are seven times better than 4558. In spite of fast AC performance, the μ PC4570 is extremely stable under voltage-follower circuit conditions. Supply current is also improved compared with conventional wideband op-amps. The μ PC 4570 is an excellent choice for pre-amplifiers and active loads in audio, instrumentation, and communication circuits.

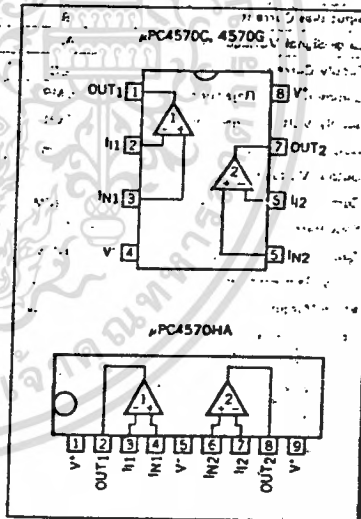
FEATURES

- Ultralow noise: $e_n = 4.5 \text{ nV}/\sqrt{\text{Hz}}$
- High slew-rate: $7 \text{ V}/\mu\text{s}$
- Wide bandwidth: $\text{GBW} = 15 \text{ MHz}$ at 100 kHz
- Internal full-frequency compensation

EQUIVALENT CIRCUIT (1/2 Circuit)

CONNECTION DIAGRAM (Top View)

ORDERING INFORMATION

Part Number	Package
μ PC4570C	8 PIN PLASTIC DIP (300 mil)
μ PC4570G2	8 PIN PLASTIC SOP (225 mil)
μ PC4570HA	8 PIN SLIM SIP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

μPC4570

ABSOLUTE MAXIMUM RATINGS (T_a = 25 °C)

PARAMETER		μPC4570	UNIT
Voltage between V ⁺ and V ⁻		36	V
Differential Input Voltage		±30	V
Input Voltage (Note 1)		±15	V _{IO}
Power Dissipation	C Package (Note 2)	350	mW
	G Package (Note 3)	440	mW
	HA Package (Note 2)	350	mW
Output Short Circuit Duration		10	s
Operating Temperature Range		-20 to +80	°C
Storage Temperature Range		-55 to +125	°C

Note 1: The absolute maximum input voltage is equal to the supply voltage.

Note 2: Thermal derating factor is -5 mW/°C when ambient temperature is higher than 55 °C.

Note 3: Thermal derating factor is -4.4 mW/°C when ambient temperature is higher than 25 °C.

RECOMMENDED OPERATING CONDITIONS

CHARACTERISTIC	SYMBOL	MIN.	TYP.	MAX.	UNIT
Supply Voltage	V ⁺	±4		±16	V
Output Current	I _O			±10	mA
Capacitive Load (A _v = +1)	C _L			100	pF
Source Resistance	R _S			50	kΩ

ELECTRICAL CHARACTERISTICS (T_a = 25±3 °C, RH ≤ 70 %, V⁺ = ±15 V)

CHARACTERISTIC	SYMBOL	MIN.	TYP.	MAX.	UNIT	CONDITIONS
Input Offset Voltage	V _{IO}	0.3	5		mV	R _S ≤ 50 Ω
Input Offset Current	I _{IO}	10	200		nA	
Input Bias Current	I _B	500	1000		nA	
Large Signal Voltage Gain	A _v	30	300		V/mV	R _L ≥ 2 kΩ, V _O = ±10 V
Supply Current	I _{CC}	5	8		mA	Both Amplifiers
Common Mode Rejection Ratio	CMR	80	120		dB	
Supply Voltage Rejection Ratio	SVR	80	100		dB	
Output Voltage Swing	V _{om}	±12	±13.4		V	R _L ≥ 10 kΩ
Output Voltage Swing	V _{om}	±10	±12.6		V	R _L ≥ 2 kΩ
Common Mode Input Voltage Range	V _{ICM}	±12	±4		V	
Slew Rate	SR	5	7		V/μs	R _L ≥ 2 kΩ
Gain Bandwidth Product	GBW	10	14		MHz	f _O = 100 kHz
Unity Gain Frequency	f _{unity}	7			MHz	open loop
Phase Margin	φ _{PM}	50			degree	open loop
Total Harmonic Distortion	THD	0.042			%	V _O = 3 V _{r.m.s.} , f = 20 Hz to 20 kHz (Fig. 1)
Input Noise Voltage	V _n	1.2			μV _{r.m.s.}	RIAA (Fig. 2)
Input Noise Voltage	V _n	0.52	0.65		μV _{r.m.s.}	FLAT + JISA, R _S = 100 Ω (Fig. 3)
Input Noise Voltage	e _n	5.5			nV/√Hz	f _O = 10 Hz, R _S = 100 Ω
Input Noise Voltage	e _n	4.5			nV/√Hz	f _O = 1 kHz, R _S = 100 Ω
Input Noise Current	i _n	0.7			pA/√Hz	f _O = 1 kHz
Channel Separation		120			dB	f = 20 Hz to 20 kHz

Note 4: For asterisk items, following improved spec is applied to the production lots made after Jun. 87 by the effect of input PNP Tr's R₁ & R₂.

CHARACTERISTIC	SYMBOL	MIN.	TYP.	MAX.	UNIT	CONDITIONS
Input Offset Current	I _{IO}	10	100		nA	
Input Bias Current	I _B	100	400		nA	
Input Noise Voltage	V _n	0.5			μV _{r.m.s.}	RIAA (Fig. 2)

MEASUREMENT CIRCUIT

TYPICAL PERFORMANCE CHARACTERISTICS

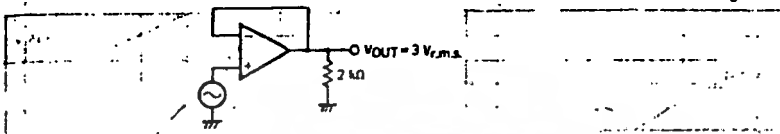

Fig. 1 Total Harmonic Distortion Measurement Circuit

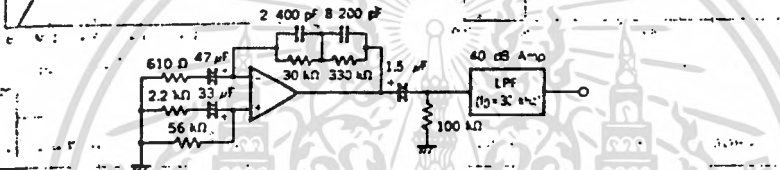

Fig. 2 Noise Measurement Circuit

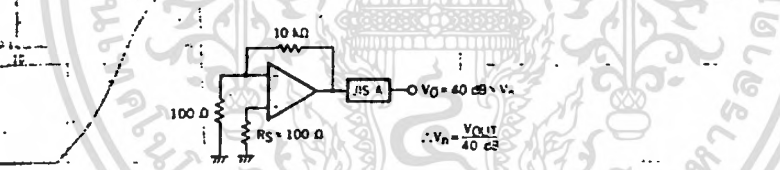

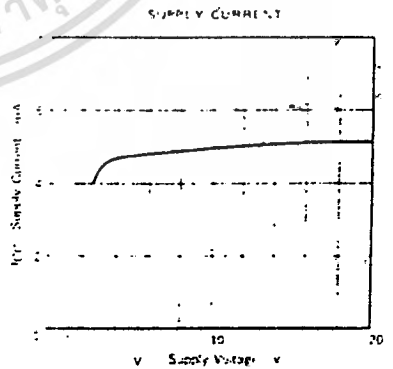
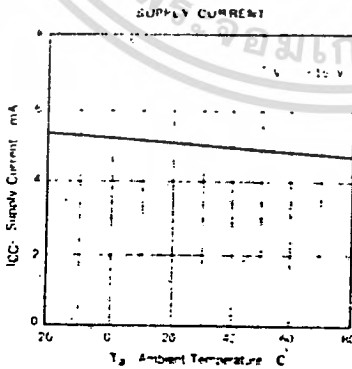
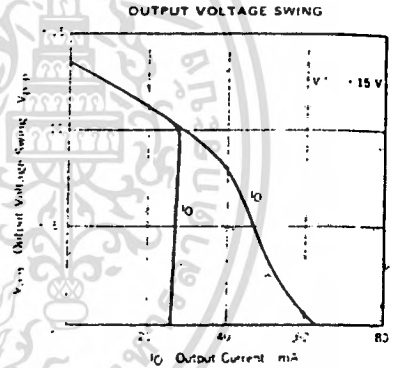
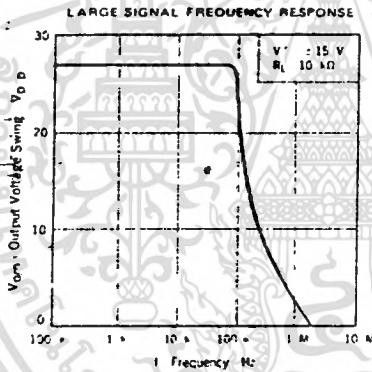
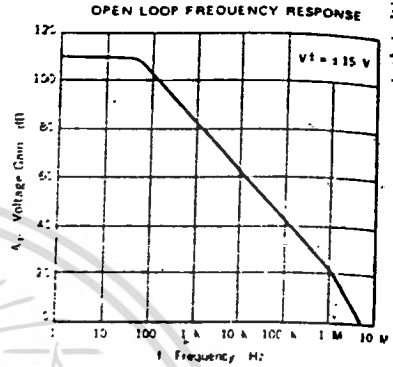
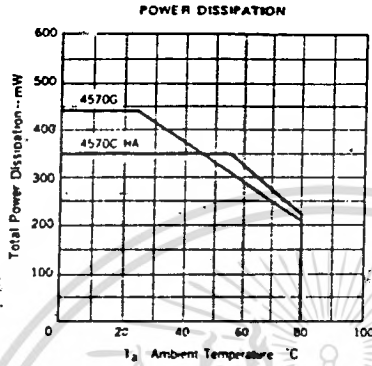
Fig. 3 Flat Noise Measurement Circuit

5

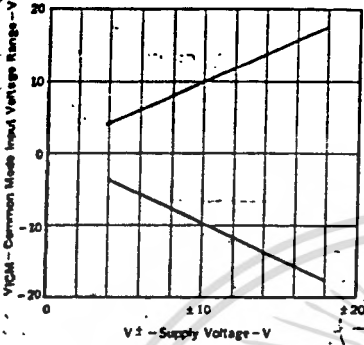
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

μ PC4570

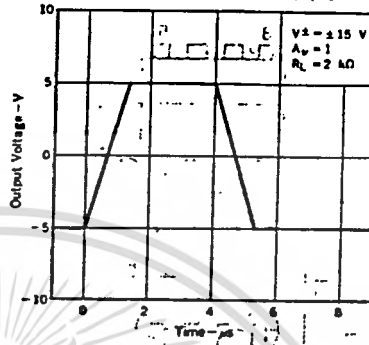
TYPICAL PERFORMANCE CHARACTERISTICS ($T_a = 25^\circ\text{C}$)

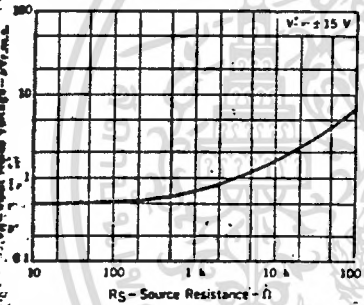
COMMON MODE INPUT VOLTAGE RANGE

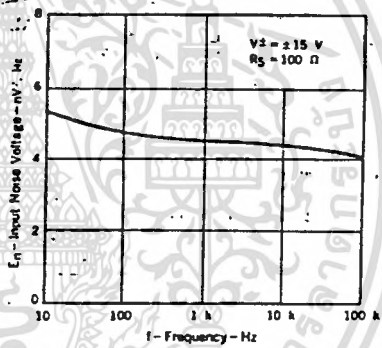
VOLTAGE FOLLOWER PULSE RESPONSE

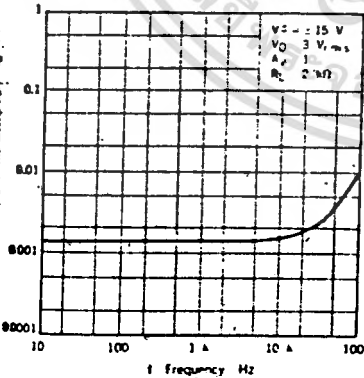
INPUT NOISE VOLTAGE (FLAT - JISA)

INPUT NOISE VOLTAGE

TOTAL HARMONIC DISTORTION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิจัยโครงการเรื่อง การสร้างภาพจากอุลตราซาวด์ ตลอดจนการทำปริศนา
นิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี ส่วนหนึ่งได้รับความอนุเคราะห์ ทั้งทางด้าน
คำแนะนำ การจัดหาอุปกรณ์ ตำรา และเครื่องมือต่าง ๆ ในการทดลอง ตลอดจนการช่วย
แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากบุคคลเหล่านี้

ศจ.ดร. ไพรัช รัชชยพงษ์

อ. กวิน สนธิเพิ่มพูน

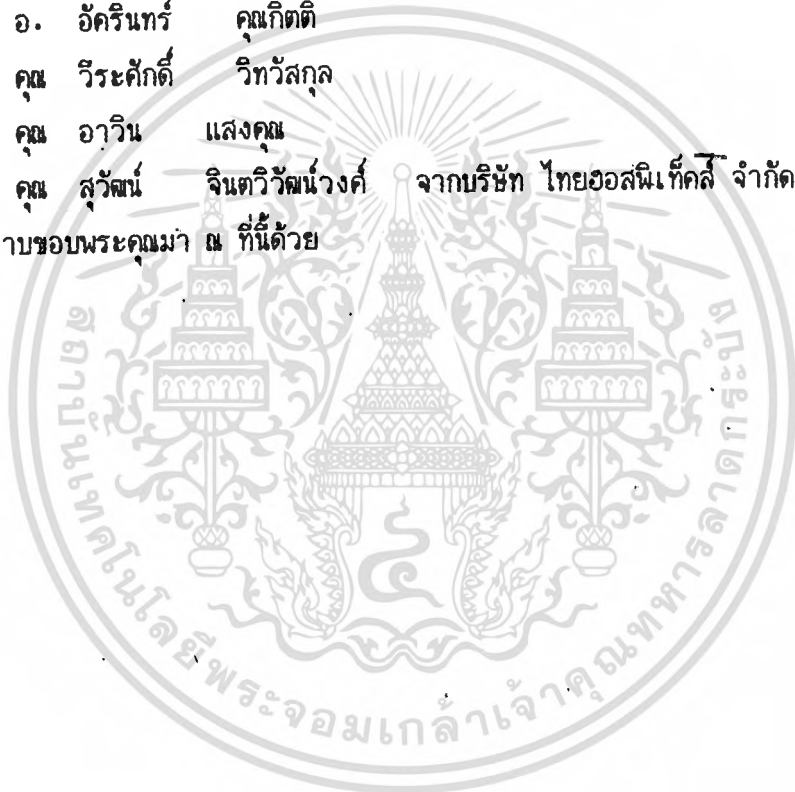
อ. อัครินทร์ คุณกิตติ

คุณ วีระศักดิ์ วิทวัสกุล

คุณ อาวิน แสงคุณ

คุณ สุวัฒน์ จินตวิวัฒน์วงศ์ จากบริษัท ไทยออสไนทีคส์ จำกัด

จึงกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. Bernard sigel , " OPERATIVE ULTRASONOGRAPHY " , Lea 2 Febiger Washington Square Philadelphia USA., 1982
2. Borhout AJ. , " MEDICAL IMAGEING CURRENT TECHIQUES AND FUTURE DEVELOPMENTS " , Med Prog Technol, Vol 11, No.4, 1986, pp. 197-207
3. C. Fleischer, A. Everetie James, " REAL-TIME SONOGRAPHY " , USA., 1984
4. Francis S. Weill, " ULTRASONOGRAPHY OF DIGESTIVE DISEASES " The C.V. Mosby Company, 1982, pp. 1-32
5. Frederick W. Kremkau, " DIAGNOSTIC ULTRASOUND " , Grune & Stratton, Inc , 1984, pp. 74-105, pp. 154-165
6. Lothar Oppermann , " ABDOMINAL ULTRASOUND STATIC & DYNAMIC SCANNING " , Villadsen & Christensen Copenhagen Denmark, 1980, pp. 21-34
7. Matthew Hussey , " DIAGNOSTIC ULTRASOUND " , Blackie & Son Limited LONDON, 1975, pp. 200-220
8. P.N.T. Wells, " ULTRASONICS IN CLINICAL DIAGNOSIS " , T & A Constable ltd., Edinburgh, 1977, pp. 1-32
9. R A. Lerski, " PRACTICAL ULTRASOUND " , Oxford England, 1988
10. Royal J. Bartrum, Harte C. Crow , " REAL-TIME ULTRASOUND " WB. Saundess company philadelphia London, 1983 , pp. 1-73
11. W. N. McDicken , " DIAGNOSTIC ULTRASONIC, PRINCIPLE AND USE OF INSTRUMENTS " , William Clowes & Sons Limited London, 1976